Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Репортер

Годинники, непідвладні часу

СТОР. 9

Реалії

Увімкніть посмішку — ви на Дерибасівській!

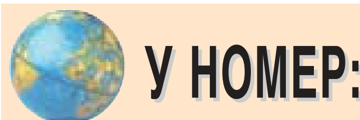
СТОР. 12

Знай наших

«Таврія» з двома... двигунами

СТОР. 17

№№ 245-246 (4995-4996) СУБОТА, 25 ГРУДНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Вісім з десяти країн роблять це

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 24 грудня

Заявив під час учорашньої години запитань до уряду віце-прем'єр-міністр — міністр соціальної політики та праці Сергій Тігіпко, маючи на увазі пенсійну реформу. Світова криза вдарила по пенсійній системі не тільки нашої країни, а й багатьох інших, вважає він. Тож Україна не єдина сьогодні перебуває у пошуку шляхів скорочення виплат.

Якими є перспективи вітчизняної реформи, що торкнеться всіх літніх людей — саме ця тема обговорювалася вчора в парламенті з урядовцем. Той, у свою чергу, зазначив, що з 21 грудня розпочалося громадське обговорення проекту закону про зміни в пенсійній системі.

СТОР. 2

Під неземним світлом Віфлеємської зірки

Різдво Христове — один із найважливіших днів у році відзначається як державне свято у 145 країнах.

У різдвяні дні сама природа в білосніжному зимовому вбранні нагадує про неземне світло Віфлеємської зірки, яка освітила дивне таїнство — народження Христа, що персоніфікує собою життєстверджуюче начало.

СТОР. 14

Калуш отримає 70 млн. грн.

Згідно з розпорядженням Кабміну, кошти мають піти на здійснення невідкладних природоохоронних заходів для вилучення та вивезення на утилізацію відходів гексахлорбензолу, що перебувають на полігоні у зоні консервації Домбровського кар'єру в Калуському районі. Втім, насправді роботи вже фактично виконано, а ці кошти мають погасити частковий борг у недофінансуванні. Кошти виділено за рахунок залишку Державного фонду охорони навколишнього природного середовища, **інформує наш івано-франківський кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

Обережно: новорічні іграшки та прикраси!

Чи не правда, що після прийняття Податкового кодексу і анонсованих реформ ми з вами чимось схожі на цього іграшкового зайчика? Але нас так легко не взяти: святкували, святкуємо і святкуватимемо!

Різнокольорові кролики, танцюючі Діди Морози, миготливі гірлянди — таким добром зараз заставлено полички в усіх магазинах і ятки у переходах та на базарах. Українці готуються до Новорічних свят, тож ці атрибути нині у попиті. Державне підприємство Всеукраїнський державний науково-виробничий центр стандартизації, метрології, сертифікації та захисту прав споживачів придбав у торгівельних мережах столиці продукцію новорічного асортименту і перевірив її на безпечність. Можливо, рука нелегка була у закупівельників, але більшість товару лабораторні випробування провалили: гірлянди спалахували та бились струмом, м'які іграшки розривалися по шву, а карнавальні костюми за секунди вигорали вщент. Коротше кажучи, із такими прикрасами екстрім у Новорічну ніч вам гарантовано.

Лабораторія випробування іграшок — справжня камера тортур для всього плюшево-іграшкового братства. Тут їх рвуть, стискають і навіть підпалюють. Усі знущання — заради доброї справи: перевірити, чи безпечно дітям давати такі сувеніри. До того ж, кажуть фахівці, нічого неймовірного вони не роблять. А всього лиш імітують поведінку та силу звичайного малюка.

СТОР. 10

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

На вулицях Києва не п'ємо й не куримо

Київрада заборонила з 31 березня 2011 року продаж алкогольних, слабоалкогольних напоїв, пива та тютюнових виробів у місцях торгівлі, обладнаних у тимчасових спорудах загальною площею менш як 40 кв. м. За відповідне рішення проголосували 103 із 114 зареєстрованих у залі депутатів Київради, **передає УНІАН.** При недотриманні суб'єктами ведення господарства певних обмежень необхідно вживати заходів з анулювання дозвільних документів на розміщення тимчасових споруд.

Крім того, Київрада заборонила продаж алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів і пива, крім пива в пластиковій тарі, під час проведення масових заходів на території їх проведення. Заборона стосується всіх закладів торгівлі.

Пологовим будинкам на Донеччині доведеться постаратися

У Донецькій області закриють пологові будинки, у яких приймають менше 300 пологів на рік. **Як повідомила журналістам заступниця голови Донецької ОДА Олена Петряєва,** такі пологові будинки небезпечні, оскільки «втрачається кваліфікація, немає анестезіолога, і пологи в них небажані». Також Петряєва повідомила, що нині в області створено центри, які дають змогу виходжувати навіть найскладніших немовлят. Усі пологові будинки переведено на режим спільного перебування матері й дитини, 70% пологів в області є партнерськими.

За даними заступника губернатора Донеччини, щомісяця кількість населення Донецької області скорочується, а за 10 місяців поточного року народжуваність скоротилася на 6,6%.

В Одеській області піднімуться ціни на хліб

Про це на прес-конференції повідомив журналістам у четвер глава Одеської облдміністрації Едуард Матвійчук. За його словами, майбутнє підвищення цін пов'язане з тим, що 25 грудня минає строк договору між Одеською облдміністрацією й Куліндоровським комбінатом хлібопродуктів, відповідно до якого ВАТ «Одеський коровай», що реалізує хлібобулочну продукцію у всіх районах Одеської області, одержало 13,5 тис. тонн борошна за пільговими цінами.

Останнє підвищення цін на хліб було зафіксовано в Одеській області в серпні поточного року.

КОРОТКО

■ До 2020 року Збройні Сили України матимуть батарею ракетних комплексів «Сапсан», який розробляє ДКБ «Південне», заявив начальник Генерального штабу Збройних сил — Головнокомандуючий Збройними силами генерал-полковник Григорій Педченко.

■ Дочірня компанія «Укртрансгаз» ввела в експлуатацію два нових газозводи від газогону «Джанкой—Феодосія—Керч» (АРК) загальною довжиною 20,5 км та дві нові газорозподільні станції, **повідомляє прес-служба компанії.**

■ АТ ХК «Київміськбуд» має намір до березня 2011 року ввести в експлуатацію будинок для потерпілих від «Еліта-Центру» **(УНІАН).**

Інфляція в Україні за результатами 2010 року становитиме близько 9%

У НОМЕР

Підсумки — від глави парламенту

Голова Верховної Ради Володимир Литвин називає найбільш значущими подіями 2010 року в Україні президентські вибори, започаткування процесу реформ, нормалізацію відносин з Росією і визначеність зовнішньополітичного курсу у відносинах з НАТО та Європейським Союзом.

Про це В. Литвин сказав в інтерв'ю інформаційному агентству «Українські новини». «Очевидно, насамперед 2010 рік відмічений президентськими виборами. Оскільки українська політика є надмірно персоніфікованою, особистість Президента багато в чому визначає розвиток України», — зазначив він.

Другою значущою подією цього року, підкреслив керівник парламенту, стала нормалізація відносин з Росією, відновлення діалогу на вищому рівні — між президентами, парламентами і урядами країн. «Дехто, правда, налагодження діалогу сприймає як поворот України у бік Москви. Мені ж бачиться в цьому вкрай необхідний для наших країн і народів відхід від безглуздої конфронтації і вибудовування українсько-російських відносин на основі здорового глузду і прагматизму», — заявив Голова Верховної Ради.

Третьою найважливішою подією року, що минає, В. Литвин назвав визначеність зовнішньополітичного курсу України у відносинах з НАТО і Європейським Союзом. Він, зокрема, назвав критично важливим отримання нашою країною на саміті «Україна—ЄС» дорожньої карти щодо реалізації безвізового режиму. Щодо НАТО, сказав В. Литвин, декларування позаблокового, тобто нейтрального, статусу нашої країни внесло певний спокій у суспільство, зняло конфліктність у питанні можливого членства України в Північноатлантичному альянсі найближчим часом. «При цьому потрібно відзначити, що наша країна продовжує співпрацювати з НАТО у різних програмах, можливо, активніше, ніж деякі члени цього об'єднання», — зауважив він.

«Крім того, 2010 рік став якщо й не роком реформ, то прелюдією до реформ. Переконаний, що питання реформування країни вимагає особливої уваги і системної роботи. Адже без системності навіть найкращі рішення можуть давати негативний результат, якщо не вписуються в цілісну концепцію і не узгоджуються з іншими рішеннями», — також зазначив керівник парламенту.

Серед найбільш значущих законодавчих актів, що їх ухвалила Верховна Рада цього року, В. Литвин назвав «системні закони, які є винятковістю в нашій законотворчій діяльності»: «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», «Про судоустрій і статус суддів», Бюджетний кодекс, Податковий кодекс, а також законодавство в регуляторній сфері. Разом з тим він наголосив на важливості забезпечення ретельного моніторингу практичного застосування законів, щоб, виявивши «слабкі місця», оперативно вносити зміни до законодавства.

«Незважаючи на періодичні протистояння у формі блокування Верховної Ради, кількісний показник роботи парламенту на тлі попередніх років — солідний», — підсумував В. Литвин.

Голова Верховної Ради вважає систематизацію законодавчої роботи одним з найголовніших завдань, що стоять перед парламентом у наступному році. В. Литвин зазначив, що «у нас в законодавчому портфелі постійно «крутиться» до 2,5 тисячі питань». Разом з тим, наголосив він, «потрібно вийти на систему законодавчої роботи, розв'язати проблему кодифікування законодавчої бази».

У цьому контексті керівник парламенту зазначив, що Верховна Рада має завершити конституційну реформу та удосконалити виборче законодавство, підкресливши, що ці питання «перебувають у полі зору європейських співтовариств».

Прес-служба Верховної Ради України.

Подячний молебень з нагоди завершення року

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

відбувся вчора біля столичного пам'ятника Великому князю Володимиру. Провів його Предстоятель Української православної церкви, Митрополит Київський і всієї України Володимир. Участь у заході взяли, зокрема, Голова Верховної Ради Володимир Литвин, Президент Віктор Янукович, Прем'єр-міністр Микола Азаров.

Подячний молебень на Володимирській гірці правлять щороку з часів незалежності України. Місце вибрано не випадково. Адже князь Володимир — хреститель Русі. Під час молитви, як розповів «Голосу України» архімандрит Варлаам, намісник Благовіщенського монастиря в Києві (Бортничі), заведено дякувати Богові за прожитий рік. За все, що він посилав: і добре, і хороше, і за випробовування. А також просити благословення на новий рік.

Перед початком молебню Митрополит Володимир сказав: «Як справжні християни, ми сьогодні складаємо нашу молитву Господу Богу, благословення якого спочиває в усіх просторах. Ми приносимо подяку Богові за його милість, що він давав нам у році, який минає, та просимо Божого благословення на наступний рік». «Нехай Господь почує наші молитви, нехай пошле нам злагоду, мир та добробут», — промовив Митрополит Володимир.

Олена ГОРБУНОВА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Чи допоможе прокуратурі присяга?

Вечірнє засідання 23 грудня

На початку засідання народні депутати внесли зміни до Закону «Про прокуратуру», які передбачають затвердження тексту Присяги працівника прокуратури. Як зазначив голова підкомітету Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Іван Вернидубов, незважаючи на вимоги цього закону, текст присяги досі так і не було затверджено Верховною Радою, а отже, працівники прокуратури не могли присягнутися перед народом. Крім того, саме порушення присяги є підставою для притягнення особи до відповідальності чи звільнення з посади. Будемо сподіватися, що відтепер працівники прокуратури пам'ятатимуть про присягу та чесно служитимуть державі і народу.

☞ ДЛЯ ДОВІДКИ

Законопроектом «Про соціальний діалог в Україні» визначено такі критерії репрезентативності організації профспілок і роботодавців: по-перше, легалізація та їхній статус; по-друге, чисельність профспілок має становити не менш як 150 тисяч членів; по-третє, організація роботодавців має налічувати не менш як 200 тисяч працюючих.

У цілому ухвалено і законопроекти про внесення змін до Закону «Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунодефіциту (СНІД) та соціальний захист населення» та «Про соціальний діалог в Україні». Представляючи останній документ, голова Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці Василь Хара повідомив, що найбільше дискусій точилося довкола питання репрезентативності суб'єктів профспілкового руху та організацій роботодавців.

Далі народні депутати ухвалили постанову про зміну та встановлення меж міста Комсомольськ Полтавської області, про внесення змін до постанови «Про встановлення щорічної Премії Верховної Ради України педагогічним працівникам загальноосвітніх, професійно-технічних, дошкільних та позашкільних навчальних закладів», «Про призначення у 2011 році іменних стипендій Верховної Ради України для найталановитіших молодих вчених», «Про присудження Премії Верховної Ради України найталановитішим молодим ученим в галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок за 2010 рік». Водночас було відхилено проекти постанов про довідник «Україна. Адміністративно-територіальний устрій», про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2011 році та про рекомендації парламентських слухань на тему: «Стратегія гуманітарної політики сучасної України».

На пропозицію глави держави було ухвалено нову редакцію Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гарантування прав концесіонерів». Як зазначив представник Президента у Верховній Раді України Юрій Мірошниченко, норми закону, які запроваджують можливість застосування до відносин, що виникають у зв'язку з продовженням концесійної діяльності, актів законодавства і після втрати ними чинності, суперечать загальновизнаним принципам права, що закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі. У цілому як закон ухвалено й законопроект про внесення зміни до статті 1 Закону «Про структуру, повноваження та особливості правового і економічного режиму майнового комплексу Національного виробничо-аграрного об'єднання «Масандра» стосовно виключення з його складу державного підприємства «Веселівське» та приєднання останнього до держпідприємства «Морське».

У першому читанні ухвалено законопроект про внесення змін до Закону «Про столицю України місто-герой Київ», котрі врегульовують порядок утворення районних рад. Оскільки у нещодавно прийнятому парламентом законі встановлюється можливість, а не обов'язковість функціонування в місті Києві районних рад, то ці зміни мають врегулювати питання управління майном та фінансовими ресурсами, які є власністю територіальних громад і районів в місті Києві, бюджетних питань, дати припинення здійснення районними державними адміністраціями повноважень виконавчих органів відповідних районних рад.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Вісім з десяти країн роблять це

Ранкове засідання 24 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

С. Тігіпко **(на знімку)** поінформував, що найближчим часом від пропонованих змін можна отримати не таку вже й велику фінансову вигоду, однак вони закладаються на середню та довгострокову перспективу. Урядовець кілька разів наголошував на тому, що всі зміни торкнуться лише тих, хто виходитиме на заслужений відпочинок після їх затвердження. За його словами, усі, хто вже нині має нараховані пенсії і продовжує отримувати зарплату, під дію закону не підпадатимуть. А однією з революційних позицій проекту є встановлення максимального розміру пенсії на рівні 12 прожиткових мінімумів. Отже, якби сьогодні призначалася максимальна пенсія вже за цим законом, то вона становила б 8 тисяч 808 гривень. Від такої норми, за словами С. Тігіпка, мали б втратити саме ті, хто розраховував на високі виплати після виходу на відпочинок. У цьому контексті йшлося передусім і про самих парламентаріїв, середня пенсія яких нині становить 16 тисяч гривень. Віце-прем'єр також повідомив, що в уряді бачать зменшення розриву між максимальною і мінімальною пенсіями саме за рахунок встановлення такого обмеження. С. Тігіпко роз'яснив також, що держслужбовці, які особливо насторожено ставляться до запровадження реформи, також не нестимуть особливих збитків від неї. Так, на період завершення всіх змін, які планують вводити поетапно, вони зможуть працювати після досягнення пенсійного віку і отримувати, окрім зарплати, 50 відсотків від нарахованої пенсії.

☞ ЦИФРИ

Нині дефіцит Пенсійного фонду становить 26 мільярдів гривень. Від запровадження реформи очікують збільшення надходжень та економії на суму 1,8 мільярда гривень на рік.

Також вчора обговорювалося військове питання. Віце-прем'єр запевнив, що військовослужбовці отримуватимуть, як і сьогодні, всі належні їм доплати і надбавки. А чутки про їх скасування — це спекуляції. Єдина зміна, яка планується в цій галузі — збільшення вислуги років із 20 до 25.

Телефони гарячих ліній, за якими ведеться обговорення:
0 800 500 392 — урядова,
0 800 503 753 — Пенсійного фонду.

Відповідаючи на звинувачення з приводу передбаченого в проекті змін збільшення пенсійного віку, С. Тігіпко оприлюднив цікаву інформацію: після виходу на пенсію чоловіки нині живуть в середньому 14 років, а жінки — 25. Єдина мета, яку ставить перед собою реформа, запропонована Кабміном, зміна співвідношення працюючих та пенсіонерів, наголосив С. Тігіпко. І сьогодні про це задумуються не тільки в нашій країні, а й в усьому світі.

Після того, як С. Тігіпко залишив трибуну, Сергій Соболєв виступив із заявою від імені фракції «БЮТ-«Батьківщина». У ній йшлося про те, що її представники не будуть присутніми на засіданнях Верховної Ради, доки не покарають винних у парламентських баталіях 16 грудня і не припиняться політичні репресії. Затим Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк виголосив депутатські запити. Після цього парламентарії одразу в першому і другому читанні ухвалили проект змін, якими врегульовується процедура дотування місцевих бюджетів, а потім, з голосу, ще й уточнення до цього документа. Це спричинило хвилю обурення у нечисленних представників парламентської меншості. Наступне сесійне засідання — 11 січня.

Надія СМІЯН.

Євген Волинець, Володимир Даниленко, Сергій Храпов, Сергій Гордієнко.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.
Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Рінат Ахметов привітав дітей та зізнався, що у шкільні роки не був зразком поведінки

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Традиційну благодійну акцію провели в День святого Миколая народний депутат України президент футбольного клубу «Шахтар» Рінат Ахметов та російський композитор Ігор Крутой. Загальний бюджет акції становив 5 мільйонів гривень. Із них основну частину — 4 мільйони гривень — спрямовано до 158 закладів: дитячих будинків і будинків дитини, притулків, шкіл-інтернатів, дитячих лікарень, санаторіїв, дитячих будинків сімейного типу. Понад 16 тисяч маленьких вихованців та пацієнтів отримали до свята подарунки на загальну суму 1 мільйон гривень.

Народний депутат та композитор особисто відвідали дитячий будинок сімейного типу родини Хоминець у Докучаєвську. Це один із чотирьох будинків, які спорудив та облаштував благодійний фонд Ріната Ахметова «Розвиток України». Подружжя Хоминець, яке має двох власних синів, взяло на виховання ще шістьох дітей від 4 до 8 років. Талановиті малюки підготували для гостей концерт та співали новорічних пісень разом із Ігорем Крутим.

Наступною точкою маршруту став дитячий будинок «Пролісок» у Макіївці. Цьому будинку фонд багато років надає допомогу, в тому числі в питаннях усиновлення. За два роки завдяки такому співробітництву 19 дітей знайшли батьків. Завершилася акція грандіозним святом на стадіоні «Донбас Арена». Екскурсію по спортивній споруді влаштували для 300 малюків. Дітлахи отримали пам'ятні подарунки — новорічних кротів — і сфотографувалися з Рінатом Ахметовим та Ігорем Крутим.

Під час спілкування із журналістами народний депутат зізнався, що в шкільні роки не був зразком поведінки. «Коли у мене питають: «Як ви училися?», — я чесно відповідаю: «Погано». Хоча у мене є вибір: не сказати, сказати правду чи збрехати. Моїм улюбленим предметом було прогулювання. Виходить, я подаю приклад, що потрібно прогулювати уроки, погано вчитися. Але ж ми в дитинстві не дуже усвідомлюємо, що головне, а що — ні. Ну хто в школі не бився? Всі билися. Кого найбільше не любили? Того, хто біг скаржитися. Кілька років тому я дуже шкодував, що не побачив особисто бійку між Луценком і Черновецьким. Побились би, потисли один одному руки — і пішли», — розповів Рінат Ахметов.

А от застосування сили в парламенті депутат прокоментував вельми дипломатично: «Гадаю, що бійки нікого не прикрашають, і не хотілося б судити, хто там більше правий, а хто — менше. Взагалі подібне відбувається не лише в нашому парламенті. В дитинстві мене вчили не скаржитися. За великим рахунком, я думаю, всі повинні зібратися і подумати, як жити далі: битися чи не битися. Знайти гідне рішення, а не шукати винних».

Говорячи про проблему дітей-сиріт в Україні, Рінат Ахметов зазначив, що відмовлятися від інтернатної системи ще зарано: «Для того, щоб щось подолати, ми повинні запропонувати щось краще. Діти повинні виховуватися в родинах. І це головне, чого ми повинні прагнути. Давайте подивимося: національне усиновлення зросло на 25 відсотків, удвічі поліпшилася ситуація в дитячих будинках сімейного типу. Якщо заглянути до статистики, таких будинків ще недавно було близько чотирьох тисяч, сьогодні — вісім тисяч. Це свідчить про те, що ми йдемо правильним шляхом. Можливо, ми повинні збільшити швидкість».

Ліна КУЦ.

Донецьк.

Фото надане благодійним фондом «Розвиток України».

Успішний рік для відносин з Москвою

2010 рік був успішним і проривним для україно-російських відносин. Про це заявили народні депутати-регіонали Вадим Колісниченко та Валерій Коновалюк (на знімку праворуч).

Проте В. Колісниченко погодився, що практичних результатів у налагодженні відносин між Києвом і Москвою поки що мало. За його словами, «потрібен час, щоб розтопити холод недовіри, який утворився за попередні п'ять років».

А ось наступного року, впевнені парламентарії, Україна відчує на собі позитивний результат тих домовленостей, яких було досягнуто цьогоріч. «Відносини України й Росії набули абсолютно іншого значення, і ми вибудовуємо їх на основі стратегічного партнерства», — вважає В. Коновалюк.

Депутат розраховує, що Росія стане членом Світової організації торгівлі. Саме це дозволить нашій країні більш поглиблено розглядати перспективи співробітництва в питаннях митного союзу та реалізації угоди, що була ратифікована українським парламентом ще в 2004 році — про створення єдиного економічного простору.

Екс-кандидата на посаду міського голови звільнили з-під варти. Слідство триває

Звільнено з-під варти лідера обласної організації партії «Єдиний центр», колишнього кандидата на посаду міського голови Донецька Андрія Амбросьонка.

Наприкінці жовтня його затримали співробітники СБУ за підозрою у скоєнні економічних злочинів. Проти затримання протестували активісти партії, заявляючи про політичну розправу. Правоохоронці запевняли, що жодного політичного підгрунтя кримінальна справа не має, а Андрій Амбросьонок проходить у ній як директор ТОВ «Індустріальний фонд». Як повідомляла наша газета, справу було порушено ще в липні — за фактом заволодіння грошовими коштами в особливо великих розмірах шляхом зловживання службовим становищем за попередньою змовою групи осіб. Ворошиловський суд Донецька обрав для партійного лідера запобіжний захід — утримання під вартою на два місяці. Зараз Амбросьонок перебуває на волі, однак розслідування кримінальної справи триває.

Вл. інф.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

На фініші

От і відходить у минуле ще один рік. Зрозуміло, його підсумки будуть підбиті дещо пізніше. А сьогодні про тиждень, що минає. Яким він був?

Передусім, народні обранці впоралися із завданням і прийняли державний бюджет на наступний рік. Експерти оцінюють цей документ по-різному. Близькі до провладного табору — доволі високо. І навіть називають його бюджетом національного розвитку. Щоправда, не всі з провладного табору налаштовані так оптимістично. Зокрема, голова Донецької обласної державної адміністрації Анатолій Близнюк, за повідомленням УНІАН, закликав українців наступного року «затягнути паски». Оскільки п'ять минулих років проводилася популістська політика, яка лише шкодила державі й заважала нормально розвиватися. Окрім того, вважає він, минула влада набралася боргів, які нині потрібно віддавати.

Натомість експерти, близькі до опозиційного табору, критикують не тільки прийнятий бюджет, а й політику уряду. Так, колишній міністр фінансів Віктор Пинзеник вважає: те, що робить Кабінет Міністрів, може привести країну до дефолту. Він також розкритикував проект пенсійної реформи, який хоче запровадити нинішній уряд. А щодо адміністративної реформи, то він підтримав ідею скорочення чиновників, але не вважає, що це і є модернізація системи управління.

Чергових втрат зазнали й керівники виконавчої влади областей. Так, Президент Віктор Янукович звільнив з посади голову Львівської облдержадміністрації Василя Горбаля, який повертається у парламент, оскільки скласти мандат ще не встиг. На його місце приїхав з Тернополя Михайло Цимбалюк, який, у свою чергу, звільнив своє місце наступнику Валерію Хоптяну.

Водночас парламентарії заслухали заступника Генерального прокурора Євгена Блажівського щодо факту побоїща у стінах Верховної Ради минулого тижня. Як завжди, головні наглядовці країни знайшли «соломонове рішення» і порушили карну справу за фактом перешкоджання діяльності державним діячам. Якщо перекласти юридичну казуїстику з «езопової мови», то це означає, що карна справа порушена проти опозиціонерів.

Цього тижня також Генеральна прокуратура оголосила звинувачення колишньому Прем'єр-міністру Юлії Тимошенко, яка з підозрюваної стала обвинуваченою у нецільовому використанні коштів, отриманих Україною від уряду Японії у рамках Кіотського протоколу. Почав ознайомлюватися з карною справою, порушеною проти нього за перевищення повноважень і заподіяння збитків державі у сумі понад 130 тисяч гривень, і колишній міністр внутрішніх справ Юрій Луценко.

Усе це викликало протест української інтелігенції, яка у п'ятницю звернулася з відкритим листом до Генеральної прокуратури. Вони вимагають від головної наглядової інстанції країни припинити політичне переслідування опозиціонерів, проти яких, мовляв, під надуманим приводом, порушують кримінальні справи.

А віце-прем'єр Сергій Тігіпко учора розпочав пропаганду пенсійної реформи. Він спробував заспокоїти наших співвітчизників. Тим більше що реформа зачіпає інтереси багатьох людей. І може стати для влади, ймовірно, найбільшим головним болем.

Отож тиждень, що минає, поставив своєрідні віхи, які так чи так проявляться наступного року і можуть стати підгрунтям соціальних потрясінь.

Володимир КОРОЛЮК.

САМОВРЯДУВАННЯ

ЛУГАНСЬК

Гроші треба вкладати і в село

Голова Луганської облдержадміністрації Володимир Пристюк вважає однією з «найнеопрацьованіших» галузей області сільське господарство.

На його думку, саме сьогодні на часі — пошук партнерів для розвитку сільгоспнапрямів, оскільки попит на харчові продукти в усьому світі різко зріс і спостерігається зростання торгівлі продовольством. «Це перспективна галузь, куди варто вкладати кошти, — вважає Володимир Пристюк. — І якщо нею не займатися зараз, то за нас це зроблять інші. І гроші просто підуть із області. Потрібно зробити все, щоб кошти залишалися в нашій луганській сім'ї». У цьому зв'язку керівник Луганщини бачить логіку в об'єднанні зусиль із Донецькою областю й активному співробітництві із сусідами у сфері торгівлі продовольством. Це дасть змогу Луганщині одержати вихід до портів і напряму співробітничати з партнерами, не вдаючись до послуг посередників. Звертаючись до керівників територій, Володимир Пристюк підкреслив, що їм потрібно розширювати свій інвестиційний кругозір: «Ви повинні змінювати свій підхід до залучення інвесторів у свої регіони. Залучення до сільгоспробіт усіх земель стане головним критерієм оцінки роботи керівників районів і міст. На територіях мають скласти реєстр усіх земельних ділянок — і тих, які розробляються, і тих, які ще не розроблені». Крім того, голова ОДА вважає за необхідне збільшити площі обробки земель на 50 тис. га. У найближчі три роки Володимир Пристюк планує провести технічне переозброєння в сільському господарстві регіону.

Алла АНТІПОВА.

КРИМ

Ухвалили стратегію соціально-економічного розвитку автономії

Депутати Верховної Ради АРК одноголосно підтримали проект стратегії соціально-економічного розвитку Криму на 2011—2020 роки. За це рішення проголосували всі 85 депутатів, які брали участь у голосуванні.

За словами міністра економіки автономії Світлани Верби, стратегія соціально-економічного розвитку Криму на 2011—2020 роки є рамковим документом і містить тільки цілі й завдання, уже із січня почнеться конкретна робота з розробки операційного плану.

«Саме в цьому операційному плані будуть присутні ті заходи, які дозволять реалізовувати ці завдання, будуть чітко визначені джерела, обсяги фінансування, терміни й відповідальні виконавці. Далі розроблятиметься новий механізм взаємодії автономії і центру», — сказала вона на сесії парламенту Криму.

При цьому, за словами глави Мінекономіки Криму, внаслідок реалізації стратегії до 2020 року очікується збільшення валового регіонального продукту автономії в 1,8 разу порівняно з 2010 роком, продуктивності праці — в 1,8 разу, заробітної плати найманих робітників — у 2,4 разу, інвестицій в основний капітал — у 3,8 разу.

Георгій ВЕРВЕС.

Бердянський міський голова *Олексій БАКАЙ:*
«Ми труднощів не боїмося!»

Коли держава довіряє народу обирати собі владу, то остання має отримати достатні важелі впливу на ситуацію

У не дуже великій приймальні бердянського міського голови нас зібралося, мабуть, з десяток осіб, і всі з якихось своїх питань. «Заходьте разом — так скоріше буде», — з'явився на порозі господар кабінету. І поки більшість присутніх ще тільки розсідалася за столом для нарад, одне питання з якимось дуже наполегливим дідусем міський голова вже встиг вирішити. Потім дійшла черга до розмови з автоперевізниками, висновки з якої від міського голови пролунали так: «Все, чого вимагають закон і розпорядження Мінтрансу, має бути виконано і буде виконано у повному обсязі. У всьому іншому добросовісні перевізники будуть мати повну підтримку міської влади і можливості працювати без хабарів і «відкатів». Ну а вже потім розпочалася наша з Олексієм Бакаєм бесіда.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

БАКАЙ Олексій Анатолійович, 56 років. У Бердянську починав водієм автобуса і дійшов до посади першого обраного колективом директора міського автотранспортного підприємства. У 1994 році вперше став бердянським міським головою. Після цього працював у НАК «Нафтогаз України». За 12 років роботи у цій компанії Олексій Бакай пройшов шлях від генерального директора ДП «Укрнафтогазкомплект» до першого заступника голови ради директорів ДК «Укртрансгаз». Закінчив Мелітопольський інститут механізації сільського господарства та Харківську національну юридичну академію. Кандидат юридичних наук, заслужений працівник промисловості України. На виборах 31 жовтня 2010 року переміг як основний суперник попереднього керівника міста.

— Сьогодні міський голова — це фактично директор багатогалузевого підприємства з надскладною інфраструктурою. Але він не лише господарник, а й політик, який має сподобатися виборцю...

— Нічого-нічого, тут справді має існувати певний баланс. Бо інакше теж нічого доброго не вийде. Скажу про себе: я не став ховати шила в мішку і відразу сказав бердянцям, що коли вони мене оберуть, то, по-перше, спасибі, а по-друге, буду робити те, те і те. Коли ж не оберуть, то двічі їм спасибі. Бо просто обіцяти я не звик, а виконати взяті перед містом зобов'язання буде дуже і дуже непросто. Але ми труднощів не боїмося (сміється. — **Авт.**), тому що колись і в Бердянську, а потім цілих 12 років у Києві, у системі «Нафтогазу», доводилося працювати багато і напружено — коли менше слів, а більше діла. Мабуть, це й схилило виборців, давно перенасичених різними обіцянками, до думки підтримати саме мене. І взагалі, я пишаюся здобутим досвідом, тим, що й у столиці знайшов себе і багато чого добився. Так, я небагата людина, але й небідна, і всім у цьому плані задоволений. Бо все, що моє, зароблено законно і дозволяє спокійно спати вночі...

Ми почали з прибирання: робочих місць і кабінетів, площі перед виконкомом, вулиць міста, комунальних підприємств. Бо як можна вимагати охайності та порядку від інших, коли сам нечепура? А далі вже системна робота з наведенням порядку у справах, у роботі міської влади, розробки стратегії розвитку міста. І це вже дає певні результати. Крім того, необхідно вжити рішучих заходів, щоб змінити на краще ситуацію з постачанням до міста дніпровської води. Місто-курорт не може ні розвиватися, ні навіть жити без води. Це аксіома! Місто-курорт не може жити із дуже дорогою і неякісною водою. Зрозуміло, що тут потрібна державна підтримка, і навіть не конкретно Бердянську. Водогін від Дніпра до нашого міста має 175 кілометрів. І всі ці кілометри вода йде транзитом, оминаючи Мелітополь, багато степових і приазовських селищ, які б теж залюбки користувалися дніпровською водою. Потужності водогону це дозволяють. Справа за відгалуженнями від основної нитки трубопроводу. До речі, а що ми з цього матимемо? Та те, що сьогоднішні надвисокі експлуатаційні витрати будуть розподілені не тільки на бердянців, але й на інших споживачів, і відповідно тариф буде десь у межах середньої вартості води по області. Крім того, більш енергійні процеси у трубі припинять цвітіння, замулення води та інші негаразди, через які зараз ми змушені часто зупиняти водогін на промивання. Тому жителі Бердянська не лише сподіваються, а й впевнені, що Президент України Віктор Федорович Янукович виконає свої передвиборчі обіцянки щодо стабільного постачання дешевої і якісної води до міста.

Далі серед пріоритетів — екологічні питання, без яких про курортний статус міста годі й говорити. По-перше, це вирішення проблеми полігона твердих побутових відходів. Звичайно, ми будемо намагатися зробити все від нас залежне, але вирішити все самотужки неможливо, тому й сподіваємося на підтримку бюджетів вищого рівня. По-друге, це буквально збереження Бердянської коси як півострова. Коли з природою не на «Ви», а на «ти», коли хто як хоче, так і робить, то ми відразу отримали серйозний натяк на перемив коси. І тут вже точно, щоб не втратити унікальну перлину Азову, потрібна серйозна державна програма і жорсткий контроль за спробами втручання людини у справи природи.

☞ НАЙГОЛОВНІШІ ЗАВДАННЯ, ЯКІ СТАВИТЬ ПЕРЕД СОБОЮ МІСЬКИЙ ГОЛОВА:

По-перше, наведення порядку в місті; по-друге, вжиття рішучих заходів, щоб змінити на краще ситуацію з постачанням до міста дніпровської води; по-третє, екологічні питання, без яких про курортний статус міста годі й говорити.

— Давайте поговоримо про плюси і мінуси існуючої системи місцевого самоврядування, про реальні можливості його ефективного впливу на стан справ, наприклад, у місті...

— Для Бердянська ця тема особливо актуальна, бо можна навіть говорити про втрату керованості міським господарством в останні два роки до виборів 2010-го.

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Законодавець має дослухатися до нас, міських голів: вибори депутатів міськрад — тільки за мажоритарною системою! Щоб народний обранець дивився у вічі виборцям і відповідав перед ними.

Це я вам кажу як представник Партії регіонів, що здобула 50% місць у Бердянській міськраді, для якого, нібито, питання підтримки у раді не актуальне. Ні, воно актуальне. Як і для інших відносно невеликих міст (наприклад, до 200 тисяч населення), де і політична культура ще невисока, та й справжніх політиків нам ще ростити й ростити.

І друге: коли держава довіряє народу обирати органи місцевого самоврядування, а потім на обраних осіб покладає велику відповідальність, то їм мали б довірити й відповідні інструменти управління. Наприклад, коли відбуваються призначення керівників державних установ міського рівня чи директорів держпідприємств, то узгодження кандидатури з міським головою, на мій погляд, обов'язкове. Зрозуміло, щоб не допустити і зайвої тяганини, ці речі мають бути чітко прописані в законі. Як і питання координації зусиль міста і правоохоронців. Мова не йде про втручання в кадрові питання відомств з боку того ж міського голови і тим більше не про вказівки чіпати чи не чіпати якихось міських чиновників, котрі порушують закон. Але все, що стосується територіальної громади, то тут дії місцевого самоврядування і правоохоронних органів мають чітко регламентуватися і координуватися. Бо як же міський голова може впливати на ту ж криміногенну ситуацію, на незаконну торгівлю у невстановлених місцях, коли його зусилля зводять нанівець, скажемо так, байдужістю органів, покликаних підтримувати в місті належний порядок? Та він перетворюється на такого собі завгоспа без важелів впливу і не більше. До речі, я тут не винаходжу велосипед, бо система, про яку я кажу, у середині 90-х діяла в межах так званих комітетів боротьби з оргзлочинністю, введених указом Президента України Л. Кучми. Все це тоді працювало, і дуже непогано. І коли міський голова звітував вже десь на обласному рівні, то хоч знав, за що його сварять і за що хвалять. На жаль, з тих пір збігло не тільки багато води, а й зникло багато непоганих правил і традицій. Тому сподіваюся на перспективи грамотних реформ самоврядування, на те, що законодавець якось збалансує коло обов'язків міської влади з правами, що дозволятимуть ці обов'язки виконувати.

Вів бесіду
Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Бердянськ—Запоріжжя.

Олег Ляшко «попрацював» Миколаєм

Напередодні улюбленого для всієї української малечі свята Миколая народний депутат України Олег Ляшко побував у Олишівській дільничній лікарні та кількох школах Чернігівського району. Звісно, гість приїздив не з порожніми руками — всім дісталися подарунки «від Миколая».

«Я не буду сьогодні говорити про політику, я приїхав, щоби привітати вас усіх зі святом, побажати доброго здоров'я та оптимізму, вручити вам невеликі подарунки, — каже депутат пацієнтам Олишівської лікарні, серед яких в основному люди похилого віку. «А ми вас учора «на Шустері» бачили! Коли ж ви встигаєте спати, якщо зранку вже до нас приїхали, — дивується одна бабуся. «Та я в машині виспався, — жартує депутат, який, справді, о 9-й ранку вже був в Олишівці.

А в кожній школі, куди заїжджав депутат, діти влаштовували невеличкий концерт чи театралізоване дійство — з ангелами, чортами і, звісно, із самим Святим Миколаєм. Діти всюди готувалися старанно — адже народні депутати нечасті гості сільських шкіл.

Директор загальноосвітньої школи в селі Серединка — першої, куди депутат приїхав з подарунками, зізналася: за час існування села в ньому не побувало жодного народного обранця. А школа, тому що школа потребує захисту. Хочуть її закрити, бо, мовляв, учиться в ній лише 25 дітей, й утримувати цей освітній заклад нерентабельно для району.

«Зроблю все від мене залежне, аби не допустити закриття школи, — пообіцяв Ляшко, — бо школа — це осередок життя в селі. Закриють школу — зникне й село».

А ще пообіцяв депутат у наступний свій візит привезти в школу музичний центр, DVD та караоке.

«Я завжди намагаюся тримати слово, — розповідає Олег Валерійович, виступаючи вже перед учнями іншої школи, в селі Старий Білоус. — Коли місяць тому ваш директор попрохав мене допомогти з придбанням піаніно, я відповів: «Буде зроблено».

А на придбаному за кошти депутата піаніно школярі, на честь приїзду гостя, влаштували цілий концерт.

«Наступний крок — побудова дитячого садку та буріння свердловини в селі, — каже депутат, — і як заступник голови бюджетного комітету Верховної Ради я посприяю, щоб кошти на ці два вкрай важливі для села об'єкти були виділені».

Школа в селі Седнів розташована в пам'ятці історії та архітектури — садибі нащадків козацького старшини Лизогуба, збудований у першій половині XIX ст. Не один раз гостював тут Тарас Шевченко. Втім, школа давно потребує нового приміщення, а садиба — капітального ремонту й статусу музею. Про нову школу Ляшко веде мову з її директором: «Сподіваюся, що в найближчому майбутньому будемо разом святкувати новосілля».

Сюди ж, до Седнівської школи, прийшла й Алла Ольховик, у сім'ї якої депутат мешкав під час зйомок передачі «Без мандата». Для її дітей він також — як і всім школярам, з якими провів того дня зустрічі, передав подарунки «від Миколая».

Уже під вечір Олег Валерійович заїхав на товариський турнір із міні-футболу, організований у дитячо-юнацькій спортивній школі, що розташована в містечку Щорс. Переможцям турніру дісталися подарунки, а школі -новий спортивний інвентар, який депутат пообіцяв подарувати під час свого попереднього візиту, кілька тижнів тому.

Кульмінацією кожної зустрічі ставала «автограф-сесія». Дітлахи вишиковувалися у гамірну чергу, щоб отримати автограф від депутата. Яскравий календар, на якому Олег Ляшко ставив свій підпис, розходиться по рукам. «Кому не вистачить календаря, привезу наступного разу», — каже політик. А він і справді один з небагатьох представників депутатського корпусу, хто їде до людей не напередодні виборів, а тоді, коли їм це потрібно.

Галина ПЛАЧИНДА.
Фото прес-служби депутата.

Він один з небагатьох, хто їде до людей не напередодні виборів, а тоді, коли їм це потрібно

«Як ви оцінюєте держбюджет-2011?» — запитали ми в представників парламентських фракцій

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Олег Зарубінський (Блок Литвина):
— Бюджет дуже складний. Протягом наступного року треба буде за кредитними зобов'язаннями видати понад 70 млрд. грн. Зрозуміло, добре було б, щоб ці кошти спрямували на соціальну частину. Але це неможливо, бо держава має розрахуватися за своїми зобов'язаннями. За останні роки їх накопичилося 400 млрд. грн., а більше 70 — припадає на 2011-й рік. І це треба було передбачити в бюджеті. Але маємо бути реалістами. В державному кошторисі є й позитивні моменти. Зокрема, достатньо маленький дефіцит. Це дуже важливо. Водночас, думаю, що Верховна Рада правильно прийняла рішення, щоб за підсумками першого кварталу та півріччя роботи економіки провести корекцію бюджету щодо збільшення соціальних видатків. Не треба хаотично вносити зміни. Треба подивитися, як спрацювала економіка, і, відповідно до цього, вносити зміни.

Андрій Шкіль («БЮТ-«Батьківщина»):
— Цей бюджет непродуктивний. Адже на авіабудівну, космічну галузі, хімічну промисловість нічого не передбачено. В кращому випадку, на деякі сфери не понижений рівень фінансування. Також цей документ нерівномірний. Бо на Генпрокуратуру виділили один мільярд гривень, а на армію нічого. Так не має бути. Окрім того, соціальна сфера, навпаки, мала б бути значно більше профінансована, адже кошторис приймався на тлі нового пенсійного законодавства. Коли поганий бюджет, то поправки можуть зробити його менш поганим, але ніколи не зроблять добрим. Подані нами поправки навіть не прокоментували, не те щоб за них проголосували. Будуть поправляти те, що слабо профінансовано, наприклад, Євро-2012. Єдиний позитивний момент — виділили кошти на «Шкільний автобус».

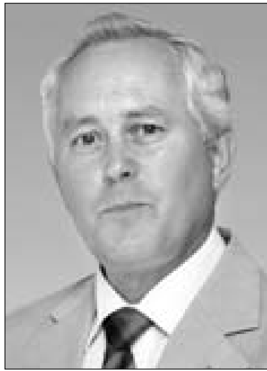

Лілія Григорович («НУ—НС»):
— Бюджет незбалансований, тяжкий для людей і найприємніший для влади. Також комуністи в своїх виступах говорили, наскільки цей документ брехливий. Коли роздавали два томи поправок до другого читання, жоден народний депутат не відкрив ці книжки, то це означає, що й парламент, і бюджет — «потемкинская деревня». Ми всі граємо виставу. Я думаю, що кошторис був написаний і прийнятий в одному місці. А все інше — це просто церемонія, причому досить невдала. Що буде через квартал, хай коментують ті, хто взяв на себе відповідальність за цей документ. Умовно позитивом можна назвати те, що він буцімто написаний на новій податковій основі. А те, що на тлі додаткового виділення коштів на Міністерство внутрішніх справ, адміністрацію Президента додали 16 млн. грн. на боротьбу з туберкульозом, 13 — зі СНІДом, це добре.

Катерина Самойлик (КПУ):
— Це бюджет не розвитку, а виживання. Значну кількість питань, які ми піднімали стосовно освіти, науки, молоді, спорту, молодіжного житлового будівництва, дітей війни, не так як нам хотілося, але були враховані. У відповідній постанові зафіксовано, що зміни до бюджету будуть розглянуті. В першому кварталі великих надходжень не буде. Тож, швидше за все, за перше півріччя переглянемо бюджет і ті кошти, які надходитимуть, направимо на соціальні програми. Про позитивні моменти я сьогодні не говорила б, адже нинішній стан економіки, державної казни, від попередньої влади навіває дуже сумні думки. Добре те, що своєчасно прийняли бюджет на новій податковій основі й не втратили зовсім соціальні програми.

Олександр Стоян (Партія регіонів):
— Прийнято відповідну постанову, щоб після першого кварталу заслухати хід виконання бюджету. І внести корективи. Зокрема, треба підтягнути соціальну сферу. Серед позитиву цього документа маю відзначити невеликий дефіцит, чотири рази в наступному році переглядатиметься пенсія, збільшиться мінімальна зарплата, виплати сім'ям при народженні дитини, з догляду за нею. Тобто, всі соціальні параметри мають позитивну тенденцію. Хоча, безумовно, те, що передбачали, не на сто відсотків виконується. Найбільш позитивні результати будуть, починаючи з 2012-го року.

Записав Сергій МЕЛЬНИК.

Пріоритет України в наступному році — перехід до «економіки розвитку»

Нещодавно в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулося засідання «круглого столу», на якому обговорювалися основні параметри, резерви та пріоритети державного бюджету України на 2011 рік.

Із вступним словом виступив директор інституту, член-кореспондент НАН України ***Олександр КОПИЛЕНКО* (на знімку).** Він, зокрема, відзначив, що в основу базових показників покладено норми Бюджетного кодексу в новій редакції та Податкового кодексу України. Для того, щоб бюджет-2011 сприяв успішному виконанню Програми економічних реформ Президента України і забезпечував належні матеріальні передумови для «економіки розвитку», необхідно активізувати реальний пошук усіх можливих фінансових джерел, зокрема, запустити в дію законодавчі механізми залучення додаткових фінансових ресурсів.

З доповіддю «Бюджет-2011: резерви бюджетоутворення та інструменти їх мобілізації» виступив доктор економічних наук, професор Трохим Ковальчук. Він, зокрема, переконливо аргументував, що перехід до економіки розвитку потребує використання кредитного механізму грошової емісії, однак дотепер основна частина грошової емісії НБУ спрямовується на купівлю ним іноземної валюти. Опора на зовнішні валютні надходження як основу для емісії національної грошової одиниці є згубною для економіки будь-якої держави. Якщо обсяг національних грошей у країні спирається на пропорційну кількість валюти іноземної, остання стає легкодоступною і дешевою, а власне виробництво — неконкурентоспроможним.

Не можна й надалі гострі державні проблеми намагатися вирішувати лише зовнішніми запозиченнями. Така політика прирікає українську державу на перманентне нарощення зовнішньої заборгованості. Треба повернутися до практики виваженого фінансування бюджетного дефіциту не зарубіжними позиками, а власною (гривневою) емісією. Історичний досвід переконливо свідчить, що практично в усіх випадках прискореного економічного зростання в тій чи іншій країні бюджет перебував у стані дефіцитності, й навпаки — прагнення подолати дефіцитність нерідко призводило висхідну тенденцію економіки.

Народний депутат України (II—IV скликань), головний науковий співробітник інституту, доктор економічних наук, професор Володимир Черняк наголосив, що на часі — розпочати підтримку конкретних програм, а не фінансувати промисловість чи аграрний сектор взагалі. Треба не просто вливати гроші в економіку, а пропустити їх через бюджетний обіг — саме в цьому закладено очікування стимулюючого ефекту. Є підрахунки, за якими кожна виплачена з бюджету гривня мультиплікативно дає приріст ВВП на 5—6 гривень.

Значні кошти держава виділяє для підтримки аграрного сектору. Сільське господарство — найбільш перспективна галузь національної економіки. Однак при цьому в бюджеті-2011 відсутні конкретні пропозиції стосовно розбудови інфраструктури для приймання і зберігання вирощеного в дрібнотоварному сільськогосподарському секторі врожаю та виробленої тваринницької продукції. Зокрема, варто було б створити в сільській місцевості мережу технічних центрів, які могли б надавати дрібним виробникам послуги з обробки землі, збирання, первинної обробки і транспортування врожаю та тваринницької продукції, залишаючи власність на неї у виробника.

Кандидат юридичних наук Ольга Макаренко охарактеризувала основні параметри соціального захисту населення держбюджету на 2011 рік. Зокрема, урядом на кінець 2011 року планується збільшення прожиткового мінімуму й мінімальної заробітної плати порівняно з груднем 2010 року на 8,9%, що, таким чином, покриє прогнозований рівень інфляції.

Заступник директора Інституту законодавства, доктор економічних наук, професор Василь Шевчук у своєму виступі висвітлив проблеми бюджетної підтримки відтворення і розвитку природно-ресурсного потенціалу держави. Видатки на фінансування відповідних сфер даного комплексу (лісової, земельної, водогосподарської) залишаються практично на рівні минулого року, а геологічної — зменшуються вдвічі. Відповідно до законів розвитку економіки, де сировинний сектор становить переважну частку, в тому числі й експорту, а також є базовим для промисловості та енергетики, обсяги фінансування державної геологічної служби повинні бути не меншими від цільової плати за користування надрами, тобто 1 289,4 млн. грн.

У видатках державного бюджету збільшуються обсяги коштів на здійснення природоохоронних заходів, що, безумовно, є позитивним явищем. Більш як 570 млн. грн. екологічного податку залишиться у підприємств-забруднювачів, а тому необхідно розробити й запровадити механізм контролю за цільовим спрямуванням цих коштів на проведення заходів з екологічної модернізації виробництва. На думку доповідача, ці кошти можуть бути найбільш ефективно залучені до проектів спільного впровадження відповідно до Кіотського протоколу до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату.

Доктор економічних наук професор Олександр Кириченко звернув увагу, що фактично осторонь від джерел наповнення бюджету залишається банківська система України. Причина цього — грошово-кредитна політика НБУ. Центральний банк держави практично не застосовує кредитну емісійну модель. Фактично єдиним джерелом ресурсів для банків є депозити населення, які можна залучати лише в конкуренції банків один з одним під високі відсотки, тому надавати виробничникам дешеві кредити банки не можуть. Така монетарна політика суперечить світовій практиці, а тому потребує модернізації з метою забезпечення банківської підтримки «економіки розвитку».

Концептуальні рекомендації та прикладні пропозиції, вироблені учасниками «круглого столу», спрямовані на покращення основного фінансового документа держави на 2011-й та наступні роки.

Інститут законодавства Верховної Ради України.

У НОМЕР

Скажи, як ти ставишся до нашої книжки, і я скажу, як ти ставишся до країни

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко вважає, що влада ще раз підтвердила: для неї гуманітарна політика є другорядною.

На його переконання, про те, що для влади не існує проблем гуманітарної галузі, як мінімум, свідчить тотальне відхилення поправок (і не лише від депутатів опозиції) стосовно реального наповнення бюджету у сфері діяльності освіти, культури, охорони здоров'я, фізичної культури, туризму тощо. «В бюджеті радикально зменшено фінансування на оздоровлення, формування інфраструктури, розвиток масового спорту, фактично закладено ліквідацію туризму як галузі, зведено до мінімуму фінансування середньої спеціальної ланки освіти з передачею фінансування ПТУ до місцевих бюджетів, що призведе до закриття низки таких навчальних закладів тощо», — перелічив політик. За його словами, показовим є і ставлення уряду до української книжки. М. Томенко наголосив, що на кінець поточного бюджетного року із закладених 33 мільйонів гривень уряд не профінансував практично нічого, крім видань, які подавалися представниками влади.

«Натомість, на наступний рік із нинішніх недофінансованих 33 мільйонів закладено лише 20 мільйонів гривень. Воістину: скажи, як ти ставишся до української книжки, і я скажу, як ти ставишся до України», — наголосив М. Томенко.

Заступник Голови Верховної Ради ще раз підкреслив, що основною особливістю нинішньої влади є неповага і цілковите ігнорування важливості гуманітарної політики України та вкладання грошей у так звані мегапроекти, зацікавленість в яких має не лише бізнес, а й чиновники, які лобіюють власні комерційні структури з метою отримання вигоди.

Водночас М. Томенко вважає цікавим те, що такий антиукраїнський підхід прямо протилежний постійним заявам Президента України, який розповідає про любов до української історичної спадщини, культури, масового спорту тощо. Заступник глави парламенту нагадав, що Президент на засіданні Громадської гуманітарної ради закликав активно фінансувати та допомагати розвитку гуманітарної сфери. Натомість, за словами М. Томенка, в бюджеті на цей напрям не витримані навіть цифри попереднього кризового року. «Отож і живемо ми з двома гуманітарними політиками: одну пропагує Президент, а іншу втілюють уряд та Верховна Рада», — підсумував політик.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

Уряд уклав три угоди з Єврокомісією про фінансування програм щодо надання Україні допомоги з боку Євросоюзу на загальну суму 65 мільйонів євро. Ці програми передбачають зближення вітчизняного законодавства з нормами ЄС, а також інтеграцію України у транспортні системи Європи, *повідомляє прес-служба Кабінету Міністрів України*

У НОМЕР

Загадкових штрафів більше не буде, а відповідатиме водій, а не власник авто

Тепер водії вже можуть спокійно відкривати поштові скриньки, не чекаючи на сумнозвісні «листи щастя», згадуючи, де, коли і як вони могли порушити правила дорожнього руху.

Адже днями Конституційний Суд України визнав неконституційними статтю 14[1] та ч. 6 статті 258 Кодексу України про адміністративні правопорушення, у зв'язку з чим вони втратили чинність. Зазначені статті передбачали притягнення до адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері гарантування безпеки дорожнього руху у разі їх фіксації працюючими в автоматичному режимі спеціальними технічними засобами, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобами фото- і кінозйомки, відеозапису власників (співвласників) транспортних засобів. При цьому, за умови фіксації такими засобами запису, протокол про адміністративне правопорушення не складався, а постанова у справі про адміністративне правопорушення виносилась без участі особи, яка притягається до відповідальності.

Тож це рішення КС дає досить позитивні моменти. У першу чергу притягатися до відповідальності має водій (особа, яка перебувала за кермом), а не власник автомобіля. По-друге, попри наявність фото- чи відеозапису, складатимуть протокол. У результаті водій буде знати, в чому його звинувачують, зможе надати свої пояснення та захиститися, якщо вважає себе невинним. Водночас варто звернути увагу, що фіксація спеціальними пристроями є достатньою для визначення суті правопорушення, адже вказані технічні прилади та технічні засоби спеціально створені та призначені саме для фіксації за допомогою властивих їм функцій запису зображення на електронний носій чи світлочутливу плівку фактичних даних (показань) у сфері гарантування безпеки дорожнього руху.

Якби ми їздили, як треба

ЗАКОН — ДІЯ

Україна за кількістю жертв ДТП, як свідчить статистика, посідає п'яте місце в Європі. Щороку в автоаваріях гинуть близько 7 тисяч наших співвітчизників, ще майже 40 тисяч осіб травмуються.

Прокоментувати ситуацію на автошляхах держави редакція попросила начальника Департаменту ДАІ МВС України генерал-майора міліції Валерія ЛОЗОВОГО.

— Валерію Миколайовичу, на ваш погляд, чи стала певним уроком для водіїв жахлива трагедія на залізничному переїзді в Марганці?

— У народі кажуть, що біда вчить. Проте в мене є підстави стверджувати, що це не завжди так. Міркуйте самі. Одразу після згаданої трагедії на тому злощасному переїзді встановили відеокамеру для фіксації порушень. Навіть у перші дні роботи приладу, коли в усіх ще були свіжі спогади про масову загибель людей, водії, в тому числі автобусів і маршруток, продовжували грубо порушувати правила проїзду залізничних переїздів. Що тут ще скажеш?

До речі, про залізничні переїзди. Наші працівники позачергово обстежили їх майже сім тисяч. Ситуація невтішна: більше половини цих важливих об'єктів перебуває в незадовільному технічному стані.

> ☞ ДОВІДКА
>
> ***Настили 1675 переїздів не відповідають нормативним вимогам, термінового втручання дорожніх служб потребує покриття під'їзних шляхів до 1424 переїздів.***

Серйозні несправності має світлова й звукова сигналізація, на окремих переїздах невчасно спрацьовують автоматичні шлагбауми, не ліквідовано поганої видимості потягів, пошкоджено дорожні знаки тощо. Звичайно, співробітники ДАІ, маючи на це відповідні повноваження, склали приписи про притягнення до адміністративної відповідальності майже двох тисяч посадовців, у компетенції яких експлуатаційне утримання залізничних переїздів. Якою мірою це допоможе виправити ситуацію, покаже час. До речі, особливу тривогу в нас викликають перетини доріг і залізниць у Криму, Дніпропетровській, Запорізькій, Київській, Миколаївській, Одеській та Херсонській областях. Адже на території цих регіонів кожен другий залізничний переїзд має істотні технічні та експлуатаційні недоліки.

— Сумнозвісні маршрутки... Схожого ноу-хау, очевидно, немає більше ніде. Складається враження, що автоперевізників, окрім грошей, нічого не цікавить: часто-густо технічний стан «Богданів», БАЗів та інших автобусів просто жахливий, маршрутки до того ж, як правило, перевантажені. Якусь управу на них знаходите?

— Вашу тривогу цілковито поділяю. Виконуючи доручення Президента України щодо посилення державного контролю за безпекою пасажирських перевезень, а також дотриманням водіями вимог законодавства у сфері надання пасажирських послуг, Державтоінспекція вжила комплекс профілактичних заходів під умовною назвою «Перевізник». Зокрема, здійснювався контроль за дотриманням водіями режиму праці та відпочинку, проходженням ними обов'язкового медичного огляду та не менш обов'язкового технічного огляду автобусів перед виїздом на лінію. Крім того, співробітники ДАІ одночасно проводили цільові перевірки так званих базових автопідприємств щодо виконання ними договірних умов із перевізниками. В Україні ліцензованих перевізників, тобто тих, хто має право на перевезення пасажирів, налічується 188 тисяч. Установлено, що більш як половина із них (62 відсотки) мають один-два автобуси чи маршрутки, відтак змушені проситися «під дах» більш-менш великих автопідприємств, де є елементарні умови для здійснення медичного контролю за водіями, технічного обслуговування та зберігання транспортних засобів. Результати перевірок не дуже втішні.

> ☞ ТРИВОГА
>
> ***Із 12 тисяч перевізників у кожного третього виявлено серйозні порушення вимог Закону України «Про дорожній рух». Запротокольовано майже 2,5 тисячі фактів випуску на лінію технічно несправних автобусів, близько 300 випадків допуску до роботи водіїв, які в установлені терміни не пройшли медичного обстеження, 211 фактів порушення режиму праці та відпочинку тощо.***

З перевірених майже 100 тисяч автобусів кожен сьомий експлуатувався з технічними несправностями, що реально загрожували безпеці пасажирських перевезень (несправні і гальмівна система, і рульове управління, і колеса та шини, і зовнішні світлові прилади, і аварійні виходи). Прикро, але нам довелося заборонити подальшу експлуатацію 10639 автобусів із вилученням у водіїв талона про проходження державного технічного огляду, ще 945 автобусів примусово поставлено на майданчики тимчасового утримання транспортних засобів.

Під час проведення профілактичної операції «Перевізник» працівники ДАІ задокументували майже 49 тисяч порушень Правил дорожнього руху з боку водіїв автобусів. Зафіксовано понад 5 тисяч випадків перевищення швидкості, виявлено та відсторонено від керування 170 водіїв автобусів і маршруток, які перебували в робочий час за кермом у стані алкогольного сп'яніння.

До територіальних управлінь Головавтотрансінспекції Мінтрансзв'язку України надіслано 373 подання про анулювання ліцензії автоперевізникам, які допускають грубі порушення транспортного законодавства.

— Валерію Миколайовичу, як ви підтвердили, основним фігурантом у тріаді автомобіль—дорога—водій є саме останній. Тож якість підготовки водіїв залишає бажати кращого. Чи враховує це ДАІ, проводячи нині акредитацію автошкіл?

— Акредитація автошкіл розпочалася ще з 1 січня 2010 року на виконання відповідної постанови Кабінету Міністрів України. Наразі ця робота триває. Вимоги до таких навчальних закладів досить серйозні: це і наявність відповідної матеріально-технічної бази, і високий рівень організації та проведення підготовки, перепідготовки й підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів, і належний професійний рівень спеціалістів.

Загалом на сьогоднішній день акредитацію пройшли понад 600 автошкіл із більш як двох тисяч зареєстрованих в Україні.

> ☞ ПОРУШЕННЯ
>
> ***Тільки за 10 місяців 2010 року задокументовано понад 5 мільйонів порушень Правил дорожнього руху. За керування транспортними засобами водіями у нетверезому стані було складено майже 65 тисяч протоколів.***

— Пияцтво за кермом, лихацтво, інші прояви низької водійської культури. На вашу думку, це результати нашого менталітету чи, як дехто стверджує, діючих невисоких порівняно з європейськими штрафних санкцій?

— Скажу так: перетнувши державний кордон з Європою, наші водії одразу стають дисциплінованими. Кожен добре знає про обов'язковість дотримання високої культури водія та чималі штрафи за допущені порушення. Щодо України, то суми штрафних санкцій, затверджені наприкінці 2008 року, спочатку справді дисциплінували водіїв, але з плином часу випадки нехтування ними вимог Правил дорожнього руху почастішали.

На вимогу керівництва держави ухвалено рішення посилити відповідальність за певні види грубих порушень Правил дорожнього руху. Нещодавно було створено робочу групу, до складу якої ввійшли співробітники Департаменту ДАІ, Управління юридичного забезпечення МВС і Національної академії внутрішніх справ України. Наразі фахівці напрацьовують пропозиції про посилення відповідальності водіїв за порушення Правил дорожнього руху, що мають вилитися у відповідний законодавчий акт. Очікується, що це насамперед стосуватиметься грубих порушень, які безпосередньо впливають на безпеку дорожнього руху і призводять до тяжких наслідків. Наприклад, лихацтво, порушення проїзду залізничних переїздів, керування транспортним засобом водієм у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння.

На нашу думку, найвпливовішим покаранням має стати позбавлення права водіння на певний період. Утім, з урахуванням досвіду наших зарубіжних колег напрацьовуються й інші варіанти.

Розмову вела Тетяна КОРН.

Ялинки вирубати встигли, а салют не пролунав

У Миколаєві працівники ДАІ затримали вантажний автобус, вщерть наповнений піротехнічними виробами невідомого походження, на суму понад 40 тисяч гривень, термін придатності яких закінчився. Актуальна перед святом Нового року, але небезпечна для здоров'я та життя людей продукція — салютні пристрої і петарди — призначалася для продажу на місцевих ринках. Під час ретельного розгляду супровідних документів виявилося, що вони — теж липові.

Тепер правоохоронці перевіряють походження вилученої продукції та встановлюють осіб, причетних до її збуту.

А у Вознесенську працівники в автомобілі «Урал» виявили 50 свіжозрубаних ялинок. Лісові красуні транспортувалися без супровідних документів. З водієм і його вантажем тепер розбирається Вознесенський міський відділ міліції.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаївська область.

Фото прес-служби МВД області.

Перетнувши державний кордон з Європою, наші водії одразу стають дисциплінованими

«Жертвою тортур може стати кожен»

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Чергову акцію протесту проти міліцейського свавілля провела днями столична громадськість. Близько 50 її учасників пікетували будівлю Міністерства внутрішніх справ. В рамках мітингу відбулося театралізоване дійство «Виглянь у вікно», в ході якого усіх перехожих закликали розплющити очі на епідемію расизму, ксенофобії і міліцейських катувань. Організатори акції на знак солідарності із тими, хто вже зазнав безпідставних утисків з боку правоохоронців, сфотографувалися, підставивши обличчя в імпровізований стенд «Їх переслідує міліція». Лунали гасла «Ні — поліцейській державі», «Так — культурам, ні — тортурам» та інші.

— Жертвою тортур може стати кожен. Прикладом цього може слугувати загибель у відділі студента Ігоря Індила. Влітку 2010 року смерть юнака сколихнула країну, рух «Ні — поліцейській державі» провів численні акції протесту, — розповідає один із організаторів мітингу Михайло. — Невдовзі проти працівників міліції відкрили кримінальну справу. Але не за вбивство, а лише за службову недбалість. Є підозра, що кругова порука допоможе вбивцям уникнути покарання. Однак цей випадок не єдиний. Лише за останній рік у відділеннях міліції загинула 41 особа. Саме зараз у Харкові у в'язниці утримується Яків Строган, який зазнав тортур з боку працівників Київського райвідділу. Нині його життю загрожує суттєва небезпека. Наші основні вимоги — неприпустимість використання планів розкриття злочинів як критерію ефективності роботи працівників ОВС. Адже це змушує міліціонерів фабрикувати справи і карати невинних.

Також з нагоди Міжнародного дня мігранта, який відзначають у всьому світі 18 грудня, активісти нагадали про ганебну практику «етнічного профайлінгу» — затримання і перевірки документів на основі зовнішніх ознак. Адже предметом особливої уваги співробітників органів внутрішніх справ часто є люди з відмінною зовнішністю, яких апріорі підозрюють у скоєнні правопорушення. Нещодавній випадок із затриманням журналіста Мустафи Найєма, в якого перевіряли документи лише тому, що він здався правоохоронцям «особою кавказької національності», — лише один із тисячі.

— Це дійсно так. Вартові порядку відразу звертають увагу на нетипову зовнішність чи інший колір шкіри. Таким людям пройти вулицями українського міста без затримання майже неможливо, — зауважує один із учасників мітингу Олег. — Іноді одну й ту саму особу перевіряють кілька разів на місяць, незважаючи на те, що інших причин для підозри, окрім «не тієї» зовнішності, немає. У відповідь на скарги міліція прямо пояснює, що йдеться саме про зовнішність. Наприклад, мою подругу перуканку неодноразові перевірки документів, без належних на то підстав, довели до нервового зриву. Одного разу її навіть побили. Ніхто покараний з міліціонерів не був.

Учасники акції вимагають відмінити встановлення планів на кількість злочинів як принцип роботи міліції, припинити катування та вбивства людей у відділеннях міліції та практику затримки і перевірки документів на підставі зовнішнього вигляду.

В МВС погоджуються, що випадки свавілля деяких стражів порядку дійсно трапляються. «На жаль, те, що від дій правоохоронців страждають люди — це ганебне зло, яке є в роботі міліції, але ми цього не приховуємо. Ми стараємося всі ці негативні явища висвітлювати, боротися з ним, для того, щоб якомога скоріше це викоренити з нашого життя», — зазначив одному з телеканалів заступник міністра внутрішніх справ Василь Фаринник.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото Олександра ВОЛОДАРСЬКОГО.

Влада міста має намір заборонити продаж алкоголю в нічний час

Нещодавно на прес-конференції представники міської влади та керівництва УМВС України у Чернівецькій області обговорили проект регуляторного акта щодо режиму роботи закладів ресторанного господарства та обмеження реалізації алкогольних напоїв і пива після 22-ї години.

Таке рішення зумовлене багатьма чинниками. За словами заступника начальника департаменту економіки Чернівецької міської ради Євгена Крамаренка, нині на теренах міста у нічний час працюють 138 закладів торгівлі, більшість з яких торгують алкоголем. Однак на їхню нічну діяльність є чимало нарікань місцевих мешканців, адже алкоголь вночі купує в основному доволі специфічний контингент громадян. А звідси і постійний гамір, бійки та низка інших правопорушень.

На підтвердження цих фактів красномовно свідчить також і статистика, наведена заступником начальника обласного УМВС, начальником міліції громадської безпеки Ярославом Козаком. З початку року в громадських місцях зареєстровано 297 злочинів, 162 з них було скоєно у стані алкогольного сп'яніння. Кожен другий злочин скоєно відвідувачами нічних розважальних закладів. Крім того, більше 6 тисяч чернівчан затримані та доставлені до міліцейських відділів за появу в громадських місцях у нетверезому стані. Затримано 1708 нетверезих водіїв, з вини яких сталося 19 дорожньо-транспортних пригод, більшість з тяжкими наслідками. На думку правоохоронця, причина такої загрозливої статистики — продаж алкоголю у нічний час. Також цей фактор суттєво впливає і на рівень злочинності серед неповнолітніх, адже прийнявших дозу алкоголю дітей, залишених без нагляду дорослих, частенько тягне на «подвиги».

Наразі у міської влади немає досвіду, як саме запровадити такі обмеження, тому користуватимуться передовим досвідом сусідніх областей, в яких вони вже діють. Чи перетвориться проект регуляторного акта на правило для усіх підприємців, котрі реалізують спиртне, — не відомо, бо його ще має прийняти міська рада. А якщо врахувати, що чимало депутатів нового скликання мають свої інтереси у ресторанному бізнесі, то шансів небагато.

Сергій СУЛИМА.

«Де гроші?!»

СЛІДСТВО ВЕЛИ...

У Вовчанському районі Харківської області міліція затримала зловмисника, що спеціалізувався на пограбуваннях бабусь. Любитель наживи відбирав гроші в сільських пенсіонерок наче затятий гангстер, який щойно зійшов з екрана кримінального кіно. Він прикривав своє обличчя чорною маскою із прорізом для очей, уривався до будинку раптово, кричав і загрожував усіх вбити.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Остання удача, що посміхнулася злочинцю, — 430 гривень і скарбничка із дрібними монетами. Це весь скарб, що був у жінки похилого віку зі Старого Салтова, і який вона швидко втратила після візиту невідомого у чорній масці.

Підозрюваного міліціонери незабаром затримали. Грабіжником виявився раніше засуджений 48-річний житель того ж селища, майже сусід потерпілої. Відсидівши за вбивство, чоловік, на думку правоохоронців, років 10 зайвих перебував на волі, ніде не працював, і, напевно, заробляв на життя саме пограбуваннями пенсіонерів. Сценарій злочинів був добре відпрацьований.

— Уявіть: ранок, коли старі, найчастіше хворі люди, починають займатися нехитрим домашнім господарством, — розповідає начальник Вовчанського райвідділу міліції В'ячеслав Гармаш, — і в цей момент до будинку влітає злочинець, в якого на голові маска із прорізами, а в руці страшний ніж. Бабусі завмирали, а приходили до тями вже зв'язаними із прикладеним до горла ножем, коли бандит починав репетувати: «Де гроші?!»

Запитував так, кажуть правоохоронці, що пенсіонери віддавали останнє. Деякі навіть боялися йти скаржитися — остерігалися помсти злочинця. Тому зараз головна мета міліції — знайти всіх потерпілих. Поки доведена причетність затриманого до двох розбійних нападів.

☞ ДО РЕЧІ

У результаті оперативно-розшукових заходів харківські правоохоронці затримали у Валках Харківської області 35-річного раніше засудженого підозрюваного, через якого минулий тиждень весь райцентр жив у страху. Попередньо встановлено, що він убив ножем 49-річну жінку під час сварки на ґрунті сексуальних домагань.

Микола КОСИЙ.

Харків.

СЛУЖБА 102

➤ ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Двох правоохоронців підозрюють у скоєнні тяжкого злочину

Про затримання міліціонерів одного з райвідділів міліції Вінниччини повідомили у відділі зв'язків з громадськістю обласної міліції. Їх підозрюють у скоєнні тяжкого злочину. Прокуратурою порушено кримінальну справу за статтею «перевищення влади або службових повноважень, що призвело до тяжких наслідків».

45-річний житель краю помер після того, як його побили міліціонери. Так сказано у заяві, з якою до правоохоронців звернувся брат покійного. Попередньо встановлено, що милиціонери з метою перевірки незаконного зберігання незареєстрованої мисливської зброї прибули до помешкання підозрюваного. Вдома його не застали. Виявилось, що чоловік знаходився у своєї матері, звідки його й забрали, посадивши у службовий автомобіль. Живим він не повернувся. Розслідують справу фахівці двох підрозділів — відділу внутрішньої безпеки ГУБОЗ МВС України та інспекції з особового складу управління кадрового забезпечення УМВС України у Вінницькій області.

Віктор СКРИПНИК.

➤ ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

МНС «кинули» на квартири

Прокуратурою Чернігівської області порушено кримінальну справу за ст. 190 ч. 4 (шахрайство) та ст. 364 ч. 2 (зловживання владою) Кримінального кодексу України у зв'язку з ситуацією, що склалася довкола новозбудованого 60-квартирного будинку в Куликівці. Міністерством надзвичайних ситуацій України перераховано понад 10 мільйонів гривень ТОВ «Північспецбудмонтаж» за зведення 55 квартир. Однак вони й досі не передані МНС. Натомість ТОВ оформило на квартири право власності і почало їх продавати. Уже реалізовано шість помешкань.

Офіцер вимагав хабара

У місті на Десні за вимагання та отримання хабара затримано помічника начальника інженерно-аеродромної служби тилу Харківського університету Повітряних сил Міністерства оборони України. Про хабарника повідомив в чернігівське управління СБУ військовослужбовець, який мав сплатити чиновнику 10 тисяч гривень за невикриття своєї протиправної діяльності. Проти помічника начальника військова прокуратура Чернігівського гарнізону порушила кримінальну справу. Нині офіцер перебуває в ізоляторі тимчасового утримання.

Сергій ПАВЛЕНКО.

➤ СУМСЬКА ОБЛАСТЬ

Газовики переплутали кишені

Прокуратурою Сумської області порушено кримінальну справу стосовно службових осіб ВАТ «Сумигаз».

Під час будівництва підводного газопроводу спритники без погодження з керівництвом НАК «Нафтогаз України», без проектно-кошторисної документації — тобто від «ліхтаря» — звели адмінбудинок, який потім тишком взяли на баланс товариства. Своїми неправомірними діями посадовці завдали шкоди державі майже на 835 тисяч гривень.

Владислав ЖМУРКОВ.

Учора у Каховці через аварію каналізаційні стоки скидали у водосховище *(Укрінформ)*

Учора на відзначення 73–ї річниці з дня народження Героя України, багатолітнього політв'язня, народного депутата України трьох скликань, *голови Народного руху України В'ячеслава Чорновола* в Івано–Франківську відбулося урочисте віче та покладання вінків і квітів до його пам'ятника, *повідомила наш власкор Дарина НАЗАРЧУК (Укрінформ)*

У НОМЕР

Закарпатські міліціонери «вхопили за хвіст» «чорних трансплантологів»

Про це повідомив на брифінгу начальник УМВС України в Закарпатській області полковник Віктор Русин **(на знімку)**, який підбив підсумки роботи місцевої міліції за одинадцять місяців.

Що ще можна занести в актив? Протягом цього часу порушено 5496 кримінальних справ — на 21 відсоток більше, ніж за аналогічний період торік.

Водночас зменшилася кількість тяжких злочинів. А зростання злочинності сталося через крадіжки приватного майна. Але тут оперативно спрацювало управління карного розшуку. Доброї оцінки заслуговує і відділ по боротьбі з торгівлею людьми та обігом наркотиків, як, зрештою, і всі підрозділи управління. Той факт, що авторитет міліції Закарпаття останнім часом зростає, продемонстрували й результати нещодавніх виборів до місцевих рад: сорок співробітників органів внутрішніх справ стали депутатами (один — навіть обласної), а четверо — сільськими головами. Оприлюднив керівник обласної міліції і такий характерний момент: нерозкритим не залишився жоден резонансний злочин. Зокрема, тут вийшли на слід групи «чорних трансплантологів», які робили свою чорну справу в лікарнях Ужгорода, а злочинний «ланцюжок» від котрих протягнувся аж до відомого Національного інституту хірургії та трансплантології ім. О. О. Шалімова в Києві. Кількість потерпілих уже сягнула 39 осіб! Тепер справа — у провадженні столичних криміналістів.

Інша, не менш резонансна, операція, ефект розкриття якої «потягнув» щонайменше на мільйон гривень. Йдеться про злочинне угруповання, члени якого крали з трубопроводу дизельне паливо (**«Голос України» уже повідомляв про це раніше**), поставивши «обрудку» в буквальному сенсі на сучасну основу — з окремою «дочірньою» трубою, спецобладнанням, охороною і камерами відеоспостереження. У цій справі заарештовано шестеро осіб. А перед брифінгом полковник Русин за дорученням МВС вручив ключі керівникам міськрайвідділів закарпатської міліції від 11 спецлегковиків «Жигулі», призначених для карного розшуку, і від криміналістичної лабораторії на базі мікроавтобуса «Хюндай» на суму півтора мільйона гривень.

Василь НИТКА.
Фото автора.

«Еталон» залишається лідером галузі

Автобусні підприємства корпорації підбили підсумки року та окреслили плани на майбутнє

Корпорація «Еталон» вкотре підтвердила лідерство на вітчизняному автобусному ринку, реалізувавши у 2010 році понад 900 автотранспортних засобів під власною торгівельною маркою. Про це під час традиційної підсумкової прес–конференції в Києві розповів президент корпорації «Еталон» Володимир Бутко. За його словами, цей показник становить близько 40% від продажів 2008 року та вдвічі перевищує торішній результат.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

— У першому кварталі цього року на наших підприємствах припинилося падіння виробництва, а з другого кварталу почалася його стабілізація та поступове зростання, — сказав він.

Розповідаючи про здобутки корпорації, В. Бутко зазначив, що влітку на «Еталоні» було випущено перший зразок 11-метрового низькопідлогового міського автобуса БАЗ-А11110 «Ромашка», який вже встиг завоювати золоту медаль на міжнародній виставці «Busworld» у Нижньому Новгороді. Такий автобус може вмістити понад сотню пасажирів і пристосований для перевезення людей з обмеженими фізичними можливостями.

— Це — нова і дуже перспективна розробка, яка проходить сертифікацію та випробування. Виробництво подібних машин дасть змогу значно розширити модельний ряд наших підприємств, — підкреслив керівник «Еталону».

У свою чергу голова правління ЗАТ «Чернігівський автозавод», що входить до складу корпорації, Валерій Купцов повідомив: улітку 2011 року підприємство планує випустити спільно зі своїм білоруським партнером ВАТ «Белкоммунмаш» перший сучасний тролейбус.

— Корпорація залишається вірною собі і щорічно презентує нові розробки. Ми вже отримали частину документації на виробництво тролейбуса, підготовлюємо площі та закупляємо необхідне обладнання і спецтехніку, — зазначив він.

А його колега, голова правління ЗАТ «Бориспільський автозавод» Олександр Остапчук розповів про наміри «Еталону» закріпитися на російському ринку.

— Ми сподіваємося, що 2011 рік дасть можливість істотно збільшити виробничу програму за рахунок продажів на ринок нашого північного сусіда, — сказав він. — Ми не просто виробляємо автобуси, що поставлені на серійний випуск, а розробляємо нові і рухаємося вперед. У зв'язку з цим ми продовжили роботу над підвищенням безпечності нашого транспорту, щоб запропонувати споживачу якіснішу техніку на високому рівні.

Загалом наступного року ЗАТ «Бориспільський автозавод» і ЗАТ «Чернігівський автозавод» планують збільшити виробництво автобусів різних модифікацій і вийти на показник у 1680 одиниць.

— У 2011 році ми плануємо виробляти у місяць 50—60 автобусів на Чернігівському автозаводі і 80 автобусів на Бориспільському, — підсумували керівники підприємств.

До слова, сьогодні торгівельний дім «Еталон Авто» пропонує придбання транспортних засобів «Еталон» з використанням різноманітних фінансових інструментів у співпраці з різними банківськими установами та лізинговими компаніями, у тому числі ТОВ «Еталон-Лізинг». Також існує програма з відтермінування платежу від підприємства-виробника при придбанні транспортних засобів. Крім того, з 31 грудня 2010 року до 31 березня 2011 року діятиме акційна програма з реалізації автобусів моделі А148. Згідно з якою знижка на такий автобус сягатиме 30% від діючої вартості.

☞ НАША ДОВІДКА:

Корпорація «Еталон» об'єднує 21 підприємство, в тому числі ТОВ «Український кардан» та ТОВ «Чернігівський ковальський завод». Незважаючи на те, що минулого року обсяги виробництва автокомпонентів на цих підприємствах впали до 15—18% порівняно з 2008 роком, уже цьогоріч компанії почали надолужувати втрачене й розширювати номенклатуру своєї продукції.

Наталія ОВДІЄНКО.

Дніпропетровці подарували киянам Курбаса

Бронзову пам'ятну дошку видатному театральному діячеві Лесю Курбасу дніпропетровці передали Національному центру театрального мистецтва в Києві, який носить його ім'я. У день народження митця, 25 лютого, її встановлять на фасаді будинку центру.

Ініціатива створення пам'ятки належить Дніпропетровській спілці театральних діячів та облдержадміністрації. Автор меморіальної дошки — народний художник України Володимир Небоженко. Схожа вже встановлена у Відні, де навчався режисер. Обидві дошки відлив на благодійних засадах майстер Федір Майстренко на базі державного підприємства виробничого об'єднання «Південний машинобудівний завод імені О. М. Макарова».

Лесь Курбас стояв біля витоків Дніпропетровського академічного українського музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка. Влітку 1919 року він запропонував об'єднати свій «Молодий театр» із Державним драматичним театром (обидва були створені в Києві). Об'єднання відбулося, і новий театр став Першим драматичним театром УРСР. З 1921 по 1926 роки трупа успішно гастролювала Україною. У 1927 році театр оселився у Дніпропетровську.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Фото надане управлінням преси та інформації ОДА.

СПОРТ

Сьоміна... під динамівську ялинку

Футбол. Ще позавчора **Юрій Сьомін (на знімку)** підписав контракт з київським «Динамо» терміном на три з половиною роки. А вчора у клубному конференцзалі відбулася зустріч нового-старого наставника біло-синіх із представниками ЗМІ.

— Я щасливий, що повернувся в «Динамо», — сказав схвильований фахівець. — Клуб постійно розвивається, у нього професіональні керівники. Тут мене розуміють, що дуже важливо для тренера. Мої попередники, і Газзаєв, і Лужний, дуже багато зробили. З'явилася плеяда молодих гравців, і ми повинні скористатися цими позитивними моментами. У нас лише один місяць підготовки до поєдинків із «Бешикташем». Подивимося й оцінимо наш склад. Зміни будуть, але сьогодні я не готовий говорити про це. Потрібен час, щоб з усім розібратися, проаналізувати ситуацію.

— Який склад вашого тренерського штабу?

— Мій асистент — Олег Лужний. Весь штаб зберігається (Валерій Зуєв і Михайло Михайлов) плюс Сергій Ребров, Вінченцо Пінколіні та Борис Ігнатьєв.

Юрія Павловича також попросили порівняти український та російський чемпіонати.

— Порівняно з минулими роками чемпіонат України став значно сильнішим. Він став турніром, де підвищився загальний рівень, а ще є група поважних та амбіційних клубів. А взагалі треба порівнювати за рахунок офіційних зустрічей. В єврокубках донецький «Шахтар» здолав ЦСКА, київське «Динамо» двічі розгромило московський «Спартак». От самі й робіть висновки...

З відпустки динамівці повертаються 11 січня. А вже через п'ять днів візьмуть курс на Ізраїль, де проведуть перший підготовчий збір, котрий триватиме до 30 січня. Ще один збір планується провести в Іспанії в лютому.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Годинники, непідвладні часу

РЕПОРТЕР

У Юрія Новицького у квартирі на підлозі й стінах справжній скарб. Він цілодобово цокає, б'є, грає, кує і дзвонить.

Ви здогадалися — мова про годинники. У киянина їх понад 100 — тихих, благозвучних, чудових і унікальних. Найстаріші — ще працюючі англійські (1755 рік), а «наймолодші» — з 1930-го.

У колекції міжнародного експерта Новицького раритетні годинники із Франції, Англії, Німеччини, Росії, Австрії. І це не примноження капіталу (є механізми, оцінені в десятки й сотні тисяч доларів). Колекціонер глибоко вивчає предмет захоплення й, мабуть, в Україні єдиний, хто знає про годинники Старого світу майже все. Знання брав і бере із книжок, каталогів, Інтернету. І щедро ділиться ними з колегами в антикварному клубі.

«Хвороба» колекціонування стародавніх годинників почалася в 1986-му в Умані. Зайшов Юрій у комісійний магазин із цікавості, а вийшов хворим і з австрійським механізмом. Через пару днів подарували йому ще один.

— Дуже сподобався годинник 1895-го формою, дизайном, поєднанням холодного металу й теплого дерева, — згадує колекціонер. — Тоді раритети коштували недорого. Сьогодні — вони майже безцінні. Це квартира й машина з роками дешевшають, а годинники дорожчають. Щорічно в середньому на 25 відсотків.

☞ ІСТОРИЧНИЙ ФАКТ

Відома фірма AEG (Німеччина) славиться не тільки унікальною побутовою технікою, у тому числі годинниками. Мало хто знає, що саме AEG в 1891 році викупила патент на лампочку Едіссона й електрифікувала Париж.

Та щоб товар зберігав цінність, його треба плекати.

Дрібні ремонти Юрій робить сам, причому з неабияким задоволенням. Змазує механізми раз на два роки, заводить — раз на тиждень. Наймарудніше заняття — переведення часу на літо й зиму.

Зі ста одиниць цокають 75, деякі потребують реставрації. Це дороге задоволення, найтонша робота. У Києві її успішно здійснює годинникових справ майстер Олексій Єфімов. Він відновлює механізми, змиває спецрозчинами вікові бруд, кіптяву, а потім наносить сотні (!) шарів лаку на дерев'яний корпус.

Про свої придбання Юрій Новицький може розповідати годинами.

— Ось австрійський шедевр 1800 року, зроблений за замовленням Санкт-Петербурга. Цінна деревина, золочена бронза на циферблаті й маятнику, центральна секундна стрілка. За цим годинником виставлялися інші. Зокрема, ось ці настінні, які колись належали статському радникові Івановi Александровичу з Харкова. Великий композитор Петро Ілліч Чайковський тричі гостював у родині відомого мецената й, можливо, мирне цокання й бій надихали композитора на геніальні твори...

Колекціонер шкодує, що в Україні мало раритетних механізмів. Після революції 1917-го їх знищували, як церкви, і з'явилися вони тільки в 1945-му у вигляді військових трофеїв. Аматор антикварних речей, втім, шукає сьогодні тільки вироби австрійських майстрів...

Іван ІЛЛЯШ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

В Ердінгу найменше в Німеччині безробіття

А ЯК У НИХ?

«У Німеччині міста між собою конкурують, хто створить для бізнесу найкращі умови, хто найбільше фірм привабить до свого краю», — розповідає Гюнтер Пех, керівник служби маркетингу мерії Ердінга, містечка-супутника Мюнхена.

Ми розмовляємо біля невеличкого павільйону, що поряд з міською ратушею. Гер Пех запрошує на вибір випити баварського пива чи гарячого вина. Навколо десятки жителів та гостей, п'ятачок біля мерії досить прибутковий для хазяїна кіоску. Трохи далі розкинулася міська ковзанка. Адміністративні будівлі мерії скромні й непримітні. Гюнтер Пех 15 років працює в мерії Ердінга. Відповідає ще за зовнішній вигляд міста та зв'язки з підприємствами.

В Ердінгу проживає 36 тисяч людей. Місто бурхливо розвивається. Поряд, за 12 кілометрів, розташований один з найбільших аеропортів Німеччини, де працюють тисячі баварців. Щодень на двох жителів у місті стає більше. Не вистачає кваліфікованої робочої сили. Фахівців шукають навіть за кордоном. Перелік професій для іноземних спеціалістів суворо визначений — інженери, програмісти.

— Найбільша проблема — створити людям сприятливі умови для проживання. Для цього треба вкладати гроші в інфраструктуру, розширення вулиць та доріг, — розповідає Гюнтер Пех.

Бюджет міста — понад 50 мільйонів євро. Половина грошей надходить з місцевих податків, решта — від уряду. Долю бюджету вирішують 40 представників громади та бургомістр. Засідають у ратуші в невеликій залі, де навколо прямокутних столів розміщені старовинні стільці. Все компактно і скромно, без зайвої помпезності.

Особлива гордість мерії Ердінга те, що в місті найменше в Німеччині безробіття — 2,5 відсотка. Це найкраща реклама для місцевих жителів і бургомістра. Причин для того кілька: вигідне географічне положення, близькість до великого аеропорту, сприятливі умови для розвитку промисловості. У місті також виробляють відоме на весь світ пиво, яке експортують у два десятки країн.

Ердінг — історичне місто Німеччини, де відбувалися важливі події, і де збереглося чимало пам'яток історії. Перша згадка про місто датована 1230 роком. Під час 30-річної війни було двічі спалене шведами. Хоча в роки Другої світової війни Ердінг постраждав від повітряних нальотів і бомбардування, старовинні вежі, міські фортечні мури чудово збереглися до наших днів. Місто — багатонаціональне, 11 відсотків мешканців — це іноземці зі 104 країн світу. Найбільше турків — близько тисячі.

Гості Ердінга потрапляють у спокійну атмосферу, де можна розважитися і відпочити, смачно і дешево поїсти в невеличких ресторанчиках. У північній частині біля озера знаходиться велика зона відпочинку з дитячими майданчиками та полем для міні-гольфа.

Останніми роками туристи та жителі найближчих земель їдуть до Ердінга, щоб покупатися в найбільшому басейні термальних вод в Європі. Тому на околиці міста виріс сучасний комплекс, який щодня приймає одночасно дві-три тисячі відвідувачів.

В Україні термальні джерела мінеральних вод давним-давно розвідані в місті Береговому Закарпатської області. Обидва міста між собою навіть схожі старовинними будівлями. Тільки там підприємливі люди вклали сотні мільйонів євро в сучасний відпочинково-лікувальний комплекс, а в нас працює лише невеликий та примітивний басейн.

Богдан КУШНІР.

Ердінг.

На знімку: історична частина старого Ердінга.

Фото Зеновія БЕРМЕСА.

Київська міська державна адміністрація завершує оформлення кредиту з Європейським банком реконструкції та розвитку на надання 115 мільйонів євро, *заявив заступник голови КМДА Руслан Крамаренко*

Україні на межі другого—третього кварталів 2010 року вдалося вийти з рецесії — спаду економіки, *заявив керівник групи радників голови НБУ Валерій ЛИТВИЦЬКИЙ*

У НОМЕР

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

На підприємливого податківця чекає суд

Правоохоронці Буковини порушили кримінальну справу стосовно працівника Державної податкової адміністрації України області Олександра К. за ознаками скоєння злочину, передбаченого ст. 364 ч.3 Кримінального кодексу України (зловживання владою або службовим становищем). За це передбачено позбавлення волі від 5 до 12 років з конфіскацією майна. Під час виконання службових обов'язків він пропонував деяким приватним підприємцям закуповувати у нього для подальшої реалізації через торговельні точки незаконно виготовлену алкогольну продукцію з підробленими марками акцизного збору. На складі підприємливого податківця правоохоронці виявили та вилучили понад тисячу ящиків з підробленим товаром.

Сергій СУЛИМА.

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ

Гори жартів не визнають...

Позавчора в районі гори Стіг у Рахівському районі рятувальники знайшли мертвим туриста-екстремала, який зник напередодні. Тіло 26-річного киянина, котрий вирішив підкорити Карпатські вершини самотужки, було в наметі. Напередодні хлопець з товаришами прибув до однієї з туристичних баз і захотів одразу ж вийти в гори. Коли молодик виходив на зв'язок востаннє, повідомив про погіршення погодних умов, але переконав друзів їхати додому без нього. Лише через добу батьки туриста звернулися по допомогу до рятувальників, які відразу почали пошукові роботи. Особовий склад трьох підрозділів Закарпатського гірського пошуково-рятувального загону протягом трьох днів шукав зниклого туриста в умовах лавинної небезпеки та нульової видимості. Причину смерті встановлять судмедексперти. Але ж треба розуміти, що жарти з природою, тим паче взимку, смертельно небезпечні.

Василь НИТКА.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

Ветеринарна міліція перевіряє якість продуктів

На Луганщині ветеринарна міліція почала перевірки всіх ринків, магазинів, складів і закладів громадського харчування. У першу чергу це пов'язано з різким зростанням попиту на харчові продукти напередодні свят. Особлива увага правоохоронців спрямована на перевірку документації, що підтверджує походження і якість продукції, використовуваної для приготування м'ясних напівфабрикатів і страв. Уся продукція, що не відповідає чинним вимогам, в обов'язковому порядку вилучається і утилізується. Ветеринарна міліція працює спільно зі спеціалізованими мобільними групами, до складу яких входять дільничні та співробітники Державтоінспекції області. Вони перевіряють весь автотранспорт, що викликає підозру.

Алла АНТІПОВА.

Обережно: новорічні іграшки та прикраси!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Побачивши такий ніс на іграшковій тваринці, дитина насамперед спробує його відірвати. Зараз подивимось, що із цього вийде, — каже Сергій Каспаров, заступник начальника лабораторії випробування іграшок, і затискає у лещата ні в чому не винного білого іграшкового тюленя. За кілька секунд експеримент закінчено — ніс таки відірвався. — Що далі дитина робитиме із цією симпатичною кругленькою пластмасовою штучкою? Правильно, може її проковтнути. І це в неї з легкістю вийде.

Не витримав піддослідний тюлень і перевірки на міцність швів. Буквально за мить із нього почало випадати внутрішнє начиння. Отож, є всі підстави припустити, що білий тюлень китайського виробництва вартістю аж 102 гривні не витримав би і кількох хвилин контакту зі справжньою дитиною.

Піддослідний номер два — новорічний сувенір типу Санта-Клаус. Плюшевий бородань випробування на міцність також завалив. Та з цього почалося найцікавіше. Усередині іграшки знайшли поліетиленовий пакетик із... піском. Дістати його буде під силу і дитині. Пакетик порветься, пісок спочатку висиплеться на стіл, потім на підлогу, а пізніше може і малечі в очі чи рота потрапити. За такий китайський сувенір із «сюрпризом» у магазині правлять майже 54 гривні. Видно, оцінюють його вагу, а не якість.

Отож, перше правило для запам'ятовування: якщо на виробі написано «новорічний сувенір» чи «прикраса» — давати гратися цим дитині небезпечно, яким би симпатичним та схожим на іграшку він не був. Адже от уже сім років у нашій країні ці товари не сертифікуються. Тому з чого вони зроблені і як — можна тільки здогадуватися.

У іншій кімнаті лабораторії товари перевіряють на пожежостійкість. Тут у спеціальній випробувальній печі карнавальні крила янгола на звичайні крильця гриль перетворилися — за кілька секунд згоріли вщент. І це при тому, що за вимогами, вони мали вже на другій секунді самозгаснути або ж принаймні не більш ніж на половину згоріти. Тільки подумайте, ці крила могли спалахнути і не в спеціальній камері, а на чийсь спині під час новорічного ранку...

Щоправда, були крильця, які дослідників порадували. Так, китайський виріб із Жеянгу вже менш ніж на другій секунді затух.

— На жаль, оцінити на око пожежостійкість не можливо. Іноді виробники пір'їнки якимось розчином обробляють, що ті взагалі не горять. Але довести це можуть тільки спеціальні дослідження, — каже Сергій Іванюта, інженер лабораторії випробування іграшок.

Отож, у нашій країні купівля новорічних костюмів, як лотерея. Тому універсальна порада — завжди і скрізь про всяк випадок триматися подалі від вогню. І це стосується усіх новорічних костюмів. У тому числі і шапок Дідів Морозів. Особливо, коли ті ще й бородами прикрашені. Адже іноді останні, як показали випробування, спалахують, наче керосином облиті, і згорають за секунди.

Та особливу увагу укрметртестстандартівці приділили дослідженню якості ялинкових гірлянд. Кажуть, ті горять так, що можуть й іншу техніку, а то й ялинку з цілою квартирою спалити.

— Є три основні небезпеки: пожежа, ураження електричним струмом і велике навантаження на мережу, — каже заступник керівника центру випробувань Сергій Кочетков.

За його словами, оцінити зовні якість гірлянди неможливо. Бажано, звичайно, вимагати сертифікат, але і це, як виявилося, не гарантія: «Ми випробовували у тому числі і дві сертифіковані гірлянди. Але вони також усім вимогам не відповідали». Від себе ж пан Кочетков радить на гірляндах не економити. Мовляв, якщо відпускна ціна китайського товару в Україні десять гривень, то його собівартість — копійки. Тому про якість матеріалів, із яких її було зроблено, і говорити не доводиться. Отож, що дорожче товар — то він безпечніший, припускає дослідник. Та це зрозуміло було і без експериментів. Звичайно, краще купувати дорогі товари, нові фірмові речі, органічну натуральну їжу... Але для більшості наших громадян — усе це, на жаль, не варіант. От і живемо, як зайці із нікулінської пісні: страшно, небезпечно, але так весело...

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Дворічного сина мати оцінила у десять тисяч

Кіровоградські правоохоронці затримали «на гарячому» 33-річну жительку одного з районів області, яка намагалася продати свою дитину. Протягом останніх років жінка постійно перебувала в полі зору міліції. На початку грудня вона начебто збиралася влаштуватися на роботу. Та, зустрівшись з майбутнім роботодавцем, натякнула, що не проти була б заробити побільше грошей. Для цього сама запропонувала незнайомцю умови «угоди»: вона віддає йому... дворічного сина, а той їй — гроші. Згодом назвала й суму — 10 тисяч гривень.

Однак за кілька днів до того, як мав відбутися «обмін», малюк застудився і горе-мати вимушена була звернутися до лікарів. Дочекатися, поки син одужає остаточно, терпцю не вистачило. Прямо з лікувального закладу жінка зателефонувала «клієнтам» і запропонувала передати хлопчика негайно. Коли за кілька метрів від лікарні зупинилася іномарка, «продавчиня» сіла до салону, поклала на сидіння маленького сина, а сама заходилася рахувати передані їй гроші. Вона навіть не поцікавилася подальшою долею малюка — хряснувши дверцятами, попрямувала до продуктової крамниці, де попросила продати їй пляшку «Ром-коли». Та вже за кілька кроків її зупинили працівники міліції. Передані банкноти були мічені.

Наразі хлопчика повернули до лікарні. Його життю та здоров'ю вже ніщо не загрожує. А от «продажній» матері світить від 8 до 15 років в'язниці.

Віталіна БЕВЗЕНКО, начальник відділу зв'язків з громадськістю УМВС в області; Ольга ПИЛИПЕНКО.

Кіровоградська область.

Тепло і вода подорожчають на чверть

Кам'янець–Подільський міськвиконком відкоригував тарифи з теплопостачання та гарячого водопостачання для населення.

Відтак, у новому році мешканцям доведеться платити за ці послуги на 25 відсотків більше. Вартість однієї гігакалорії тепла становитиме 243,37 гривні для будинків, оснащених тепловими лічильниками, а де їх немає, доведеться платити по 6,24 гривні за один квадратний метр площі. За кубометр гарячої води треба буде викласти на 2,4 гривні більше.

Влада посилається на Постанову НКРЕ України від 14 грудня цього року. Окрім того, кажуть, виконуючи вимогу згори, є шанси отримати державну компенсацію різниці в тарифах, бо навіть після підвищення не повністю покриватимуться всі витрати тепловиків.

Громадяни міста надзвичайно боляче сприймають новини. Люди кажуть, що слідом за зростанням квартплати на 32 відсотки, подорожчанням проїзду в маршрутках до 2—2,5 гривні ці ціни ляжуть непомірним тягарем на плечі багатьох родин.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

ФОТОФАКТ

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

У виставковому залі Центрального державного архіву-музею літератури й мистецтва України відкрито історико-документальну виставку «Радянське суспільство і війна. 1941—1945 рр. До 65-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні».

Готуйте лижі влітку, а пляжі — взимку

Підбиваючи підсумки року, що минає, голова Севастопольської міськдержадміністрації Валерій Саратов поділився з журналістами планами на майбутнє.

Зокрема, влада обіцяє серйозну увагу приділити пляжному господарству. «Ми плануємо закласти в бюджет достатні кошти, щоб люди побачили реальне прибирання на пляжах», — сказав В. Саратов. Для санітарного очищення так званих місць неорганізованого відпочинку міській владі необхідно буде шукати джерела фінансування. Одним з них Валерій Володимирович назвав платні автопарковки, виторг від яких піде на оплату прибирання «диких» пляжів.

Також треба поліпшити санітарний стан міста: «Необхідно збільшити кількість вулиць, які прибираються систематично. Влітку, коли особливо спекотно, здійснювати їх полив», — розповів Валерій Саратов.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Плюшевий бородань випробування на міцність також завалив

За участю громад реалізовано понад 60 проектів

Тернопільщина стала одним з кращих регіонів, які реалізовували проект «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Область отримала подяку від Проекту Європейського Союзу та Програми розвитку ООН.

Спочатку дуже важко було розворушити громаду. Люди звикли, що раніше соціальну інфраструктуру, особливо на селі, розвивали колгоспи, підприємства. Тепер вони самі мають подбати про себе. Принаймні скласти проект, довести, що він потрібен громаді, організуватися, щоб внести і свою частку в його втілення. А далі коштами допоможуть обласна та районна влада, Європейський Союз, ООН.

Коли побачили, що задумане стає реальністю, активізувалися. Протягом 2008—2010 років в області здійснили 63 проекти загальною вартістю понад 9,7 мільйона гривень. 43 із них спрямовані на енергозбереження, 11 — на ремонт ФАПів, 5 — водопостачання, 1 — охорону природи (впорядкування сміттєзвалища), 3 — придбання шкільного автобуса. Проект не згортається: на наступні роки заплановано його другу фазу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія СКАКОДУБА (УНІАН).

Біля центрального входу до Києво-Печерської лаври відбулася акція протесту проти намірів уряду виселити унікальні музеї разом із сотнями тисяч експонатів з території цього заповідника.

Що робити з Солотвинським солерудником?

Відповідь на це запитання має дати міжвідомча комісія, яка почала працювати у селищі Солотвина Тячівського району Закарпатської області. У роботі над вирішенням цілого комплексу проблем цього державного підприємства брали участь представники МНС, Мінохорони здоров'я, Мінагропрому, Закарпатської облдержадміністрації, науковці та геологи.

Ситуація на Солотвинському солеруднику перебуває на особистому контролі Президента України. Віктор Янукович доручив Кабінету Міністрів врегулювати ситуацію, що склалася. Зокрема, забезпечити фінансування ліквідації наслідків затоплення шахт солерудника та передбачити можливість використання гірничих виробок для лікування хворих на бронхіальну астму, повідомив директор департаменту цивільного захисту МНС України Василь Квашук.

Присутні на засіданні міжвідомчої комісії обговорили результати досліджень стану Солотвинського родовища кам'яної солі, а також хід консервації шахти №9 та проект консервації шахти №8, які затоплені водою. На сьогодні, за висновками науково-дослідних інститутів, подальша експлуатація соляних ресурсів неможлива. Небезпечно й проводити лікування у соляних шахтах. Причина — загроза техногенної катастрофи через неконтрольований процес затоплення гірничих виробок та активний розвиток техногенного карсту.

Водночас, за словами першого заступника міністра охорони здоров'я, головного Державного санітарного лікаря України Сергія Риженка, необхідно зберегти алергологічні лікарні та можливості використовувати гірничі виробки для лікування хворих на бронхіальну астму. Адже на 300-метровій глибині у шахтах солерудника щороку лікувалися десятки тисяч хворих.

Міжвідомча нарада визначила стратегію та план заходів, які належить провести, щоб запобігти ускладненню екологічного стану території, повідомили «Голосу України» у прес-службі МНС.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

ВІСТІ З ДОНЕЧЧИНИ

Капіталісти з пелюшок

У новому навчальному році влада Донецької області збирається запровадити спецкурс бізнес-освіти для дітей від 5 до 11 років. Про це заявила заступник голови обласної державної адміністрації Марина Черенкова. «Якщо ми говоримо, що диверсифікувати економіку нам необхідно за рахунок малого та середнього бізнесу — значить, необхідно вже з ранніх років намагатися прищепити підприємницькі ділові якості, — пояснила заступник керівника області. — Така практика розповсюджена в Європі. Це не означає, що з п'яти років ми готуємо бізнесменів. Ми даємо навички та вміння активної поведінки в суспільстві».

А керівник державної податкової адміністрації в Донецькій області Олександр Клименко особисто виступив перед учнями гімназії в Макіївці та розповів, чому необхідно платити податки. Головний податківець області пообіцяв, що його підлеглі дійдуть до кожного школяра: вже відбулося понад 320 відкритих уроків. «До Нового року ми встигнемо відвідати близько 60 відсотків навчальних закладів, бо в багатьох школах оголошено карантин, — сказав О. Клименко. — Але ми в будь-якому разі хочемо донести свої думки до всіх дітей. Сподіваємося, це допоможе зробити перші кроки у формуванні податкової культури».

Правоохоронці зацікавилися директором «Донецькміськтепломережі»

Правоохоронці провели слідчі дії стосовно директора колективного комунального підприємства «Донецькміськтепломережа». Як повідомив журналістам голова обласної державної адміністрації Анатолій Близнюк, інтерес до керівника пов'язаний із претензіями податкової адміністрації до ведення господарської діяльності підприємства. «Все, що роблять правоохоронці, вони роблять згідно з чинним законодавством. Але є два варіанти: коли приймають рішення стосовно рецидивістів, які вбили 228 осіб, і заарештовують їх, — це правильно. А коли вживаються заходи до директора тепломережі як до рецидивіста — то це неправильно, тут має бути зовсім інший підхід», — зазначив А. Близнюк.

У самій Державній податковій адміністрації області цей факт не коментують. У комунальному підприємстві затримання директора не підтвердили, повідомивши, що керівник перебуває на лікарняному.

Ліна КУЩ.

«Лісова колиска» для малюків

У селі Черганівка Косівського району відкрили дитячий садок «Лісова колиска». Понад мільйон гривень на заклад виділила з бюджету Черганівська сільрада, а решту коштів, за які побудовано газогін середнього тиску, очисні споруди та придбано необхідне обладнання, — обласна та районна влада.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Податківці привітали дітей-сиріт

Під опікою податкової служби області вже не перший рік перебуває Вовковинецька школа-інтернат, що у Деражнянському районі. До Новорічних свят своїм підопічним вони передали нові меблі, холодильник і солодощі.

Не забули податківці й про дітей з інших навчальних закладів. Благодійну допомогу отримали Головчинецька школа-інтернат для дітей-сиріт, Ізяславська спеціальна школа-інтернат для дітей з наслідками поліомієліту та церебральним паралічем, для якої придбано магнітофон та учнівське приладдя. А для Шепетівського загальноосвітнього пансіонату придбали бойлер.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Міс Десант» висадилася на шпальту газети

Днями у Києві відбувся фінал та нагородження переможниць Всеармійського фотоконкурсу «Міс Десант».

Він проводився вперше і був присвячений 19-й річниці Української армії. Організувала конкурс газета МО України «Народна армія». Журі було важко, адже на конкурс надійшло близько двохсот заявок — світлини жінок-військовослужбовців Збройних Сил. Протягом восьми місяців фото армійських красунь друкували на шпальтах газети. І ось титул «Міс Десант» отримала старший сержант 80-го окремого аеромобільного полку львів'янка Вікторія Савчин **(на знімку разом із ведучою конкурсу, працівником Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Валерією Гаценко)**.

У НОМЕР

КРИМ

Очікують 30 тисяч туристів

Півострів у Новорічні свята відвідають близько 30 тисяч туристів, прогнозує міністр курортів і туризму АРК Олександр Лієв.

Найбільше відпочивальників, за словами чиновника, у Крим приїжджало в 2007 році — тоді їхня кількість становила 5 млн. 727 тис. осіб. «Найімовірніше, уже цього понеділка ми зустрінемо 5700-тисячного туриста», — розповів А. Лієв. Водночас він додав, що цього туриста зустрінуть урочисто: «із врученням вельми несимволічного призу — дорогої путівки в один із найкращих кримських санаторіїв».

Георгій ВЕРВЕС.

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Заборгували за тепло майже мільйон гривень

Мешканці шести житлових будинків вулиці Кільцевої, 2, 2а, 6, 7, 8, 10, міста Винники заборгували за тепло 826 тис. гривень, повідомили у Львівській міській раді. Як стверджують у «Львівтеплоенерго», ЖЕК Винників, який обслуговує ці будинки, є одним з найбільших боржників теплопостачального підприємства.

«Нині ЖЕК м. Винники здійснює проплату практично лише за поточне споживання тепла і гарячої води. Погашення заборгованості незначне. Звертаюся до всіх споживачів з проханням не лише вчасно розраховуватися за отримані послуги з теплопостачання, а й погашати накопичену заборгованість», — наголосив в. о. директора ЛМКП «Львівтеплоенерго» Володимир Штейбарт.

Загальна заборгованість за послуги з теплопостачання споживачів становить 93 млн. гривень. З них борг населення — 90 млн. гривень.

Вл. інф.

ВІСТІ ІЗ ЗАПОРІЖЖЯ

Водопостачання під питанням

Друга сесія Запорізької обласної ради виступила зі спеціальним зверненням, реагуючи на ситуацію із постачанням у Бердянськ води з Дніпра.

Нагадаємо, ТОВ «Чиста вода» два роки тому отримало у концесію весь водопровідно-каналізаційний комплекс курортного міста. Враховуючи, що бердянці на 90—95 відсотків оплачують послуги водопостачання, «Чиста вода» примудрилася за цей час збільшити борги тільки «Облводоканалу» з 8 до 12 мільйонів гривень. А загальна заборгованість товариства своїм кредиторам становить близько 30 мільйонів гривень.

Але, як заявив із трибуни сесії керівник «Облводоканалу» Микола Нікулін, бердянська прокуратура залишає без уваги всі клопотання його організації. Однак найцікавіше інше: статутний фонд товариства становить «аж» 43 тисячі гривень. Тому кредитори свої гроші навряд чи повернуть. А поки що, до вирішення питання, страждатимуть прості споживачі — зокрема, «Облводоканал» оголосив про скорочення удвічі водопостачання Бердянська.

Після бійки з однокласником

У селі Біленькому Запорізького району під час перерви не помирилися двоє однокласників. Один хлопчик вибив із рук товариша мобільний телефон, на що ображений відповів кривднику ударом по голові. Все наче тим і закінчилося, але через два дні хлопчик, який отримав удар, відчув себе зле, а ввечері знепритомнів. З діагнозом «забиття головного мозку і кома першого ступеня» постраждалого поклали до обласної дитячої лікарні. Персонал останньої доклав усіх зусиль і вивів пацієнта із коми. Він прийшов до тями, і нині його стан стабільний. Міліція веде розслідування шкільного інциденту.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Увімкніть посмішку — ви на Дерибасівській!

РЕАЛІЇ

— Кого я бачу! Де ви пропадали? Часу немає? А в кого він є? На те він і час, щоб його не вистачало. Час так несеться — не встигаєш жити на світі. Але вам старість не загрожує, ви ще тримаєтеся. Що я роблю? Продаю анекдоти. Я роблю такі анекдоти, що ви забуваєте, що ви не маєте часу.

Таким незвичайним чином зловив нас у свої сіті, загалом дуже зайнятих людей журналістів «Голосу України», Остап Бендер — Сергій з дуже підходящим прізвищем Чудін. Втім, не здивуємося, якщо це виявиться псевдонімом. Адже в Одесі кожний третій — моряк, кожний другий — студент, а кожний перший — гуморист.

Цей «маскувальний» Остап Бендер почав сипати анекдотами, які, втім, сприймалися як справжні бувальщини одеського життя, тому що перебували ми на Дерибасівській — вулиці загадковій та відомій на весь світ.

До того ж знаменитість цієї вулиці вся сконцентрована лише на невеличкому її пішохідному відрізку — від Преображенської до Ришельєвської — і мало хто із приїжджих знає, що тягнеться вона ще далеко до моря, де в самому її початку стоїть маленький пам'ятник великій людині, адміралу російського флоту, учаснику штурму фортеці Ені-Дунья та Ізмаїла, першому градоначальнику Одеси, який чимало зробив для цього міста — Осипу Михайловичу Дерибасу.

Отож цей пішохідний відтинок вулиці і є та сама знаменита Дерибасівська, на якій «хорошая погода», навіть коли на Брайтон Біч ідуть дощі. Власне вулиці, яка прикрашає місто, тут нібито й немає. Тим паче «ті» одесити із сумом обов'язково мають сказати: «Немає, немає вже тієї Одеси». І, на жаль, вони таки знають, що кажуть. Дерибасівська завжди була обсаджена акаціями.

Вздовж тягнулися готелі — «Пассажъ», «Франція», «Велика Московська», «Імперіал»... Уже мало хто пам'ятає, яким вишуканим був будинок-пряник готелю «Велика Московська»... Усю колишню красу тепер можна побачити тільки на старих листівках і в сімейних альбомах «одеситів у сьомому коліні».

До революції її не перебудовували, тому що тут були найпрестижніші магазини й найдорожча земля. Зате в останні років п'ятнадцять... скло й пластик, незважаючи на вдавану крихкість матеріалу, витискають із цієї вулиці творіння видатних на увесь світ архітекторів.

Сьогодні Дерибасівська — це якийсь вир людей, які щось пропонують, співають, грають або для вас, або просто для гарного настрою, улюблені герої, що застигли, здається, на мить — ті, що жили і стали легендою Одеси, й вигадані, але стали не меншою легендою міста.

Улюбленим місцем завжди був Міськсад, і коли представляв «остатки роскоши былой», і тим паче тепер, коли він як іграшка, коли леви там «заново народилися», фонтан і дерево закоханих не перестають поєднувати серця романтичних натур. Хитро примруживши око, поглядає на них з лавочки метр джазу Леонід Утьосов. Він, звичайно, величина, але простий. Кожен може присісти до нього, поділитися секретами, а він щось і проспіває (ну, не зовсім він, а автомат — безплатний! — головне, замовляй, чого душа бажає). Постарайся ухилитися від «літачка», якого запускає ще один улюбленець одеситів і їх гордість — нескінченний романтик, який завжди рветься в небо, — Уточкін.

Але ось наш «гід»-анекдотник підводить до «площі його імені — Остапа Бендера». І неважливо, що вона всього «з п'ятачок». Зате вона Є! І на ній справжнісінький стілець з діамантами з безсмертного твору одеситів Ільфа і Петрова. Не полічити ті попи, які відполірували цей стілець. У спеку, зливи, снігопади — прикластися м'яким місцем до літературної історії охочих не меншає.

Якщо ви не пропустили всілякі кафешки, ресторанчики, «пивнушечки» з історією і без і об'їлися — а інакше і бути не може, тому що як готують в Одесі, так не готують ніде (і не сперечайтеся!), то можете «подкинуть копеечку отцу российской демократии Кисе». Він за підтримки того самого Осі Бендера (ні, не того, який нас супроводжує, а його бронзового «братишки») сором'язливо приймає ваші «дарунки» біля ресторанчика на тій самій Дерибасівській.

Ця найзнаменитіша у світі вулиця — вулиця-свято. Гуляючи по ній, переконуєшся — таки точно, за будь-якої влади Одеса була й залишається неофіційною, але загальновизнаною столицею гумору. І цей феномен не варто навіть намагатися пояснити. Просто вслухуйтеся в живу мову в одеських трамваях, на ринках. Як кажуть самі одесити, «або це клімат, або це море, або це сонце, але люди тут народжуються цікаві».

АНЕКДОТ З ДЕРИБАСІВСЬКОЇ

Одеський суд засудив єврея до десяти років ув'язнення:

— Пане суддя, а можна мені не десять років, а двадцять?

— Ви що, знущаєтеся?

— У жодному разі! Я день готовий сидіти, а день відпочивати.

Леонід БРОВЧЕНКО,
В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ОБ'ЄКТИВ

17 грудня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Президентом Угорської Республіки Палом Шміттом.

18 грудня. Євпаторія. Внаслідок сильного шторму в місті затоплено декілька вулиць.

19 грудня. Київ. Святкування Дня святого Миколая.

20 грудня. Київ. Покладання квітів до пам'ятника працівникам органів внутрішніх справ, які загинули під час виконання службових обов'язків, з нагоди Дня міліції.

21 грудня. У столичному Українському домі відкрито ярмарок вакансій, професій, пропозицій від роботодавців, присвячений 20-річчю створення Державної служби зайнятості України.

22 грудня. Харків. Мітинг працівників КП «Міськелектротранс», які вимагають погашення заборгованості із зарплати.

23 грудня. Верховна Рада України ухвалила Закон «Про Державний бюджет України на 2011 рік».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

Міністерство юстиції забезпечило необхідні умови для перевезення в Україну двох українських громадян, засуджених у Венесуелі, яких буде повернуто у країну для продовження відбування покарання, *повідомив міністр юстиції Олександр ЛАВРИНОВИЧ*

Грузія має намір купувати в Україні озброєння, *заявив віце-прем'єр-міністр і державний міністр із питань євроінтеграції уряду Грузії Георгій БАРАМІДЗЕ*

ВІСТІ З ДІАСПОРИ

МОСКВА

Українську бібліотеку в Москві перевіряють «на націоналізм»

У Москві укотре трясуть Бібліотеку української літератури. Цього разу — відділ боротьби з екстремізмом міністерства внутрішніх справ РФ. За словами директора бібліотеки Наталі Шаріної, «міліціонери в електронному каталозі набрали слово «націоналізм» і вилучили всі видання, у яких виявили це слово».

Українська бібліотека в Москві — державна, її фінансує уряд Москви. Чиновники замінили все керівництво й персонал бібліотеки, а тих, хто протягом багатьох років зберігав фонди й по крихтах збирав книжки українською мовою, звільнили. Тепер бібліотеку перевіряють «на екстремізм». Міліціонери вилучили більш як 50 книжок «для проведення психолого-лінгвістичної експертизи».

Директор Наталя Шаріна розповіла журналістам, що міліція запропонувала співробітникам бібліотеки знайти на полицях всі книжки, які показав каталог, а на запитання: «Чому ви не зробите це самі?» було сказано: «Ви хочете, щоб ми перевернули бібліотеку й усі книги були на підлозі?» З кабінету директора вилучили навіть видання, подаровані Посольством України в Росії.

Директор бібліотеки, що була призначена на посаду для «знищення» націоналізму в роботі бібліотеки, здивована. Річ у тім, що згідно зі статтею 13 федерального закону «Про протидію екстремістській діяльності» екстремістською визнана та література, котра опублікована на офіційному сайті Міністерства юстиції РФ. Але, за словами Наталі Шаріної, «жодного видання з тих, що входять у цей список, у нас і не знайшли».

Навряд чи з якоїсь бібліотеки, котрих у Москві тисячі, вилучаються книжки, де є слово «націоналізм». Причини міліцейської перевірки, напевно, зовсім інші, більш тривіальні. Шикарне приміщення української бібліотеки в Москві — це світлі читальні зали, чудові книгосховища. Бібліотека розташована поруч із метро. Можна припустити, що цей ласий шматок «квадратних метрів» когось дуже сильно зацікавив, і почалися бої за ліквідацію «ідеологічного центру українського націоналізму» в Москві.

Неможливо навіть уявити, щоб, наприклад, у Львові чи в Одесі міліціонери вилучали книги, в яких є інформація про російський фашизм, Сталіна, НКВС або табір «Соловки». Бібліотека — це храм людської думки, скарбниця ідей, історії.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Під неземним світлом Віфлеємської зірки

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Різдво відзначається протягом 8 днів (октави). Другий день свята, 26 грудня, присвячується пам'яті святого першомученика Стефана, третій день, 27 грудня — пам'яті святого апостола та євангеліста Івана Богослова (цього дня відбувається обряд освячення вина), четвертий день, 28 грудня — пам'яті святих безневинних немовлят Віфлеємських (священики в цей день дають особливе благословення дітям). У неділю, що випадає на один із восьми днів святкування Різдва (октави), або 30 грудня, якщо на ці дні не випадає неділя, відзначається свято Святого Сімейства: дитини Ісуса, Діви Марії і Йосипа Обручника. Святкування Різдва завершується 1 січня, коли з особливою врочистістю відзначається День Пресвятої Богородиці.

Витоки святкування Різдва — в давніх дохристиянських культах: у ці дні зимового сонцестояння на Стародавньому Сході та в Римській імперії святкувався день народження «Непереможного сонця» — іранського бога Митри. Християнське свято об'єдналося із зимовим аграрним святом на честь сонця й близького пробудження природи. У XIII столітті, за часів святого Франциска Ассизького, з'явився звичай виставляти в храмах для поклоніння ясла, в які поміщають фігурку Немовляти Ісуса. Згодом ясла почали ставити не тільки в храмі, а й у будинках перед Різдвом. Домашні сантони — макети в засклених ящиках зображують грот, у яслах лежить немовля Ісус, поруч Богоматір, Йосип, ангел, пастухи, які прийшли на поклоніння, а також тварини — бик, осел.

Різдвяні свята ознаменовані поєднанням церковних і народних звичаїв. У католицьких країнах добре відомий звичай ходіння по домівках дітей і молоді в масках і шкурах тварин з піснями й гарними побажаннями, аналогічний колядуванню. У відповідь молодь одержує подарунки: ковбасу, смажені каштани, фрукти, яйця, пиріжки, солодощі. Звичай цей неодноразово засуджувався церковною владою, він не узгоджувався зі строгими правилами. Поступово з поздоровленнями стали ходити тільки до родичів, сусідів і близьких друзів.

У контексті Різдва прикрашена ялина в будинку символізує дерево раю і вічне життя, яке знову здобуває людина через нового Адама — Ісуса Христа. Євангельська оповідь про те, що три волхви, які прийшли поклонитися немовляті Ісусу, піднесли йому дарунки — золото, ладан і смирну, лягла в основу традиції дарувати в різдвяні дні дітям і один одному подарунки.

У дні святкування Різдва установився звичай переломлювати «різдвяний хліб» — особливі прісні облатки, що їх освячують у храмах під час Адвента, — і куштувати його як перед святковою трапезою, так і під час вітань і поздоровлень одне одного зі святом.

Нагадаємо, що сьогодні свято Різдва відзначають не тільки католицька й протестантська церкви, а й пов'язані з ними релігійні напрями — ті, хто йде в церковній хронології за Григоріанським календарем.

ФОТОФАКТ

Фото Photoshot/Укрінформ.

У такому незвичайному вбранні з лотерейних квитків прийшла одна з учасниць на проведення різдвяного розіграшу лотереї в столиці Іспанії Мадриді.

Два президенти й близько 200 загиблих у кривавих сутичках

Генеральна Асамблея ООН визнала легітимність обраного президента Кот-д'Івуару. Йдеться про Алассана Уаттару. За визнання саме його переможцем президентських перегонів проголосували 192 члени Генасамблеї. Нью-Йорк також підтвердив повноваження посла Кот-д'Івуару в ООН, якого призначив А. Уаттара й анулював повноваження посла Ілахірі Дедбе, ставленика нинішнього президента країни Лорана Гбагбо.

Нині А. Уаттара перебуває в одному з готелів Абіджана під охороною 800 військовослужбовців ООН. Л. Гбагбо раніше зажадав виведення з країни миротворців і французьких військових, однак і ті, і другі відмовилися виконати вимогу політика.

Нагадаємо: у результаті заворушень у Кот-д'Івуарі, які почалися після президентських виборів, загинули щонайменше 173 особи. Такі дані наводить Організація Об'єднаних Націй. Як зазначається у повідомленні, також заарештовано 471 особу.

«У період із 16 по 21 грудня правозахисники одержали інформацію про загибель 173 осіб, 90 випадків катувань і жорстокого поводження, 471 арешт, 24 випадки викрадення людей», — йдеться в доповіді ООН. За даними Об'єднаних Націй, до особливо жорстоких заходів вдавалися війська Гбагбо.

Нагадаємо: на початку грудня в Кот-д'Івуарі відбувся другий тур президентських виборів — вони були першими після початку громадянської війни, що тривала з 2002 по 2004 рік і завершилася встановленням хисткого миру. За даними ЦВК, на виборах переміг лідер опозиції Алассан Уаттара. Однак конституційна рада анулювала підсумки голосування в низці регіонів країни, фактично присудивши перемогу Лорану Гбагбо. І Уаттара, і Гбагбо оголосили себе президентами, обоє склали присягу й сформували кожен свій уряд.

Вашингтон і Брюссель прийняли заяву про вибори в Білорусі

США та Євросоюз зажадали від Білорусії негайно звільнити всіх затриманих у ході акції протесту в Мінську. Інформацію про це розміщено на сайті американського посольства в Мінську.

У спільній заяві, підписаній держсекретарем США Хілларі Клінтон і Верховним представником ЄС у закордонних справах Кетрін Ештон, сказано, що США і ЄС різко засуджують насильство, особливо — «надмірне застосування сили проти кандидатів у президенти, активістів, журналістів і представників громадянського суспільства».

ФОТОФАКТ

Астана приймає промислову виставку 2010—2014, на якій представлено експонати, що демонструють розвиток країни у сфері індустріальних інновацій.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Джуліан Ассанж злякався смерті в американській в'язниці

Засновник сайта WikiLeaks Джуліан Ассанж розповів в інтерв'ю британській газеті The Guardian про свої побоювання бути вбитим, якщо потрапить в американську в'язницю.

Утім, Ассанж гадає, що його екстрадиція в США «політично неможлива» й останнє слово в будь-якому разі буде за прем'єр-міністром Великобританії Девідом Кемероном. Вважається, що влада США вивчає можливість пред'явлення Ассанжу обвинувачень у шпигунстві й, у разі висування відповідних обвинувачень, зажадає екстрадиції Ассанжа до Америки. Відповідно до закону, Об'єднане Королівство має право не екстрадувати за політичні злочини, а «шпигунство є класичним випадком політичного злочину», підкреслив Ассанж.

Ассанж також розповів у інтерв'ю, що в WikiLeaks недостатньо коштів, щоб сплатити за рахунками адвокатам, котрі представляють його особисті інтереси та інтереси сайта. За його словами, витрати на адвокатів сягли 500 тисяч фунтів стерлінгів. Раніше компанії Visa, Master Card і платіжна система PayPal заблокували перекази на рахунки ресурсу, що, за підрахунками Ассанжа, позбавило сайт пожертвувань у розмірі 500 тисяч євро. Цього, як розповів Ассанж, вистачило б, аби спонсорувати роботу WikiLeaks упродовж півроку.

Нагадаємо, WikiLeaks раніше опублікував секретні документи про збройні конфлікти в Афганістані й Іраку. Крім того, на ресурсі було викладено листування американських дипломатів із декількох країн.

Ассанж чекає у Великобританії на рішення суду про його екстрадицію у Швецію, де його обвинувачують у домаганнях. Слухання у справі про його екстрадицію заплановані на 6—7 лютого 2011 року.

Відповідальність за вибухи в римських посольствах взяли на себе анархісти

Італійське угруповання «Неформальна федерація анархістів» (FAI) взяло на себе відповідальність за вибухи в посольствах Швейцарії і Чилі в Римі.

Записка, в якій активісти FAI заявили про свою відповідальність, була виявлена на місці вибуху. «Ми вирішили знову донести до вас наш голос за допомогою слів і справ... Слава FAI, слава анархії. Революційний осередок FAI 'Lambros Fountas», — йдеться у заяві.

Раніше міністр внутрішніх справ Італії Роберто Мароні розповів журналістам, що слідство підозрює у вчиненні вибухів угруповання анархістів, пов'язане з підпільними організаціями, що розіслали поштою на початку листопада заміновані посилки в деякі грецькі посольства. Крім того, бомби, перехоплені, втім, поліцією, були відправлені лідерам Франції, Італії та Німеччини. Тоді було оголошено, що атаки здійснили активісти радикального угруповання «Змова вогненних осередків».

Зазначимо, що на сайті міжнародної мережі Indymedia і на інтернет-ресурсах анархістських рухів неодноразово повідомлялося, що Lambros Fountas ім'я грецького анархіста, вбитого поліцією Афін у березні 2010 року за, нібито, спроби викрасти машину.

Нагадаємо, 23 грудня внаслідок вибухів замінованих бандеролей у посольствах Швейцарії і Чилі в Римі постраждали загалом два співробітники дипмісій. Повідомлялося про виявлення підозрілої посилки в представництві України, однак ця інформація не підтвердилася. Поліції Італії було наказано перевірити всі будинки розташованих у Римі посольств. Правоохоронні органи країни вже заявили про початок розслідування вибухів, визнавши їх терактами.

Міліціонери вилучили більш як 50 книжок «для проведення психолого-лінгвістичної експертизи»

Життя собаче? Допоможе евтаназія!

Ця подія сталася кілька місяців тому. Якось уранці мешканці одного з мікрорайонів Хмельницького побачили, що на тротуарах, у дворах, на газонах валяються десятки собачих трупів. Деякі тварини ще були в агонії. Вони помирали у страшних муках, і свідками цього жахіття стали сотні дітей і підлітків, які саме в ці години йшли у школи та садки. Та що діти! Побаченого не могли витримати дорослі. Відкладали справи і починали прибирати з тротуарів собачі трупи...

Було очевидно, що вночі відбулася планована операція зі знищення вуличних тварин. Можливо, вона «трошки» випала з-під контролю. От і вийшов скандал.

Тоді жодна комунальна служба так і не взяла на себе відповідальність за «інцидент». Попри вимоги волонтерів, кримінальну справу не порушили, бо закон не передбачає відповідальності за вбивство дворняг. Хоча, однак, масове знищення вуличних котів і собак — заборонене. Ось вам і подвійні стандарти.

Та, звісно, очисти вулиці від безхатченків надовго не вдалося. Досить швидко місця на зупинках та під кіосками зайняли інші чотирилапі. Тепер, дивлячись на них, мимоволі ловиш себе на думці: а які «ласощі» припасено вже для них?

Ще кілька місяців тому волонтери раділи, що в обласному центрі нарешті запрацювала програма гуманного поводження з тваринами. Безхатченків відловлювали, стерилізували і випускали. На вулицях з'явилися собаки з жовтою кліпсою у вусі. Це означало: вони стерилізовані, щеплені і безпечні. Волонтери навіть закликали бути уважними до таких тварин. Адже, втративши певні природні інстинкти, ті стали вразливіші.

Про те, яким було медичне забезпечення і супровід прооперованих собак, — окрема розмова. За словами комунальників, на кожну операцію витрачено двісті гривень. Волонтери запевняють, що до тварин ставилися так само, як до бідних пацієнтів: не маєш грошей — звикай до болю. Але це тема іншої розмови.

Собаці — собача смерть

До цієї історії можна було й не повертатися, якби вона не отримала логічного продовження. Цього разу не такого відвертого у жорстокості, але, на думку захисників тварин, не менш цинічного по суті. Міська влада запропонувала для обговорення «Концепцію регулювання безпритульних тварин у місті». Стурбованість влади зрозуміла: проблема є, і її слід розв'язувати. Але як це робити — думки кардинально розділилися.

Наразі варто зауважити, що протягом року понад три сотні собак було прооперовано і повернуто на вулиці міста. І певний час це вважалося хоча й невеликою, але перемогою. І раптом у новій концепції читаємо, що повернення собак після стерилізації на звичні місця... порушує конституційні права громадян на охорону життя та здоров'я. А ще — нехтуються права самих тварин. Це ж треба було до такого додуматися! Якщо не вдаватися в дискусії, то в підсумку виходить, що найбільша гуманність — це відловити вуличних собак і вбити їх. Останнє, щоправда, звучить «грубо», тому в концепції вживають малозрозумілий термін евтаназія. Хоча очевидно, що йдеться не про добровільне прохання піти з життя під час смертельної хвороби.

Вихід пропонується такий: різні служби, в тому числі й міліція, (якій, очевидно, інших справ бракує) відловлюють собак і відправляють до притулку на п'ять днів. А потім, якщо не знайдеться господар, — гуманна смерть. Звичайно, коли знайдуться кошти на відповідні препарати. А як ні, то можна скористатися і миш'яком.

На «Добро» коштів бракує

Чому раптом після кількарічної боротьби за створення в місті притулку для тварин «Добро» і перших кроків із стерилізації бездомних собак виник саме такий варіант концепції, можна лише здогадуватися. Фраза, що її реалізація має доленосне значення для Хмельницького, а саме так зазначено у проекті, викликає неоднозначні почуття. Серйозні сумніви й до того, що в місті, як переконують комунальники, знову живуть близько 10 тисяч собак, які є потенційно небезпечними для городян. Адже в тому само документі сказано, що не обліковано навіть домашніх тварин. То хто і як порахував вуличних?

Та річ навіть не в сумнівній статистиці. Чому, коли весь світ прагне жити в ері милосердя, ми повертаємося до методів гуманного гицельства? Можу припустити, що не так низька ефективність системи стерилізації тварин, як відсутність необхідних коштів у бюджеті підштовхнули до «нових» ідей. Очевидно, міський бюджет уже не може дозволити собі витрати на утримання притулку.

Але волонтери запевняють, що головна проблема не в коштах, а в умінні ними розпорядитися. Попри грошові вливання належних умов тваринам у притулку створено не було. Бракувало і харчів, і коштів на ремонт, і ліків. Стерилізаційний пункт не запрацював навіть після того, як на нього було витрачено 70 тисяч. Як сказав керівник притулку, не знайшли потрібного фахівця. А коли так, то хіба можна робити будь-які висновки щодо неефективності методу стерилізації? Та й узагалі про те, що притулок не виправдав головної функції. А, може, справа навіть не в методах, а в організації? Адже притулку, який мав бюджетну підтримку, було надано п'ять гектарів землі. Як визнає сам керівник, створене в такий спосіб підприємство-землевласник мало б заробляти і на тварин, і на тих, хто тут працює. Проте з'ясувалося, що дорогоцінні гектари можуть прогодувати не більш як три десятки собак, яких там утримують. Натомість на дармових землях успішно процвітає підсобне господарство з різною домашньою живністю. Для чого? Щоб завтра притулок міг узяти на себе функцію такого собі евтаназійного центру, в якому собакам буде запропоновано право останньої вечері із м'ясною кісточкою?

«Це — хворі люди»

Прикро, але саме таку фразу на адресу природозахисників-волонтерів довелося почути під час дискусії стосовно доцільності нової концепції. Щодо авторів концепції, то вони старанно виконали поставлене перед ними завдання — прибрати з очей бездомних тварин. А що офіційних вимог любити останніх просто не існує, то їх і не дотримувалися. Такі зобов'язання не запишеш у жодному законі. Так само, як жодним законом не зобов'яжеш годувати покинутих цуценят, підбирати бездомних котів чи просто любити братів наших менших. До любові не можна змусити. Але саме з цієї любові виростають міста, про які із захопленням розповідають наші туристи. Там білок у парках годують з рук. Там ніхто не підстрелює лебедів чи качок, що плавають у парковому ставку. Там дозволено мирно доживати віку у своїх дворах собакам, чиї господарі вже повмирали. Там підбирають на трасі пораненого їжачка і мчать з ним до ветеринарної клініки...

Дивний світ, чи не так? Принаймні для багатьох із нас він видається саме таким. Ми ж поки що живемо зовсім в іншому: озлоблені, скаржимося на злиденність, і кому яке діло, що серед ночі до своєї роботи береться звіробой. Тим паче що до цього їх спонукає влада.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На знімках: до прийняття нової концепції кліпса у вусі давала собаці своєрідну перепустку на міські вулиці. Тепер у неї може не залишитися жодного шансу на життя; уже багато років поспіль висить ця соціальна реклама. Закликаючи до любові до братів наших менших, влада подбала про те, як їх легко позбутися.

Фото автора.

Люди! Та невже ви — люди!

ПОЧУЙТЕ

Якось довелося побувати у Кракові на святкуванні дня міста. Два вихідні поспіль на Великому Ринковому майдані відбувався фольклорний фестиваль народних колективів усіх краківських воєводств. Десятки фольклорних гуртів з'їхалися до міста і на тимчасово збудованій сцені демонстрували глядачам свою майстерність. Надвечір у неділю, після закінчення цього фольклорного фестивалю, я з колегою пішов прогулятися по Великому Ринковому майдану. Що вразило — всюди чисто, а поляки сидять вальяжно за столиками і попивають пиво чи каву...

Через два тижні після цього йдемо з дружиною Хрещатиком у понеділок вранці, саме після проведення Дня Києва на майдані Незалежності. О, Господи! Люди! Та невже ви — люди?! Асфальт на Хрещатику, вибачте, запльований, закиданий обгортками від морозива, цукерок, усюди валяються поліетиленові фляжки та фляги різних розмірів. Одне слово — свинюшник. Та такий, якого й у справжньому свинарнику не побачиш...

Або така картинка. Сидять трійко молодих дівчат на автобусно-тролейбусній зупинці і зі смаком ласують соняхом, спльовуючи лушпиння просто перед собою на асфальт. Кажу: «Дівчата, а віник у вас є?». У відповідь здивовані очі, мовляв, і чого ти, чоловіче, до нас причепився? Кажу: «Так віник треба з собою носити, щоб підмітати після себе». Здається, не подіяло. Бо не те, що не почервоніли, а ще й хмикнули у відповідь.

Інша ситуація: їду в маршрутному таксі від станції метро «Петрівка» додому. Молодий хлопець, допивши якийсь напій, викидає у двері порожню пластикову пляшку просто на тротуар зупинки «Райдужний масив». Пасажири вдають, що нічого не бачать і нічого поганого не сталося. Не витримую і кажу: «Тобі ж іще жити у цьому Києві, а ти його закидаєш непотребом». Він відвернувся і промовчав.

Минулої осені пішли з дружиною до березового гаю, що на масиві «Лісовий» (неподалік від магазину «Епіцентр»), і дуже пошкодували: всюди купи «шашличних відходів»: пляшки, целофанові пакети, пластикові фляги — увесь набір сучасного хімічного непотребу. І це там, де в лютому 1992-го для будівництва гаражів вирубали і знищили велику ділянку соснового лісу. А «керував» тоді цим лісом народний депутат України і голова (на той час) Ватутінської райради та виконкому Анатолій Мокроусов. Про цей ганебний факт я (тоді депутат Київміськради) інформував громадськість через газети «Голос України» («Варварство по-київськи», 11 лютого 1992 року) та «Хрещатик» («Губителі», 13 лютого 1992 року). У цих виданнях було надруковано не спростовані і дотепер фотознімки гноблення і знищення природи у столиці України. І що? А нічого, як то кажуть, як з гуски вода...

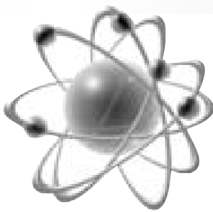
То я й запитую — чому так? Чому люди не захищають себе і свої життя? Чому вони принижують себе як людей? Уже понад вісім років мені доводиться боротися за цілісність берегів озера Малинівка (в народі — Огірок), що на території дачних ділянок так званих Воскресенських садів у Дніпровському районі Києва. Рибалю та постійно збираю сміття на берегах озера. І береги його ще відносно чисті...

Є запитання й до наших можновладців, політиків: чому ви зовсім не говорите про екологію? Чому ви з усіляких мітингових помаранчевих і непомаранчевих трибун ніколи не закликали: «Люди добрі, не кидайте під ноги сміття, любіть своє місто, любіть Україну і не засмічуйте її! Не вкорочуйте собі життя!».

Дуже добре, що в Києві нещодавно з'явилися такі білборди, як біля станції метро «Лівобережна»: «Випив напої? Кидай у смітник пластик, який забруднює світ! Період розпаду пластику в природі, за даними вчених, становить понад 100 років».

Олекса ВАЩЕНКО,
журналіст.
Фото автора.

У селі Баловне Новоодеського району Миколаївської області завершується пакування пестицидів у м'яку герметичну тару для подальшого відправлення в Європу, де їх буде перероблено на спецпідприємстві *(Укрінформ)*

Японія і Туреччина провели переговори про співпрацю у галузі мирного атома, на яких йшлося про будівництво великої АЕС у турецькому місті Синопі, розташованому на Чорному морі *(Укрінформ)*

РЕГІОНИ

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Виробництво жита стимулюватимуть дотаціями

По сто гривень на гектар, засіяний житом, отримуватимуть сільгосппідприємства і фермери Тернопільщини відповідно до програми збільшення посівних площ та нарощування обсягів виробництва жита, прийнятої депутатами обласної ради. На її фінансування передбачається виділити майже 1,5 мільйона гривень. Причому кошти обіцяють платити одразу після виходу посівів із зими.

Наразі проблема із постачанням пекарням житнього борошна гостра, область забезпечує себе ним менш як на третину. Жито закуповують переважно в Аграрному фонді. Оскільки житній хліб входить до розряду соціального, то все їде до того, що його випікатимуть менше.

Жито менш прибуткове, ніж пшениця та інші культури, ось аграрії й обмежили його посіви. Між тим, природні умови північних районів області якнайкраще підходять для вирощування цієї важливої культури, тож дотація повинна стимулювати тамтешніх сільгоспвиробників. Уже цієї осені житом засіяли більш як три тисячі гектарів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Консультаційні центри з Податкового кодексу працюватимуть і ввечері, і у вихідні

Постійно діючі консультаційні центри працюватимуть в усіх органах державної податкової служби Хмельницької області. До роботи в них залучили фахівців структурних підрозділів органів ДПС. Потрібну інформацію можна отримати не тільки в робочі дні, а й у вихідні та вечірні години. Крім того, платники податків можуть надавати заяви та пропозиції щодо застосування норм кодексу.

Ірина КОЗАК.

ЗАПОРІЖЖЯ

У листопаді спад виробництва становив майже 5 відсотків

Показники промислового виробництва у Запорізькій області порівняно з попереднім роком істотно зросли, а на тлі попереднього місяця — впали.

На це чітко вказують дані статистики: листопад 2010 року порівняно з листопадом кризового 2009-го приніс зростання виробництва на 12,2 відсотка. А загалом зростання у поточному році становило 6,9 відсотка. Однак показники того самого листопада, вже порівняно з попереднім місяцем, впали на 4,9 відсотка. Причини — в помітному зниженні виробництва харчової промисловості та виробництва коксу (в останньому випадку падіння становило 4,5 відсотка). Відносний же успіх області поточного року визначили показники металургії (плюс 12,6 відсотка) та машинобудування — зростання 6,5 відсотка.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Хочеш прибутку — саджай горіхи

АКТУАЛЬНО

Ще на початку XX століття легендарний український помолог Левко Симиренко звертав увагу садівників на неоціненну користь вирощування горіхоплідних культур. Перебуваючи у Криму, вчений занотував у щоденнику спостережень цікаву деталь: горіхи–богатирі часто служать джерелом добробуту для цілої татарської родини. Горіхові дерева передають у спадок як найдорожчий скарб. До того ж навіть не цілий сад, а пів–, третину врожаю з одного чи двох дерев заповідають кільком родичам. Цього достатньо, констатував Симиренко, аби сім'я безбідно жила від стабільних горіхових доходів.

Директор департаменту садівництва ТОВ «АПК «Маїс» Олександр Самойленко із сортовими саджанцями горіха, які зберігаються у спеціальному холодильнику до весняної посадки.

«Комора» вітамінів та мінералів

— Давня татарська традиція — економічно продумана і мудра, — пояснює голова ради Української горіхової асоціації Володимир Пахно. — Будь-який господар у давнину й тепер, вирощуючи на своїй земельній ділянці волоські горіхи, завжди мав і матиме неабияку вигоду. Смачні й корисні плоди у всі часи були дороговартісними і вважалися «їжею богів», ласощами, ліками. Науковці описали колекції горіха волоського, які зустрічалися у різних кліматичних зонах України, у тому числі й у Криму. Деякі екземпляри сягали 200—300-річного віку і давали щороку по 400—500 кілограмів горіхів. І тепер це дерево за належного догляду дає високий прибуток і рентабельність у 150—200 відсотків. Кілограм ядер горіха коштує нині на європейському ринку не менше 8—10 євро.

Нині, веде далі Володимир Григорович, потреба у висококалорійних і цілющих плодах горіха надзвичайно висока. Однак обмеженість постачання цієї продукції пояснюється ще й тим, що для ведення галузі горіхівництва придатні тільки 7 відсотків (!) материкових площ земної кулі. Горіхове дерево гарно росте і плодоносить лише на гумусних землях з помірним кліматом. Україні страшенно пощастило: майже вся її територія — ідеальне середовище для вирощування горіхоплідних культур!

— Отже, на горіхах ми давно повинні озолотитися, — продовжуємо розмову з Володимиром Пахномм. — Чому ж тоді Україна «гальмує», не використовує цю невичерпну «жилу»?

— Причин тут багато, — відповідає головний український горіховод. — Аби відправляти на внутрішній і зовнішній ринки сотні тисяч тонн такої затребуваної нині продукції, необхідно вести промислове вирощування горіхів. Тобто не розраховувати на приватного садівника, який має на присадибній ділянці кілька соток вирощених із сіянців горіхових дерев. Нам потрібно закладати 50—100-гектарні промислові насадження з використанням кращих сортів вітчизняної та зарубіжної селекції. Як це роблять, наприклад, у Молдові. Там 3600 гектарів товарного саду дає щорічно прибуток понад 47 мільйонів євро. Ми також можемо отримувати добрі результати. Для цього потрібно насамперед налагодити виробництво високоякісного щепленого садивного матеріалу. Тільки щеплені саджанці сортового горіха забезпечать стабільний і високий урожай плодів.

— Слід зазначити, — продовжує Володимир Григорович, — що горіхи можна легко транспортувати і зберігати, не маючи навіть спеціально обладнаних приміщень. До того ж у горіхоплідних культурах цінується не лише їх основна продукція, а й супутня: листя, гілки, коріння, кора, деревина. Весь цей обсяг — важлива сировина для легкої, харчової, хімічної, фармацевтичної та лісопереробної промисловості.

☞ ДО РЕЧІ

Волоський або грецький горіх (Juglans regia L.) — перекладається як жолудь Юпітера царський. Його ядро за формою схоже на людський мозок. У стародавньому Вавилоні горіхи дозволялось споживати тільки жерцям. Горіх — «чемпіон» за вмістом поживних для людського організму речовин.

Сто грамів ядра горіха дає 600—850 калорій, що становить 25—30 відсотків добового раціону людини. Горіх перевищує за калорійністю свинину в 1,5 разу, мед — у 2,5, хліб — у 3, рибу — у 8, картоплю — у 10 разів. З мінеральних речовин горіх має йод, калій, кобальт, залізо, кальцій, цинк, фосфор, сірку, 16 вільних амінокислот та 10 видів вітамінів.

Держава відшкодовує частину затрат на сад

За два—три останні роки виробництвом щепленого садивного матеріалу горіхоплідних культур, створенням промислових горіхових садів зайнялося кілька потужних агропідприємств. Серед них відома в Україні та за її межами компанія-новатор ТОВ «АПК «Маїс». Перейнявши передовий досвід вирощування саджанців волоського горіха, фундука (ліщини) та горіха на деревину у вітчизняних, французьких та молдовських колег, черкащани заснували спільне підприємство з виробництва кращих сортів горіхоплідних культур.

— Ми створили сучасну майстерню зимового щеплення саджанців горіха, — розповідає директор департаменту садівництва ТОВ «АПК «Маїс» Олександр Самойленко. — Побудували також теплицю площею тисячу квадратних метрів для загартовування саджанців. Маємо десятигектарний маточно-живцевий сад з колекцією 13 сортів горіха, розсадник дорощування площею в 10 гектарів із системою зрошення.

Завдяки науковому підходу, ретельному ставленню працівників до нової справи та найсучаснішому обладнанню, технологічний центр ТОВ «АПК «Маїс» швидко знайшов свою нішу на ринку горіхоплідних культур, а також привернув увагу своїми успіхами фахівців-горіховодів. На базі компанії проведено всеукраїнський семінар з участю селекціонерів, міжнародних експертів, котрі високо оцінили сучасний стан і потенціал департаменту садівництва компанії. Зокрема, схвальну оцінку отримав технологічний центр, який спроможний продукувати на рік близько 200 тисяч щеплених саджанців волоського горіха. До того ж з використанням тих сортів вітчизняної та зарубіжної селекції, які занесено до Державного реєстру. Серед них французькі Фержан, Фернет, Фернор, молдовські — Кодрене, Калашарський, Кишинівський та інші високоврожайні сорти.

☞ ДОВІДКА

У підсобних господарствах населення горіх волоський вирощується на площі 14,6 тисячі гектарів. У сільгосппідприємствах частка цієї культури становить лише 6,4 відсотка, або близько тисячі гектарів. Середньорічний обсяг валового збору горіхоплідних культур становить в Україні 83 тисячі тонн, з яких 99,7 відсотка припадає на горіх волоський. Щороку Україна імпортує 11 тисяч тонн горіхоплідних культур, експортує — 18,5 тисячі тонн.

Ще один «плюс» технологічного центру — спроможність проектувати горіхові плантації й надавати консультативну допомогу їх власникам. Що важливо, наголосив Олександр Тарасович, горіхові насадження можуть бути не лише у формі саду. Пам'ятаючи про проблеми екології, популяризатори горіхоплідних культур пропонують озеленити цими деревами садиби (бо кращого захисника від шкідливих організмів не знайти), формувати горіхові алеї у парках, використовувати з протиерозійною метою на схилах пагорбів, у лісосмугах, уздовж доріг, лісовому господарстві, рекультивації.

— Нині багато керівників сільгосптовариств, фермерів, власників присадибних ділянок хотіли б займатися вирощуванням горіхів, — завершує свою розповідь Олександр Самойленко. — Господарі починають розуміти, що це дуже вигідна справа. Вартість продукції з одного гектара горіхового саду, експортованої за нинішніми цінами, становить близько 1—3 тисяч євро. Та й не тільки у грошах справа. Горіхівництво — це філософія, за якою людина живе у гармонії з природою. На жаль, не в кожного господарства є кошти, щоб створити горіхові насадження. Держава зобов'язалася відшкодовувати частину затрат у разі закладення садів і слова свого дотримує. Однак це лише перші кроки. Ми сподіваємося на відчутніше державне стимулювання розвитку однієї з найперспективніших галузей агропромислового комплексу — горіхівництва.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

Коментар народного депутата України, заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики і земельних відносин, почесного президента Української горіхової асоціації Сергія ТЕРЕЩУКА:

— Горіховий бізнес України — один з найрентабельніших сегментів АПК, який динамічно і стабільно розвивається. У майбутньому галузь горіхівництва може стати одним із важливих чинників забезпечення продовольчої безпеки країни та її інтеграції у світову економіку. Не випадково видатний учений Микола Вавилов надавав горіхоплідним культурам надзвичайно великої ваги, а Іван Мічурін назвав горіхи «хлібом майбутнього».

Наш комітет на законодавчому рівні активно підтримує Українську горіхову асоціацію, котра наполегливо працює над створенням національної програми розвитку горіхового бізнесу. Завдання цієї програми науково обґрунтовані й масштабні. Вони охоплюють економіку та планування виробництва, впровадження передових досягнень світової селекції, створення організаційних структур виробництва, розвиток інфраструктури ринку горіхоплідної продукції, підготовку висококваліфікованих кадрів.

Протягом наступних 15 років українські підприємства за відчутної підтримки держави мають закласти близько 20 тисяч гектарів промислових садів. Це дасть змогу Україні щороку одержувати додатково близько 70 тисяч тонн високоякісних плодів, 5 мільярдів гривень прибутку. Національна програма допоможе підняти на вищий щабель соціальну політику, підвищити зайнятість населення. Адже кожна сільська родина, маючи земельний пай чи ділянку для ведення підсобного господарства, може закласти свій власний горіховий сад і мати з нього добрі прибутки. Крім усього, виконання програми наблизить обсяги виробництва горіхів до стандартів їх споживання. Нині оптимальний фізіологічний стандарт на одну особу становить 3,6 кілограма плодів на рік. Фактично споживають їх лише 1,8 кілограма. Та й то в економічно розвинених країнах.

Тому найголовнішою метою національної програми буде повне забезпечення продуктами горіхівництва внутрішнього ринку і перетворення України на провідного постачальника цінної горіхової продукції на світовий і, особливо, на європейський продовольчий ринок. Тільки країни Євросоюзу відчувають дефіцит пропозицій горіхових плодів понад 100 тисяч тонн щороку! Останнім часом ця цифра навіть збільшилася. Адже Франція, котра ще недавно була лідером у виробництві горіхоплідних, кілька років поспіль потерпає через несприятливі для горіха погодні умови. Україна має всі можливості, аби підставити своє плече і збалансувати попит і пропозиції на європейському ринку. Впевнений, ми це зможемо здійснити.

Країни Євросоюзу відчувають дефіцит пропозицій горіхових плодів понад 100 тисяч тонн

«Таврія» з двома... двигунами

Радіоінженер із Вінниці Олександр Бруй розробив схему автомобіля на двох двигунах: один — на електриці, другий — на бензині

Понад двадцять тисяч кілометрів наїздив Олександр на власній «Таврії» з електричним двигуном. Скільки зекономив коштів, за бажання нескладно порахувати. Одна підзарядка батареї (її здійснює від звичайної розетки з напругою 220 вольт) коштує водієві менше двох гривень. Її вистачає для проїзду 80 кілометрів. Щоправда, таку відстань долає на трасі, де не треба гальмувати на світлофорах і перехрестях. У межах міста — трохи менше: 70 кілометрів у теплу пору, 50—60 — взимку.

На «Таврії» з бензиновим двигуном (1995 року випуску, а саме таке авто в Олександра) на сто кілометрів проїзду витрачається в середньому 7—8 літрів пального марки А-95. Один літр нині коштує майже вісім гривень. Візьміть до уваги витрати на придбання мастила, охолоджуючої рідини, регулювання клапанів, заміну головок блока — і це ще не всі затрати з обслуговування бензинового двигуна — сума коштів відповідно збільшиться.

Усе-таки молодий винахідник вирішив доукомплектувати свою автівку невеликим бензиновим двигуном. Щоб можна було добратися до... розетки, коли раптом у дорозі «сяде» батарея.

— Схема автогібрида вже готова, — каже Олександр. — Якщо ніщо не стане на заваді, планую протягом зими впоратися з роботою.

«Купимо тобі, Сашко, батарейку...»

П'ять тисяч доларів коштує нове «серце» електричної «Таврії» Олександра Бруя. Така вартість акумуляторної батареї. Вона малогабаритна, помістилася під капотом. Вага — 90 кілограмів. Розрахована на п'ять тисяч циклів зарядки-розрядки. Після кожної такої «електродозаправки», як уже згадувалося, авто долає відстань у 80 кілометрів. Фахівці називають такі батареї літійними (повна назва — літійзалізофосфатні). Вони принципово відрізняються від звичних для нас свинцево-кислотних акумуляторів.

— Спочатку саме такі я встановив на своїй «Таврії», прості свинцево-кислотні, що використовуються на потужних вантажних автомобілях, — каже Олександр. — Вони займали багато місця: дві батареї встановив під капотом, ще чотири — в багажнику. Та й служили недовго. Вийшли з ладу після першого обслуговування. Олександру допоміг підприємець з Києва. Вінничанин переобладнав йому раритетну «Волгу» (ГАЗ-21) 60-х років випуску. Так само замість бензинового двигуна встановив електричний. Власник «Волги» знав про проблему майстра. Коли Олександр закінчив роботу і разом зробили пробний проїзд на електромобілі, киянин потішив нашого земляка. «Давай, Сашко, купимо й тобі батарейку. Я жертвую кошти на різні благодійні цілі, допоможу й тобі...»

— Нині така батарея китайського виробництва коштує три тисячі доларів, — каже Олександр. — Тоді за неї віддали п'ять тисяч зелених.

Рушаю з четвертої передачі

Електромобіль має особливість ще й у керуванні. Навіть досвідчений водій не одразу міг би звикнути до того, що відсутня педаль муфти зчеплення.

— Я її прибрав, бо в електродвигуна немає холостого ходу, — пояснює співрозмовник. — Навіщо тоді педаль на функцію, яка відсутня. Синхронізатори самі втягують вал двигуна за відповідної швидкості.

— Як переключаюся? — перепитує Олександр. — Відпускаю педаль газу, роблю невеличку паузу і перемикаю передачу, як то кажуть, без проблем.

За словами співрозмовника, найчастіше користується четвертою передачею. З неї рушає, на ній їздить вулицями міста і за містом. На третю або другу переходить, коли їде під гору. Контролює витрати енергії, а також її запас з допомогою двох приладів — амперметра та вольтметра. Їх установив на панелі в салоні автомобіля.

— Бензиновий двигун потребує прогрівання, — продовжує співрозмовник. — Тут сів — і поїхав, не треба на таке витрачати час. Вантаж можна везти такої само ваги, як передбачено інструкцією для авто з бензиновим двигуном.

Переваги електромобіля в тому, що працює абсолютно безшумно. Через це, буває, пішоходи реагують неадекватно. Не розуміють, звідки взялася машина, коли не було жодного шуму. Тиха їзда найбільше вразила власника електромобіля під час першого пробного виїзду. «Ті враження, мабуть, залишаться на все життя», — каже він. Утім, головною перевагою винахідник вважає те, що електромобіль зовсім не забруднює навколишнє середовище. Саме в цьому, на його думку, найбільша перспектива таких транспортних засобів.

— Фахівці добре знають, що автомобілі вітчизняного виробництва, так само, як російські і навіть старі іномарки, не можуть пройти техогляд за європейськими стандартами на викиди вуглецю, — зауважує Олександр. — Це проблема комплексна. Її розв'язання залежить не лише від поліпшення двигунів, має бути якісним пальне. Поки що машини димлять!.. Електродвигун анітрохи не забруднює повітря».

На заправках на водія дивляться квадратними очима

Якось Олександр повертався із села і не розрахував запас «пального». Ледве дотягнув до заправної станції в Агрономічному.

Попросив доступу до розетки. «Заправники, схоже, були дуже стомлені, бо ніяк не відреагували, тільки мовчки дивилися, коли я потягнув шнур під капот автомобіля», — розповідає хлопець. Буває, так само доводиться робити в місті. Тоді на власника «Таврії» дехто дивиться квадратними очима. Такі ситуації наштовхнули винахідника на створення автомобіля-гібрида. Саме так Олександр називає авто, яке матиме два двигуни.

— Я вже розробив схему такого автомобіля, — каже співрозмовник. — Якщо ніщо не стане на заваді, протягом зими доукомплектую свою «Таврію» ще й невеликим бензиновим двигуном. Він буде резервним, на той випадок, коли «сяде» батарея, а поруч не виявиться розетки.

Дообладнане авто матиме ще одну особливість. Крім двох двигунів, винахідник планує застосувати так званий принцип рекуперації. Він передбачає повернення в акумулятор енергії, що утворюється під час гальмування.

Віктор СКРИПНИК
Вінницька область

На знімку: невдовзі «Таврія» Олександра Бруя стане автомобілем-гібридом на двох двигунах.

Фото автора.

ДОВІДКА

Основні вузли електромобіля: акумуляторна батарея китайського виробництва (нині її вартість — три тисячі доларів); силовий електродвигун від навантажувача болгарського виробництва (радянських часів), зарядний пристрій і система управління. Усе разом коштувало тисячу доларів. Час повної зарядки батареї — три години. Максимальна швидкість — 80 км/год.

Утилізує непотріб і дарує природне тепло

На черкаському підприємстві «ЧеркасиЕлеваторМаш» ще у 2004 році сконструювали обладнання, яке виготовляє екологічно чисте та економне тверде паливо.

— Після виробничих випробувань, — ділиться директор заводу Ігор Одокієнко, — у 2006 році, ми запустили новий екструдер у серійне виробництво. За наступних чотири роки виготовили більш як сто одиниць повнокомплектних ліній. Наші машини переробляють тирсу, солому, полову, лушпиння соняшнику, гречки, кострицю льону, інші відходи лісового та сільськогосподарського виробництва на зручні і теплоємні брикети.

Черкаська новинка швидко завоювала свою нішу на ринку енергозберігаючих і екологічно чистих товарів. Її постійними замовниками стали підприємства Росії, Польщі, Угорщини, Німеччини, Хорватії, Сербії. На міжнародній виставці в Ганновері український екструдер-брикетувальник отримав позитивну оцінку фахівців. Кілька країн ЄС запропонували черкащанам співпрацю. Навіть далека Аргентина стала партнером «ЧеркасиЕлеваторМашу» й відкрила в себе його представництво.

За даними експертів у галузі енергобезпеки, українські виробники альтернативних видів палива протягом 2009—2010 років щомісяця відправляли у країни близького та далекого зарубіжжя понад 600—700 тонн продукції. Натомість вітчизняні споживачі закуповували лише 40—60 тонн, що становить близько 10 відсотків від виробленої маси.

Як повідомив на своєму інтернет-ресурсі голова української асоціації виробників альтернативного твердого палива Іван Надеїн, тільки в жовтні-листопаді цього року тенденція щодо поставок почала змінюватися. Українські споживачі впродовж двох місяців осені закупили не менш як 200 тонн альтернативного палива. Головна причина «прозріння» співвітчизників, зазначає Іван Надеїн, — стрімке зростання цін на газ та електроенергію, які, за прогнозами, не зупиняться і в 2011 році. Обігрів приміщення за допомогою паливних брикетів чи гранул, підкреслює експерт, на 40 відсотків дешевше, ніж опалення природним газом. Ця серйозна обставина і змушує власників житлових будинків, керівників підприємств і фірм шукати альтернативні джерела тепла.

— Особливо вигідно мати брикетувальник тим підприємствам, де є власні рослинні, деревообробні відходи виробництва, — продовжує Ігор Одокієнко. — Екструдер утилізує всю непотрібну сировину, а виробник брикетів ще й матиме неабияку вигоду. Отримана теплова енергія буде на 31 відсоток дешевша за тепло з вугілля і на 93 відсотки — ніж із природного газу.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

ВІСТІ З ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ

Тлумач грітиметься соломою

У Тлумачі впроваджують пілотний проект з переходу комунальних котелень та бюджетних закладів на альтернативні види палива.

Підраховано, що лише за рахунок переведення трьох шкільних котелень на опалення соломою споживання природного газу зменшиться більш як на 50 відсотків.

Голова районної державної адміністрації Василь Сенів та голова районної ради Михайло Вишневський підписали відповідний меморандум про співпрацю з однією з компаній. Вона готова фінансувати реконструкцію, закупівлю обладнання, пусконалагоджувальні роботи та експлуатацію експериментальної котельні. А органи влади — забезпечити інвестору всіляке сприяння в цій справі.

Голландці вчать прикарпатців

В Івано-Франківську відбувся україно-голландський день енергетичних інвестицій. Він проходив у рамках візиту голландських компаній в Україну, який організували голландська IMC та українська Next Step Oekraine за підтримки Асоціації енергоефективних міст України та Української будівельної організації.

Такий захід є частиною багаторічної програми, що виконується Нідерландсько-українською сталою енергетичною платформою (НУСЕП), спонсором якої є Agentschap NL, агентство міністерства економіки Нідерландів.

Під час дня енергетичних інвестицій було представлено напрями україно-голландського двосторонного співробітництва в енергетиці, наведено приклади зацікавленості голландського приватного сектору (зокрема компанії Philips) в Україні. Представники Європейського банку реконструкцій та розвитку (ЄБРР), Світового банку, Північної екологічної фінансової корпорації (НЕФКО) презентували діяльність своїх організацій в Україні. Представила свої напрацювання в цьому напрямі й Українська програма підвищення енергоефективності (UKEEP) та Нідерландсько-українська стала енергетична платформа, членами якої є голландські компанії у сфері енергетики, енергозбереження та відновлюваної енергії, котрі націлені на співпрацю в Україні. Також головний інвестиційний радник НЕФКО в Україні Юлія Шевчук повідомила, що інвестиційний комітет розгляне бізнес-план «Підвищення енергоефективності в будівлях навчальних закладів Івано-Франківська», підготовлений за участю працівників відділу енергозбереження та комунальних підприємств управління економічного та інтеграційного розвитку Івано-Франківського міськвиконкому. Схвалення цього бізнес-плану дасть змогу місту отримати тривідсотковий кредит для реалізації енергозбережних заходів у дев'ятьох закладах управління освіти та науки міста.

Дарина НАЗАРЧУК.

ДАІ закликає водіїв бути особливо обережними в умовах недостатньої видимості (*Укрінформ*)

У Чернігові відбулася презентація книжки відомої вишивальниці Віри Зайченко «Вишивка Чернігівщини» (*Укрінформ*)

РЕГІОНИ

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Схід і захід об'єднують дітей

Невдовзі в Тернополі зустрічатимуть школярів з Донецької і Луганської областей. Звідси вони поїдуть у міста і села області, щоб у гостинних родинах тернопільців провести новорічно-різдвяні свята, пізнати українські традиції, взяти участь у розвагах, побувати на екскурсіях. А влітку діти з Тернопілля відпочиватимуть на Азовському морі, про що є домовленість з Донецькою облдержадміністрацією. До речі, такі міцні зв'язки між дітьми сходу і заходу країни існували кілька років тому. Тоді потоваришували не лише діти, а й їхні батьки. Після помаранчевої революції вони були перервані, й ось тепер знову відновлюються.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ЗАПОРІЖЖЯ

Мир під'їздам — війна безхатченкам?

Після пожежі в одному з будинків запорізька міська влада оголосила бій особам без постійного місця проживання і зобов'язала житлово-експлуатаційні дільниці терміново закрити всі підвідомчі підвали. Куди тепер подітися безхатькам, окрім теплотрас і не менш пожежонебезпечних горищ, сказати важко. Кількість місць у притулку для асоціальних осіб вкрай обмежена.

З настанням холодів люди без постійного місця проживання потягнулися до підвалів житлових будинків. В одному із них, на головному проспекті міста — імені Леніна, до того ж поряд з міською міліцією, бомжі примудрилися підпалити сміття. Довелося викликати пожежників, які не без зусиль приборкали вогонь.

Тим часом відносно невеликі морози у Запоріжжі вже призвели до трагічних наслідків. Одна жінка без постійного місця проживання померла від переохолодження, ще п'ятеро її колег по нещастю отримали обмороження. Неприємності спіткали не тільки безхатченків — за вихідні ще 10 цілком благополучних осіб звернулися по допомогу до лікарів через обмороження.

Дружитимуть університетами

Запорізький національний технічний університет та Алтайський державний технічний університет домовилися дружити викладачами та студентами. Делегація науковців із Барнаула нещодавно відвідала урочисті заходи, присвячені 110-річчю технічної освіти в місті на Дніпрі. Окрім угоди про співпрацю, алтайці привезли подарунок ректору ЗНТУ професору Сергію Бєлікову, який отримав звання почесного професора Алтайського державного технічного університету.

А починалося все з Олександрівського механіко-технічного училища, кажуть, першого, саме такого профілю в Україні. З 1920 року училище стало індустріальним технікумом, а в 1930-му отримало статус машинобудівного інституту, який трохи пізніше назвали Запорізьким інститутом сільськогосподарського машинобудування. З початком війни 600 студентів та викладачів вузу пішли на фронт, а ті, хто залишився, забезпечили евакуацію інституту на схід. Так на базі запорізької «машинки» з'явився Барнаульський машинобудівний інститут, який здійснив перший випуск інженерів ще 1943 року. А вже в березні наступного ядро професорсько-викладацького складу запорізького вузу повернулося до рідного міста. Однак зв'язки двох інститутів, а згодом і університетів не припиняються і нині.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Навіть якщо ти сміливий, не ходи вночі на цвинтар

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Діти є діти. Навіть коли їм по п'ятнадцяти років і вони вважають себе дорослими, це все одно ще нетями, які потребують міцної руки старших.

Усе почалося з хлопчачої бравади

Ця історія тягнеться вже рік. За весь час у ній, по суті, нічого не змінилося. Як і раніше, хворіють хлопці, рвуть своє серце їхні батьки і виявляють занепокоєння адвокати.

За розповідями хлопців, вони посперечалися з однокласниками, що пізньої пори не побояться поїхати на найвіддаленіше і найглухіше кладовище Луганська. Як доказ своєї сміливості пообіцяли пред'явити знімки з мобільного телефону, на котрих зможуть сфотографувати себе біля могил. Перший раз хлопці побували там удень, але однокласники сказали, що це не рахується, бо вдень на цвинтарі нестрашно. А ось якщо піти туди вночі... Відвідування цвинтаря нічної пори для п'ятнадцятирічних міських підлітків вважалося за сміливий вчинок, таке собі самоствердження, тож спасувати ніяк було не можна. І хлопці поїхали до селища Катеринівка.

У листопаді сонце сідає рано, і о сьомій годині вже геть темно. У цей час доби вони й потрапили на цвинтар, зайшли подалі від входу й почали зйомки. Як розповідають підлітки, для більшої переконливості у своїй хоробрості вони знайшли зруйновану могилу, підняли поваленій хрест і стали з ним фотографуватися. Спалах мобільного телефону працював безвідмовно, висвітлюючи на секунду учасників цього дійства. На цвинтарі вони пробули години півтори, не помітивши, як швидко пролетів час. Треба було повертатися. Але додому вони потрапили тільки вранці наступного дня. Змучені безсонною ніччю і допитами, перелякані й спустошені.

У другій половині 2009 року громадськість обласного центру обурили випадки вандалізму, що почастішали на міських цвинтарях. Причому було очевидно, що працювали не «металісти», які добували металобрухт у такий варварський спосіб. Швидше за все, це було хуліганство, а, можливо, і прояв неадекватності хворої людини. У будь-якому разі перед правоохоронцями поставили завдання виловити цих вандалів і припинити наругу над похованнями. Міліція влаштувала тут постійне чергування.

Юнаків затримали, відвезли до Артемівського відділення міліції і висунули обвинувачення. «Але ми не руйнували могили», — переконували міліціонерів підлітки.

Лариса Дернініна, мати Вадима, почала розшукувати сина ще о восьмій годині вечора. Його телефон не відповідав і друга — теж. Запідозривши лихе, Лариса стала телефонувати знайомим, потім у міліцію. І лише о першій ночі дізналася, що син затриманий і перебуває в Артемівському РОВС. Дитину їй віддали тільки о п'ятій ранку, і коли вона її побачила, мало не знепритомніла. Син ледве тримався на ногах. На другий день йому було так зле, що довелося викликати «швидку допомогу», і хлопця госпіталізували. Медики зафіксували ушкодження грудини, закриту черепно-мозкову травму, множинні гематоми.

— Як же так, — дивується Лариса Петрівна. — Відповідно до закону, неповнолітніх підлітків не мають допитувати без батьків, педагога або дитячого психолога. Але нам з міліції навіть не зателефонували й не повідомили, що син затриманий, хоча повинні були це зробити насамперед. Протоколи допиту й судово-медичного обстеження в наркології підписала якась Г., котра нібито була присутня на допитах як психолог. Але син стверджує, що ніякої жінки при цьому не було, як дитячий психолог вона з ним не розмовляла. Син розповідає, що його били, змушуючи зізнатися, що він поглумився над могилами. Причому не однією або двома, а декількома десятками. Пізніше їх обвинуватили в руйнуванні більш як 80 могил. Мій хлопчик відмінно вчиться в школі, планував після дев'ятого класу вступити до машинобудівного коледжу. Але після того, як його протримали в міліції і побили, від випускних іспитів за 9-й клас Вадима звільнили через хворобу — в нього посттравматична церебростенія. Син вирішив вступати до коледжу. Але коли на вступних іспитах він знепритомнів, ми залишили ідею його навчання в цьому коледжі. Він повернувся до школи, але лікарі порекомендували домашню форму навчання. Зі здоров'ям у Вадика погано. Протягом року він уже чотири рази побував у різних санаторіях. Лікарі пропонують синові другу групу інвалідності, але він категорично заявив: «Ні!» Його можна зрозуміти: високий, молодий, гарний хлопець — й інвалід. Він соромиться цього.

☞ ІЗ ПОСТАНОВИ СУДУ

«Увечері зателефонував дільничний інспектор і повідомив, що чув характерні для руйнування звуки, після чого виїхали на цвинтар, де проїхали у напрямку джерела шуму й побачили, як два чоловічі силуети розгойдували надгробок.

Перебуваючи від них приблизно за 5 метрів, один із хлопців став тікати, а він спіткнувся і не зміг його наздогнати. Коли повернувся до Л., то він утримував хлопця, який лежав на землі, вони підняли хлопця й передали його співробітникам «Беркута». Хлопець назвався не своїм ім'ям, і його особу було встановлено пізніше.

На його обличчі була кров, він сказав, що при затриманні впав, а з рота був відчутний специфічний запах алкоголю. З бесіди з ним стало відомо, що пам'ятники він руйнував із другом, на запитання: «Навіщо він це зробив?» відповідав: «Не знаю, стверджувалися у такий спосіб».

Артемівський районний суд визнав винними хлопців у нарузі над могилами. Стосовно Вадима справу визначено в окреме провадження, оскільки підліток не може брати участі у слідчих діях. До його неповнолітнього друга застосовані «примусові міри виховного характеру у вигляді передачі його під нагляд матері».

Розбір «польотів»

Державний адвокат Євген Наумов, який захищає у суді інтереси неповнолітніх, вважає, що проведене досудове слідство є неповним, а його висновки не відповідають фактичним обставинам.

— Якщо слідство вважає, що це зробили саме вони, — пояснює адвокат, — то в обов'язковому порядку повинне надати суду й докази. Причому по кожній могилі конкретно, а не обмежуватися тільки фотографуванням усіх наявних на цвинтарі на момент огляду зруйнованих могил і збиранням заяв від громадян, у яких не відомо ким і коли, як вони самі стверджують, поховання були зруйновані. Наприклад, один потерпілий у судовому засіданні розповів, що разом із працівниками міліції, які його викликали 29 листопада 2009 року, він обійшов усе кладовище. Міліція описувала й фотографувала всі зруйновані пам'ятники. Однак він сумнівається в причетності до цього двох хлопців, оскільки відбитки слідів біля зруйнованих могил однозначно збігаються з відбитками взуття працівників будівельної організації, які приходили до нього додому з приводу відновлення пам'ятника. На снігу це було дуже чітко видно. Він висловив припущення, що могили зруйнували саме ці люди з метою забезпечення себе фронтом робіт і заробітків. Однак на ці твердження, які мають важливе значення, на жаль, не звернули належної уваги. Про руйнування могил до досліджуваних подій стверджували ще кілька свідків, однак ці свідчення також були знехтувані.

☞ ІЗ ПОСТАНОВИ СУДУ

«Тому суд, перевіряючи матеріали справи, доходить висновку про те, що зазначена в постанові про припинення кримінальної справи суспільно небезпечна подія мала місце. Дана подія за своєю об'єктивною стороною й об'єктом підпадає під злочин, описаний у ч. 2 ст. 297 КК України, по суті будучи наругою над могилами (незалежно від кількості таких могил), скоєний за попередньою змовою, групою осіб, із хуліганських спонукань...»

У міліції своя правда

Можна зрозуміти стан матері, яка переживає за здоров'я дитини. У пошуках об'єктивності, справедливості, правди Лариса Дернініна звернулася до начальника управління внутрішніх справ УМВС у Луганській області з проханням провести внутрішнє розслідування. І воно було проведене. Але насправді вийшла інша правда. Як було встановлено, під час обходу цвинтаря міліціонери побачили двох осіб, які руйнували пам'ятник на одній з могил. Помітивши людей у міліцейській формі, ті стали тікати. Обидва міліціонери категорично заперечують застосування «методів фізичного впливу» на затриманих. Причину того, що на порушення закону дітей допитували без присутності батьків, пояснили просто: затримані назвалися вигаданими прізвищами, тому вчасно повідомити батьків про затримку їхніх дітей правоохоронці не змогли.

Застосування сили заперечують і співробітники батальйону міліції особливого призначення «Беркут», які доставляли підлітків до Артемівського РОВС. Слідчий слідчого відділу також категорично заперечує застосування фізичного й психологічного впливу щодо неповнолітніх. Одне слово, у ході службового розслідування порушень чинного кримінального й кримінально-процесуального законодавства з боку працівників міліції встановлено не було.

☞ ДО РЕЧІ

Артемівський суд, до якого Лариса Дернініна зверталася з позовом про порушення кримінальної справи щодо неправомірних дій працівників міліції, на початку вересня виніс постанову про повернення матеріалів на додаткову перевірку. Адже слідство так і не з'ясувало причини й обставини, за яких у неповнолітніх з'явилися тілесні ушкодження. У відповідь на апеляцію прокуратури, яка не згодна з винесеним рішенням про порушення кримінальної справи проти правоохоронців, залишив рішення районного суду без змін.

***P. S.** Автор не бере на себе роль судді, лише констатує факти, показуючи, до чого призводять хлоп'ячі витівки, спроби покрасуватися перед однокласниками, бажання самоствердитися будь-якою ціною...*

Алла АНТІПОВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Додому вони потрапили тільки вранці наступного дня

Вони вийшли з бою

З історії одного пам'ятника

«Вони вийшли з бою» — саме так називається київський монумент полеглим воїнам–інтернаціоналістам. А в народі — пам'ятник афганцям... У нього — дивна доля. Пам'ятник створювали для районного містечка, а він став столичним. Монумент установлювали таємно, без дозволу, але вже за два місяці він став місцем офіційного державного церемоніалу. І тепер саме сюди двічі на рік — в день введення й у день виведення радянських військ — покладає вінки вище керівництво країни. Сьогодні цей пам'ятник — символ ветеранського руху: його зображено на атрибутах організації, членському квитку, значку воїнів–інтернаціоналістів. Пам'ятник можна побачити на нагородах, медалях і грамотах. Його емблема супроводжує випуски книг про афганську війну, фестивалі мистецтв, спортивні змагання. Він став центром афганського меморіалу...

Переговори про створення і встановлення пам'ятника в Києві просувалися дуже важко. Ще в 1992 року Український союз ветеранів Афганістану оголосив конкурс на кращий проект. І вирішальне слово повинно було належати родинам загиблих воїнів. Однак тоді по жодному із запропонованих варіантів не вдалося дійти єдиної думки. А тим часом у творчій майстерні скульптора Миколи Олійника кипіла робота зі створення пам'ятника загиблим афганцям для Могилева-Подільського. Цю термінову роботу замовив народний депутат Верховної Ради України першого скликання, учасник бойових дій в Афганістані Ігор Борщенко. Ветерани війни разом з Миколою Олійником намагалися втілити в металі образи реальних спецназівців: без фальші й надуманості, без помилок у деталях екіпірування та зброї. Фотографії військових років, музейні зразки польової форми й автоматів спецназівців і самі афганці — цілодобово, і вдень, і вночі, були в розпорядженні скульптора.

Термінове замовлення

Згадує Ігор БОРЩЕНКО, народний депутат Верховної Ради України першого скликання, керівник представництва Комітету у справах воїнів-інтернаціоналістів при Раді глав урядів держав — учасників Співдружності в Україні:

— В Афганістані я служив і дружив з Олександром Щербою зі Жмеринки. Одного разу в бойовому виході ми помінялися з ним номерами в групі: я взяв його рацію, а він — мою триногу від гранатомета. Коли ми потрапили в засідку, тринога, що ніс Сашко на спині, заважала йому сховатися, і «духи» стали лупити саме по ньому. По рації передали, що загинув гранатометник. Тому, коли ми повернулися на базу, я побачив, що мою постіль згорнуто й рюкзак з моїми речами покладено. Усі подумали, що загинув я...

Після повернення з Афганістану я одержав ще одну тяжку звістку — від кулі пакистанського снайпера загинув командир нашої групи спецназу лейтенант Олександр Чихирєв. Він був справжнім, блискуче підготовленим для бойової роботи офіцером, гарним і фізично сильним. Його мама живе в Тулі, і я щороку зустрічаюся з нею...

...Мене увесь час не залишало почуття, що я в неоплатному боргу перед своїми бойовими друзями. І коли з'явилася можливість, я звернувся до скульптора Миколи Олійника з проханням допомогти втілити образи бойових друзів у пам'ятнику. Ми з Миколою, як у бою, розуміли один одного з півслова. Спочатку була думка зробити три фігури, що стоять, — ця ідея перегукувалася з пам'ятником американським солдатам, що загинули у В'єтнамі, встановленим у Вашингтоні. Але Микола запропонував образ молодого бійця, що вийшов з бою знесиленим, смертельно втомленим, не здатним більше воювати, з рук якого от-от вислизне ремінь автомата. Він посадив його і сховав йому обличчя. Цей боєць і вийшов збірним образом у повному розумінні слова. Микола виліпив скульптури майже в людський зріст. Так вони виглядають природними, живими, своїми. І всім нам ця композиція припала до душі. У рисах облич двох спецназівців можна впізнати Олександра Чихирєва та Олександра Щербу. Але разом з тим Миколі вдалося створити образи, в яких багато хто впізнає своїх синів, коханих, бойових побратимів.

Термінове замовлення — «на вчора» — було виконано у строк. Але... до Могилева-Подільського пам'ятник так і не відвезли. За згодою Ігоря Борщевського він залишився в Києві. Долю монумента без погоджень і обговорень і навіть всупереч думкам деяких ветеранів і членів родин загиблих вирішили народні депутати Верховної Ради п'ятого скликання керівники УСВА — голова Сергій Червонописький і його перший заступник Юрій Зубко. Сергію Червонопиському він нагадав фрагмент меморіалу пам'яті американцям, що загинули у В'єтнамі. Тому вирішили встановити його так, як у Вашингтоні, — без постаменту.

Установлювали вночі

Місце для пам'ятника обирали недовго. У той час уже активно проводила роботу передана релігійній громаді ветеранів Афганістану й родин загиблих Церква Воскресіння Христового в районі Києво-Печерської Лаври. Сквер, розташований напроти входу в Храм, дуже підходив для цієї мети. Але хто дозволить установити в такому святому місці групу бійців зі зброєю, хоч і в бронзі!? Тому дозволу... ні в кого не просили. Вдень із мінімальним фундаментом забетонували невеликий майданчик на рівні землі. Священик «афганської» церкви освятив місце. А 3 грудня 1994 року бронзову двотонну скульптурну композицію під покривом довгої зимової ночі встановили потужним краном. З першого разу й без помилки.

Згадує учасник бойових дій в Афганістані, радник Уповноваженого ВР України з прав людини Валерій АБЛАЗОВ:

— Коли між віковими деревами в сквері з'явилася група бійців, у киян виникло тільки одне запитання: що там роблять ці хлопці? Настільки природним був пам'ятник. Перші квіти біля його підніжжя з'явилися вже вранці. Відкриття пам'ятника воїнам-інтернаціоналістам відбулося на другий день. Взяти участь у торжестві запросили керівників міста й уряду. А через два з половиною місяця, 15 лютого 1995 року, в день виведення військ з Афганістану всі керівники країни на чолі з Президентом України Леонідом Кучмою віддали данину пам'яті загиблим в Афганістані, поклавши вінки до підніжжя пам'ятника. Раніше до цього його підняли на 30 сантиметрів, а навколо гранітними плитами обклали майданчик. У такий спосіб пам'ятник одержав безповоротне право на життя. Хоча юридично він був зареєстрований як паркова скульптура.

За чотири роки під час підготовки до 10-річчя виведення військ з Афганістану було ухвалено рішення про реконструкцію пам'ятника й створення на його основі меморіального комплексу. Над проектом працювали фахівці під керівництвом архітектора Миколи Кислого. Композицію з маленькою скульптурною групою треба було узгодити з розмірами всього, що вже було розміщено на площі. Запропонували підняти пам'ятник на невеликий п'єдестал, викласти сірим і червоним гранітом, додати чорні тюльпани, встановити по колу гранітні плити з іменами загиблих, зробити підсвічування всього комплексу. 19 грудня 1998 року розробки були представлені міському голові Олександрові Омельченку. Після його згоди робота закипіла: дуже хотілося встигнути до дати 15 лютого 1999 року. Звичайно, можна було б зробити й краще, але всяка творча робота — в лещатах часу та грошей...

Коли меморіал уже був готовий, Ігор Борщенко попросив написати на п'єдесталі чотиривірш:

«Каких друзей война
мне подарила!
Да тех, кого потом
назад взяла.
Меня убить хотела и убила,
Но что с того,
что жизнь не отняла».

Це — вірші Сергія Говорухіна, інваліда війни, сина Станіслава Говорухіна, відомого російського кінорежисера. Коли Сергій побачив пам'ятник, то почав вимагати, щоб під чотиривіршем поставили його повне ім'я. Ми пообіцяли, що під час наступної реконструкції обов'язково виконаємо цю вимогу. А через ЗМІ нагадуємо: автор цього чотиривірша — Сергій Говорухін.

Замість епілогу

Змінювалася влада, мінялися люди, але відношення до полеглих солдатів, які з честю виконали свій військовий обов'язок, залишається незмінним. Сьогодні у всіх обласних і в багатьох районних центрах країни встановлено пам'ятники воїнам-інтернаціоналістам. Біля них збираються ветерани й родини загиблих. Та саме київський пам'ятник став центральним в загальноукраїнській афганській меморіальній тематиці. У нього з'явилися бронзові брати, майже близнюки, — в США, Росії, в містах Запоріжжі, Кременчуці... А ще — до нього несуть квіти молодята.

Підготувала Наталя ФІЛІПЧУК.

Фотоетюд Олександра КЛИМЕНКА.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Перший у країні пам'ятник загиблим воїнам-інтернаціоналістам був установлений в Дніпропетровську в 1989 році. Тоді містом керував Валерій Пустовойтенко. Називалася композиція «Меморіал. Вибух пам'яті» (скульптор — Ю. Павлов, архітектор — В. Шульга). Творчу ідею авторів оцінили й воїни-афганці, і громадськість. Скульптора Павлова запросили до Білорусії. І саме він став автором унікального меморіалу в Мінську.

ВІСТІ З ДОНЕЧЧИНИ

Донецький феномен: працівники підприємств, де заборгували зарплату, рідко скаржаться на роботодавця

Протягом чотирьох місяців борги із зарплати в Донецькій області скоротилися на 117 мільйонів гривень. Про це журналістам повідомив перший заступник голови обласної державної адміністрації Сергій Дергунов. «Цього року ми повністю реалізуємо завдання щодо погашення заборгованостей із заробітної плати по комунальних підприємствах, — запевнив він. — Наступний рік буде повністю пов'язаний із ліквідацією цієї проблеми».

За словами першого заступника керівника області, вугільні підприємства, які раніше давали левову частину боргу із зарплати та нарахувань, тепер стали сплачувати гроші більш-менш регулярно. На останньому спільному засіданні обласної комісії з питань погашення заборгованості із зарплати та прокуратури області були запрошені керівники підприємств, які пообіцяли до 31 грудня розрахуватися із працівниками.

Разом із тим в обласній держадміністрації говорять про дивний феномен: відсутність судових позовів робітників до роботодавців на окремих підприємствах-боржниках. «Це дуже частий факт, коли є борг із заробітної плати, але немає жодного звернення трудящих. Ми поки цьому феномену не можемо дати пояснення. Тобто люди місяцями не отримують заробітну плату, але нікому не скаржаться, і у них немає претензій до роботодавця», — зазначив Сергій Дергунов. Він нагадав, що працівники, яким не платять гроші, мають право вимагати через суд відшкодування як зарплати, так і моральної шкоди.

За даними прокуратури області, в результаті прокурорських перевірок з початку року порушено понад 200 кримінальних справ, понад 180 із них вже направлено до суду. За підсумками розгляду документів прокурорського реагування працівникам виплачено понад 95 мільйонів гривень. До дисциплінарної відповідальності притягнуто понад 300 посадових осіб. А Ясинуватська міжрайонна прокуратура порушила кримінальну справу стосовно керівника одного із заводів, який не виплатив заробітну плату в сумі 160 тисяч гривень.

Оголошення в забороненому місці змусить зняти «Какаду»

Управління благоустрою та комунального господарства Донецького міськвиконкому придбало спеціальний прилад для автоматичного додзвонювання на стаціонарні та мобільні телефони. Технічну новинку збираються застосувати до тих громадян, які розклеюють комерційні оголошення у неналежних місцях — на стовпах, будинках та зупинках транспорту. **Як повідомив міський голова Олександр Лук'янченко,** прилад, який називається «Какаду», набиратиме номер, вказаний в оголошенні, до восьми разів на годину та нагадуватиме порушнику про необхідність зняти оголошення. В такому режимі «Какаду» боротиметься із «рекламодавцем» доти, доки той не ліквідує незаконно розклеєні папірці. «Видалити телефон із загальної бази порушників можна лише після того, як інспектор комунального господарства переконається, що оголошення справді знято», — сказав міський голова.

Ліна КУЦ.

Вирішили встановити його так, як у Вашингтоні, — без постаменту

Рибалка виловив половецьку шаблю

Від колишнього княжого городища у Муравиці (присілок селища Млинова), згадуваного у «Літописі Руському» за 1147 рік, залишився тільки високий пагорб. Та й той з кожним роком все більше підмивають води річки Іква. Торік про княжий час і, зокрема, про баталію в Муравиці, що відбулася 863 роки тому за участю наших князів та половців, нагадав знайдений уламок щита. А нещодавно житель сусіднього з Млиновом села Береги Олександр Білецький виловив у річці половецьку шаблю.

Шабля була без дерев'яної рукоятки, у кількох місцях пощерблена, але ціла. Ще й із обрисами якогось знака — ймовірно, клеймом майстра. За формою шабля нагадує половецьку холодну зброю, і це сповна відповідає муравицьким реаліям, описаним у «Літописі Руському».

Гортаючи літопис, натрапляємо на опис подій 1149 року, на який припадає «початок княжіння у Києві князя великого Юрія, сина Володимира Мономаха, внука Всеволодового, правнука Ярославового, праправнука великого Володимира, що охрестив усю землю Руську». Читаємо: «І князь Юрій із братом своїм В'ячеславом і з усіма дітьми своїми пішли до Луцька. Ростислав із братом своїм Андрієм пішли наперед... Та коли вони стали поблизу (города) Муравиці, уночі був лютий переполох... По тому половці всі кинулися втікати назад зі своїм воєводою Жирославом (Нажировичем), кидаючи зброю... Андрій був (тоді) попереду, а брат його Ростислав за ним стояв і кликав його до себе. Та Андрій не послухав його і видержав переполох той. Андрієва ж дружина, приїжджаючи до нього, нарікала: «Що ти робиш, княже? Поїдь-но, княже, звідси! Хіба ж ми добудем сорома?» Але Андрій не послухав їх, а поклав надію на Бога (і) переждав до світу. Коли ж побачив Андрій, що до світу втекли всі половці, він воздав хвалу Богові...»

Детальніше про часову належність шаблі до тих чи інших подій зможуть сказати учені-дослідники, яким Олександр Білецький збирається її передати, а заодно — і згаданий уламок щита, який він знайшов метрів за десять від нинішньої знахідки. Ці предмети старовини, каже Олександр Білецький, спонукали його до глибшого вивчення історії Муравиці.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Колись Муравиця була давньоруською фортецею, мала городище, оточене болотом і водами річки Мельнички. Окрім «Літопису Руського» її згадано і в наймонументальнішому творі української мемуарної прози XVII—XVIII століття — літописі Самійла Величка, що разом з літописом Самовидця, літописом Григорія Граб'янки й «Історією русів» творить комплекс козацької історіографії. До книги додано карту України, що була під Польщею, складену в першій половині XVII ст. французьким інженером Бопланом, і на цій карті як велике містечко позначена Муравиця.

Є згадка про Муравицю і в довіднику Мечислава Орловича «Ілюстрований путівник по Волині» (1929): «У 1560 р. Муравиця належала Катерині Вишневецькій, дружині графа Богдана Ходкевича. На місці замку Вишневецьких з XV ст. залишилися лише плити». Відомий історик Микола Теодорович в «Історико-статистичному описі церков та приходів Волинської єпархії» за 1890 р. також описує тодішню Муравицю.

Увагу археологів Муравиця вперше серйозно привернула в 1960 році. Тоді обстежити городище приїхала ленінградська експедиція Інституту археології АН СРСР. Пізніше, у 1965-му, Муравицю досліджувала експедиція Інституту суспільних наук Львова, а також археологічна експедиція Рівненського краєзнавчого музею під керівництвом Богдана Прищепи. Під час розкопок виявлено залягання двох культурних шарів початку бронзової доби. Там було розкопано залишки житла, частково заглибленого в землю, майстерні, де тогочасні майстри виготовляли знаряддя і зброю з кременю. І це відбувалося приблизно 3,5 тисячі років тому.

А перша задокументована згадка про поселення сягає у глибину століть на 863 роки. Відтоді багато чого змінилося в обрисах містечка, яке тепер не має навіть статусу села, а лише присілка, і територіально належить до Млинова. Втім, в історичному плані довколишнім поселення не зрівнятися із колишньою Муравицею, яка й далі нагадує про себе цікавими знахідками.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: про далеку минувшину Муравиці нагадують пам'ятний знак на княжому городищі і шабля, знайдена Олександром Білецьким.

«Революції, як Сатурн, пожирають своїх дітей...»

Цю фразу знаменитий діяч Великої Французької революції Жорж Дантон нібито вимовив перед гільйотиною, куди його відправили колишні вірні соратники. До слова, вони теж майже всі невдовзі лягли під ніж гільйотини. Досвід історії XX століття свідчить, що соціальні революції справді ненаситні. Гинуть і діти, і батьки, і сторонні. Але першими — зазвичай ті, кого революції приводять до влади й наділяють каральними повноваженнями.

З рядових у начальники

Як адміністративно-територіальна одиниця Луганська область з'явилася на карті країни 3 червня 1938 року. Тоді Указом Президії Верховної Ради СРСР Донецьку область розділили на Сталінську і Ворошиловградську. А 11 червня 1938 року нарком внутрішніх справ СРСР, Генеральний комісар держбезпеки М. Єжов видає наказ про створення Управління НКВС УРСР по Сталінській і Ворошиловградській областях. До цього територія нинішньої Луганської області перебувала в оперативному обслуговуванні Управління НКВС по Донецькій області та Старобільського окружного відділу НКВС. Першим начальником Управління НКВС по Ворошиловградській області став Григорій Іванович Коркунов.

> На Луганщині, як і всюди, пік репресій випав на похмурий період «єжовщини» — 1937—1938 роки. Його жертвами стали майже 13 тисяч чоловік, у 16 разів більше, ніж за два попередні роки.

Григорій Коркунов у 1929 році став оперуповноваженим Київського обласного відділу ГПУ. В 1934 р. він уже начальник відділення, потім відділу. У червні 1938 року — стрімкий кар'єрний зліт: Коркунова призначено начальником УНКВС по Ворошиловградській області. Але вже 14 січня 1939 р. його звільнено з посади, 5 червня 1939 р. заарештовано за обвинуваченням в участі в змовницькій організації в НКВС України і незабаром розстріляно. Відповідно до вироку Коркунова визнано винним у тому, що з липня 1938 р. по січень 1939 р. чинив масові арешти невинних громадян, культивував у середовищі підлеглих співробітників перекручені методи ведення слідства.

То хто він — змовник, кат чи заручник обставин?

«Вороги» за рознарядкою

Поняття «репресії» у нашій свідомості міцно зрослося зі словом «сталінські». Але почалися вони набагато раніше. Теза про державу як диктатуру одного класу над іншим, висунута Леніним, передбачала, що терор — невід'ємний елемент побудови нового суспільства. Так і відбувалося з дня перемоги революції. А вже Сталіну належала ідея про те, що в міру зміцнення соціалізму класова боротьба не згасатиме, а загострюватиметься. Це служило виправданням для посилення авторитаризму. Створювалася видимість «шаленого опору» радянській владі залишків експлуататорських класів. А надзвичайна обстановка вимагала надзвичайних заходів.

У момент вступу на посаду Коркунова маховик репресій набирав обертів. У лютому 1938 р. на оперативній нараді з керівним складом НКВС УРСР Єжов дав вказівку: виділити Україні ліміт (тобто план щодо знищення «ворогів народу») на 30 тис. осіб. Представникам з місць було запропоновано внести заявки на додаткові ліміти. У підсумку репресіям пропонувалося піддати 46150 осіб, з них за 1-ю («розстрільною») категорією — 23650. У червні 1938 р. нарком внутрішніх справ УРСР О. Успенський намагався одержати новий ліміт (на 40—45 тис. осіб), але цього йому не вдалося.

14 листопада 1938 р. Успенський інсценував самогубство, залишивши в кабінеті записку: «Труп шукайте в Дніпрі», і зник з Києва. У квітні 1939 р. його розшукали, а 27 січня в 1940 р. присудили до розстрілу. А в органах держбезпеки почався активний пошук «ставлеників ворога народу Успенського». Одним з них виявився і начальник Ворошиловградського УНКВС Г. Коркунов...

На Луганщині, як і всюди, пік репресій випав на похмурий період «єжовщини» — 1937—1938 роки. Його жертвами стали майже 13 тисяч чоловік, у 16 разів більше, ніж за два попередні роки. Більше третини були засуджені до розстрілу, чверть — до 10 років таборів. Жертвами терору ставали люди з різних прошарків суспільства, і висока посада не гарантувала безпеки. В 1937—1938 роках були репресовані перший секретар Старобільського окружкому КП(б) У І. В. Пелевін, перший секретар Луганського міськкому КП(б) У делегат 17-го партз'їзду Ю. Є. Шац, Т. І. Терехов, який змінив його на цьому посту, другий секретар міськкому І. М. Логвинов, секретар Артемівського райкому КП(б)У Л. Є. Пивоваров, директор заводу імені 20-річчя Жовтня В. І. Таран, директор Музею революції в місті Луганську І. Д. Литвинов, член партії з 1904 року директор заводу імені Будьонного Д. В. Богданов, член партії з 1910 року голова Луганської міськради П. А. Гудков, зав. відділу агітації та пропаганди Луганського міськкому партії В. Л. Горбатов та багато, багато інших. Усіх їх згодом було реабілітовано. Посмертно.

> Виконувати плани щодо арештів і розстрілів, які спускали зверху, крім як шляхом фальсифікації кримінальних справ, було просто неможливо.

Коркунов керував Ворошиловградським УНКВС лише півроку — саме ті півроку, коли репресії набули масового характеру. Судячи з архівних документів, нічим іншим у цей період у Ворошиловградській області НКВС практично не займався. Про роботу репресивного апарату ми можемо судити за матеріалами кримінальної справи Коркунова.

Виконувати плани щодо арештів і розстрілів, які спускали зверху, крім як шляхом фальсифікації кримінальних справ, було просто неможливо. Тому «ворогів» знаходили навіть за допомогою дореволюційних адресних і телефонних книг, де була зазначена професійна і станова належність місцевих жителів.

Один із керівників УНКВС по Ворошиловградській області в 1939 р. згадував: «У 1937 році ми одержали вказівку від Донецького обласного управління НКВС — оформляти всіх куркулів на «трійку». Відповідно до цих вказівок ми брали довідки сільрад, записували покази свідків і справи доповідали на «трійку». Тоді ще було все в порядку. Складання фіктивних документів почалося вже після того, як була організована нова область (Ворошиловградська. — **Авт.**). Серед заарештованих було багато куркулів та іншого соціально далекого елементу, але в процесі документації не завжди вдавалося підтвердити показаннями свідків їхню злочинну діяльність, і тоді стали на шлях складання фіктивних протоколів».

Неминучість

У лавах чекістів були люди, які розуміли, що їх штовхають на злочини. Але спроби рядових працівників глибше розібратися в матеріалах справи й зібрати необхідні за законом докази нещадно припинялися. Їх обвинувачували в потуранні ворогові. Тому багато співробітників звільнилися з органів, інші закінчили в психіатричній лікарні. За активну протидію репресивним методам, що насаджувалися, за особистим наказом Єжова були розстріляні начальник Саратовського УНКВС Пілляр, начальник УНКВС по Далекосхідному краю Дерібас. Не бажаючи виконувати злочинні вимоги, покінчили життя самогубством начальник УНКВС по Вінницькій області Волков і начальник УНКВС по Джамбульській області Капустін. Але були й такі, хто вважав, що знищення ворогів — свята місія, котра наближає еру загального благоденства. Схоже, Г. Коркунов належав саме до цієї категорії.

На матеріалах справи Коркунова видно, що одностайного схвалення політики винищування співвітчизників у колективі Ворошиловградського УНКВС не було. Люди ще сподівалися, що їхня думка щось значить. І вони її висловлювали. На партійній нараді в присутності 96 осіб, у тому числі секретаря обкому партії, начальник Старобельського РВ НКВС Старков заявляє: «Прийнявши райвідділення, я виявив у тюрмі чотирьох заарештованих, на яких справ не було і про яких ніхто не знав. Про це я вчасно повідомив в обласне Управління НКВС і там лише через два місяці почали розбиратися. З'ясувалося, що частину заарештованих утримували під вартою більше року без підстав, і їх довелося з-під варти відпустити». Сержант держбезпеки Гнутов говорить про те, що «були спущені так звані «ліміти», за якими кожний район області мав заарештувати 150, 200, 300 і т. д. людей. Норми встановлювалися не тільки по районах, а навіть по окремих шахтах. Підставою для арешту могло бути тільки соціальне минуле. Районам були висунуті категоричні вимоги подавати на день по 30—40 і більше довідок на арешти, і тих, хто не виконував вимоги, заарештовували. Гонка в документації породила підробки й фальсифікації у справах. У слідчих групах, створених у Серговському МВ, Старобельському РВ, у Ворошиловграді від слідчого на день вимагали не менше трьох-чотирьох і більше зізнань заарештованих — і їх давали. Уже з цього можна судити про методи допитів...

10 квітня 1939 р. було заарештовано і звільнено з посади глави НКВС Єжова. В останньому слові на суді Єжов заявив: «На попередньому слідстві я казав, що я не шпигун, я не терорист, але мені не вірили і застосували до мене найсильніші побиття. Я протягом двадцяти п'яти років свого партійного життя чесно боровся з ворогами і знищував ворогів...» 4 лютого 1940 р. його розстріляли.

Про 35-річне життя Коркунова до нас не дійшло відомостей, за винятком тих декількох місяців, поки він очолював УНКВС у Ворошиловграді. Вони й стали вирішальними в його долі, у тому числі в долі посмертній. Досі він не реабілітований.

> У Ворошиловграді від слідчого на день вимагали не менше трьох-чотирьох і більше зізнань заарештованих — і їх давали.

Юлія ЄРЕМЕНКО,
керівник прес-служби Управління СБУ в Луганській області.

Під час підготовки нарису використано матеріали, надані Департаментом архівного забезпечення Служби безпеки України, а також архіву Управління СБУ в Луганській області.

У лютому 1938 р. Єжов дав вказівку: виділити Україні ліміт (тобто план щодо знищення «ворогів народу») на 30 тис. осіб

Дожити до світанку

— Часом з нами відбуваються речі, які ми не здатні зразу правильно оцінити і тому не хочемо про них навіть згадувати, — сказав Фортуна. — Але з роками давні події випливають з підсвідомості й переоцінюються. Тож тепер, на схилі літ, я можу не лише з приємністю згадати колишній випадок, а ще й вам про нього розповісти.

Такий вступ усіх заінтригував, тож голова клубу «Дачні оповідки» почав:

— Це було за моїх молодих літ. У солдатській шинелі, але з погонами молодшого лейтенанта повертався я з частини, дислокованої в Керчі, додому. На станції Джанкой — перша пересадка. Ми, вчорашні сержанти, ощасливлені наказом маршала Жукова, були «під мухою» і, зрозуміло, в чудовому настрої. Наші душі переповнювало щастя наступного дня. Тож вийшли на рейки й, очікуючи поїзда, заспівали вже не «Первая рота, шагай веселей, советская пехота — царица полей!», бо ця пісня разом з перловкою попереїдала наші нутрощі, а затягли іншої: «Будь проклята ты, Колыма, что названа чудной планетой!».

Падав холодний зимовий дощ, а нашою Колимою був Крим, бо тут ми понад два роки мали достобіса неволі, а також невідступну мрію про те, що колись та неволя скінчиться. І нарешті цей радісний момент настав. І поволі відходило правило: «Умом ты можешь не блистать, но твой сапог блестеть обязан!»

Я волочив солдатську лямку разом з чудовими хлопцями із Закарпаття — Михайлом Красняником, Іваном Розпопчуком, Євгеном Фірцаком та багатьма іншими. І от тепер, за кілька днів до нового, 1956, року, ми востаннє гуртом проспівали їхню скорше пустотливу, аніж розбишацьку: «Кожен штудент добре знає, фай дулі фай дулі фай, як штудечтку обіймає, фай дулі фай дулі фай!..»

Підбіг мій запиханий поїзд, ми розпрощались, і я поїхав до Харкова. Узагалі-то, мені було б зручніше їхати на Київ, а звідти — до станції Ямпіль, але полкові інтенданти, як завжди, щось перемудрили, і я опинивсь у Свесі.

Нічний перон, геть засипаний снігом. Мене зразу ж обнесло хмарою летючих сніжинок. У минулі роки, коли ще вчивсь у Воздвиженському технікумі, доводилося тут бувати, тож загальний напрям до села, де тоді працювала мама, знав. Маленька зала очікування, ледь засвітлена гасовою лампою, кілька стільців, намертво з'єднаних між собою, бачок з питною водою та металевою кружкою на ланцюжку — оце й усе «умеблювання».

У кутку хтось тихо кахикнув. У тьмяному світлі вирізнив закутану білою хусткою жінку.

— Пробачте, — проспівала вона ніжним грудним голосочком. Від такої екзотики я давно відвик, тому аж здригнувся, — а вам, часом, не до Воздвиженська?

— Мені ще далі, — відказав я, — але через це село йтиму, тож нам по дорозі.

Жінка підвелася, легкою ходою пройшлася зальцем, і я зрозумів, що вона молодша за мене. «Кожен штудент добре знає!..» — заспівало в грудях.

Зайшли якісь дядьки. Брязкаючи ланцюжком, зі смаком напилися з бачка.

— Ця хурделиця мене добиває! — сказав молодший. — Третій день в'южить!

— То насип їй солі на хвіст, — споквола порадив старший роками.

Обидва дружно гигикнули й грюкнули дверима. Тьмяне світло й тиша настроювали на інтим. «Фай дулі фай дулі фай!» — тихо наспівувала душа. Підсів до дівчини, завів мову спочатку, як водиться, про погоду, далі — про все інше. Охоче розповіла: їде в технікум до брата, але дороги не знає.

— А яка відстань до Воздвиженська?

— З десяток кілометрів набереться.

— Ой, далеченько, — зітхнула.

— Дрібниці! — бадьоро відказав я. — Ми ротою у повній екіпіровці за день, бувало, й по 28 кілометрів долали, до того ж половину відстані — бігом.

— Що це таке — «екіпіровка»?

— Це все, що несе на собі солдат: автомат з підсумком, скатку, захисні панчохи, саперну лопатку, казанок, протигаз, речовий мішок з особистими речами — разом до пуда ваги.

— І що, справді аж 28 кілометрів? — Здивувалася. — Я б померла вже на другому.

У незнайомки був ніжний овал обличчя. Мені хотілося доторкнутись до нього своїм, і до тіла її — також. Як і годиться солдатові, заходився робити перші натяки на те, що вона мені не байдужа. Для початку поклав на її коліно руку. Воно було тепле, проте сховане під платтям у червону квіточку. Дівчина руку не прибрала, тож солдатська душа заспівала: «... як штудентку обіймає!..», адже це був дозвіл на подальші дії.

Але наступної миті різким рухом дівчина дала зрозуміти, що мої залицяння ні до чого не приведуть. «Фай дулі фай дулі фай» — тоном нижче проспівала душа відбій тілу. Зразу ж подумалось: який сенс тут нидіти? Чи не краще зараз же вирушити в путь, щоб рано-вранці стати перед материні очі?

Щоб охолонути від розбурханих почуттів, вийшов на платформу. Як і раніше, віхола кружляла світом. То й що з того? Я так багато ночей провів на навчаннях по пропечених морозом та сонцем окопах, котрі самі повикопував, що подорож засніженими дорогами видавалася мені легкою прогулянкою.

— Ви як хочете, — оголосив я, повернувшись, — а я вирушаю.

— Я з вами, — погодилася без вагань.

Моя валіза була важка — з кількома кілограмами дуже дефіцитного тоді цукру, книжками та всяким дріб'язком. У незнайомки — теж чимала ноша.

Вийшли в ніч. Заметіль завзято сікла обличчя. Провалюючись у сипучий сніг, ми потроху просувалися неосвітленою вулицею, пам'ятною з минулих літ. Мороз пощипував щоки. За селищем вітер розгулявся, дорогу перемело. Якийсь час ішли, намацуючи дорожнє полотно ногами. Про те, що під ними вже немає битого шляху, дізналися з несподіваних заглиблень, в які раз-по-раз почали провалюватися. Мене така придибенція налякала, бо зразу по виході із селища я визначив напрям нашої мандрівки відносно вітру.

Супутниця намагалася йти за мною слід у слід, проте скоро почала відставати. Я зупинявсь, чекав, поки наздожене. Проте за годину дівчина заморилася так, що нічого не зосталось, як зняти з шинелі ремінь, зв'язати ручками обидві валізи, одну перекинути за спину і нести їх самому.

Так минула ще година. Дівчина вже й без валізи ледь тягла ноги, та й я почав усе частіше зупинятися для перепочинку. Нарешті остаточно вибився із сил. Скинув ношу, чиркнув сірником, поглянув на годинник: четверта. Уже третю годину блукаємо нічними засніженими полями, а до світанку ще ого-го!

Ні, страху в мене не було. Але прийшло розуміння: саме через мою легковажність ми втрапили на манівці, вибились із сил і не можемо дати собі ради. І все ж впадати в розпач не можна, бо перемагає тільки той, хто не опускає рук. Отже, треба вижити — разом з дівчиною, яка мені довірилася. Проте сили вичерпуються. Тож маю швидко шукати якусь зачіпку за життя.

— Ти почекай, — спокійно сказав я супутниці й не помітив, що ненароком перейшов на «ти», — а я пройдуся кружка, спробую зорієнтуватися. Нам потрібна дорога або хата, де можна перепочити, або хоча б копиця сіна, щоб у ній перебути до світанку.

— Не залишайте мене саму! — у проханні відчувався переляк.

— За десять хвилин повернуся, — заспокоїв її.

Мені пощастило — майже зразу натрапив на ожеред. Це був порятунок. Повернувся до незнайомки, разом зайшли з підвітряного боку. Я заходився голими руками смикати солому, намагався утворити щось схоже на печеру. Проте злежані рослини неохоче слухались стомлених рук. Дівчина стояла за моєю спиною й тихо схлипувала.

—- Кому потрібні твої плачі? — не витримав я. — Ставай поряд навколінки і смикай! Тільки це врятує нас від загибелі.

«Або на смерть замерзну, або він скористається з моєї незахищеності», — мабуть, думала вона про те, що може її очікувати, і почала смикати в метрі від моєї печери.

— Дурненька, — сказав майже ласкаво, — не бійся, не зачеплю. Зрозумій: ідеться не про те, чого ти остерігаєшся, а про виживання. Якщо ми не потрудимося зараз, то просто не доживемо до світанку.

Це вплинуло. Стала навколінки поряд і, схлипуючи, теж заходилася працювати. Нарешті печера видовжилася до півтора метра, а в нас уже не зосталося сил далі поглиблювати її, тож я запропонував лягати. Дівчина зволікала, тому я, подаючи приклад, забрався у лоно ожереду перший і вже звідти сказав:

— Дуже прошу: залазь. Ми повернемося одне до одного спинами і так скорше зігріємося. Тільки підтягни до входу оберемок соломи. Ця затичка не пустить мороз до ніг.

Нарешті — зі схлипуваннями — залізла й лягла спиною до мене. Мені належало теж відвернутись. Але непереборний інстинкт змусив повернутися обличчям до її спини. Я поклав нахололу руку на її вкутані груди й почав розщіпувати пальтечко, а потім і жакет. «Тато — льотчик, мама — льотчик, фай дулі фай дулі фай!... — знову заспівала душа. І тут дівчина чужим голосом сказала:

— Не чіпай мене, бо наплачешся. В мене сифіліс — це дуже заразна хвороба.

У душі засміявся: знаємо ваші примочки! Але мотив пустотливої співанки стишився і зовсім зник, бо слова незнайомки разом з виснажливими подіями останніх годин утихомирили бажання. Я зрозумів, що маю бути скорше вдячний за вигадану страшилку, ніж засмучуватися нею. Тож заспокійливо подумав: «Трішки передрімаю, відновлюсь, та й вона відтане. Ось тоді, можливо...» — і наступної миті провалився у сон...

Прокинувсь і не зразу зорієнтувався, де я та що зі мною. Пахне мишами. У спину — тепло, з боків — прохолодно, в ногах — ледь відчутний біль. Дівчина спить, повернувшись до мене спиною. Відкрив очі — надворі білий день. Виповз назовні — у вічі б'є сонце при добрячому морозі.

Не можу підвестися, бо ніг нижче колін не відчуваю. Тримаюся за ожеред і нарешті спинаюся на ноги. Стояти незвично, наче на протезах. Ступнув крок — вийшло. Подолав з десяток кроків і переконався, що ноги хоч і мерзлі, але ще керовані. Якщо зможу нагріти їх гарячою пульсуючою кров'ю, то, можливо, обійдеться. Але для цього доведеться бігти.

— Незнайомко, підйом! — сказав, — Вирушаємо!

Вибралася з печери, побачила мене — засміялась:

— Ой, ви увесь у соломі! — і почала іззаду знімати з шинелі смітинки.

Вперше побачив її обличчя при денному світлі. Вона була якщо й не вродлива, то принаймні дуже симпатична. І, зрозуміло, жодних руйнівних слідів хвороби, а навпаки — рум'янець.

Збігала за ожеред, повернулася, сором'язливо усміхнулась:

— Спасибі вам!

— За віщо?

— За те, що з моєї голови не впала жодна волосина. — Простягла руку до своєї поклажі.

— Бачите віддалік хату? Добираймося туди. Там має бути дорога, — я згріб обидві валізи, одну перекинув на спину й пішов, з кожною хвилиною прискорюючи ходу.

Вийшли на дорогу, і я побіг. Укрився потом. Воздвиженськ був поряд. Отже, наш напрям руху виявився правильним.

Перед брамою, за якою починається село, відчув ступні і навіть пальці. Опустив на сніг валізи, розв'язав. На душі було справжнє свято, бо ноги в морозу таки відвоював.

— В останні дні у війську в мене написався вірш, — сказав я. — Тепер бачу, що він стосується нашої ситуації. «Думаешь, жизнь — как сказка: бабка, дедка да репка? Жизнь загибает салазки даже самому крепкому! Даже сильному очень, даже очень красивому вдруг покажется ночью невыносимою...». Як бачите, вірш виявився пророчим. Тільки ми цю ніч перемогли — фізично й морально. Чи не так, чарівна незнайомко?

— Так, — погодилась і повторила: — Спасибі вам.

— Бажаю щасливої зустрічі з братом.

— Скажу вам правду: я приїхала не до брата, а до юнака, з яким думаю поєднати долю.

— Тепер мені краще зрозуміла ваша поведінка. Я починаю ревнувати.

— Мені довелося вас обманювати — вибачайте. Ми, жінки, — слабкі, тому хитрі створіння.

— Хоч як би там було, цю ніч я запам'ятаю на все життя.

— Я — теж. Ще раз спасибі і — будьте здорові! Я завжди згадуватиму вас добром.

Пішла під браму. Вже віддалік повернулась і прощально махнула рукою.

«... Тато маму лап за ворчик, фай дулі фай дулі фай...» — ледь чутно проспівала душа.

«Як часом буває добре не наполягати на досягненні мети, обраної не розумом, а інстинктом!» — подумав я, намагаючись заспокоїти в собі начало самця, узяв валізу й повернув на Грем'ячку.

От і вся розповідь.

— М-да-а, — протягнув Конторщик, який віддав армії мало не все життя. — А ми виховувалися на солдатському фольклорі, в котрому головними були слова: «поручик хочет — мадам хохочет». Через це ваша розповідь, пане Фортуно, мені видається принаймні не дуже сучасною. Нинішня молодь на такі стримування почуттів не здатна.

— У пана Конторщика — специфічна точка зору, бо серед його дітей, мабуть, немає дівчат, — висловився Толік. — А в мене є. Тому в моїх очах ви, пане Фортуно, — справжній джентльмен.

— Якби дівчина прагнула близькості, — додав Кожушко, — тоді можна було б про щось казати. А так пан Фортуна пройшов свою частину дороги пристойно, і йому навіть через багато років приємно про це згадати.

— Із зацитованого вірша видно, що колись ви були російськомовним. А тепер ви — такий щирий українець! Коли ця переміна з вами сталася? — зацікавився Струк.

— Дуже давно, ще за тридцять літ до незалежності. Коли став студентом Львівського університету.

— «Вот и верь после этого людям»... — засміявся Струк.

— Невже з тією дівчиною ви більше ніколи й не зустрілися? — поцікавився дід Сашко.

— Чому? Зустрівся. Незабаром після ночівлі в ожереді вона стала моєю дружиною.

— Але ж вона мала іншого любасика!

— То й що з того? Їй сподобалася моя витримка, а мені — її цнотливість. Ми прожили в злагоді майже півстоліття. Хороша була подруга і мати наших дітей. Пухом їй земля.

Борис СИДОРЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Сержанти, ощасливлені наказом маршала Жукова, були «під мухою»

Брати-старожили

Келечин — зовсім мале село на Міжгірщині, зате може похвалитися довгожителями. До того ж старожилами–братами. Ще в недалекому минулому тут жили–були Андрій та Дмитро Ковалі, кожному з яких долею судилося понад 90 літ провести на білому світі. Нині парою старійшин села є брати Михайло та Іван Клепи, за плечима яких відповідно 95 і 92 роки.

Брати-старожили з верховинського села Келечин.

Пан своїм рукам

Так на Верховині кажуть про людину роботящу і доброго майстра або ж фахівця, котрий своїми руками зробить усе, що захоче: «Що очі бачать — руки зроблять».

А проживають брати-аксакали по сусідству. Про активний спосіб життя одного з них засвідчувала і символізувала намір довго вікувати побачена побутова деталь: на хаті молодшого Івана Михайловича племінники старанно перекривали дах **(на знімку внизу)**. А Михайло Михайлович й поготів переконав, що є ще порох у порохівниці: моторно причимчикувавши до нас, гостинно запросив до оселі. Свою ранкову відлучку від дому пояснив виконаним необхідним на селі ділом — у земляка Василя Коваля на ґаздівстві валашив (кастрував. — **Авт.**) свині. Це виправдання певною мірою приголомшує нас, бо за такої процедури треба бути не лише спеціалістом, а й мати ще добру міць у руках.

За знайомства зі старими вдівцями (дружини Ганна і Настя померли одного року — шість літ тому) дізнаємося, що їхній родовід походить із села Новоселиці. У сім'ї було восьмеро дітей — три брати і п'ять сестер. Нині в живих шестеро: померли старший брат Василь та наймолодша сестра Анна. До речі, дві сестри вже теж солідного віку: Марії Сегляник — 89 років, а Гафії Коваль — 87.

На освіту пощастило старшому брату: на короткочасних курсах у Мукачевому здобув ветеринарську науку. 39 літ був вірний тваринницькій професії. Сили були продовжити стаж, але совісно поступився у фаховій діяльності молодшому поколінню. І все-таки досвід у ціні, не забувають про фартову роботу ветерана-ветеринара, ледь не силоміць ґазди-келечинці ще й нині тягнуть Михайла Михайловича до хлівів. А найбільше шокувала новина, що старший Клепа дотепер клепле косу, заготовляючи сіно для худоби. Зять Володимир Сегляник, що за першого сусіда, підтверджує непосидючість тестя і на своєму обійсті: «Маємо три маржини (корови), яких у стайні постійно нам допомагає обходжувати».

— Хоча все-таки по-старечому почуваюся, але, слава Богу, на ногах. На ґаздівстві звик бути весь вік, — зізнається батько його дружини.

Іван Михайлович усе трудове життя був конюхом місцевого колгоспу «Заповіт Ілліча». Із нащадків у нього лише два внуки, зате в старшого брата їх ціла купа — 5 онуків, 6 правнуків, плюс ще праправнук.

Еліксир довголіття — віра в Бога

І ще один штрих із життя старшого вражає: пресу, якою любить часто пошелестіти, може перечитати і без окулярів. Обидва цікавляться політикою, часто її обговорюють, але, кажуть, у ній повно брехні, міняється на очах, наче хамелеон. Брати стурбовані і підростаючим поколінням. Михайла, приміром, хвилює те, що молодь науку здобуває, але неспроможна працевлаштуватися. У свою чергу Івана непокоїть поведінка юні, яка, за його словами, відбилася від праці на землі, звикла жити на плечах батьків, котрі в поті чола мозолять гріш здебільшого за кордоном, до всього п'є, бешкетує. Держава має звернути серйозну увагу на своїх чад — така їхня одностайна думка.

А на вигляд Клепи ще й як пристойно позують — чужий і гадки не мав би про поважні літа братів. Із допитливості намагаємося випитати рецепт довголіття. Секрет у харчуванні практично відсутній: віддаючи перевагу традиційним у горах молочним стравам, їм до смаку і солонина. Щоправда ніколи не курили, а для куражу хіба що тільки чарку перехиляють у рідкісних випадках. За характерами — спокійні, завжди між собою чествувалися, як і зі всіма близькими та знайомими.

— Бог нам дарував довге життя, — схиляються у здогадці й розповідають про свою глибоковірність.

Змалку всією сім'єю ходили до церкви і щиро молилися Всевишньому, демонструючи сердечну віру повсякденними добропорядними вчинками. Не забули згадати і про новоселицького діда Василя, який спорудив церквицю. Між іншим, скільки вже ми мали журналістських зустрічей-знайомств з горянами-довгожителями, то майже всі одностайно твердили, що у старості Бог їм на помочі.

Батько Клепів товаришував із президентом Августином Волошином

За нашої розмови було багато спогадів і про батька — Михайла Васильовича, котрий прожив 88 років (мати Марія передчасно, в 55 літ, пішла з життя). Ще з такою гордістю в себе вдома Клепи говорили про Авґустина Волошина, який народився і ріс в їхньому рідному Келечині. Президент Карпатської України та їхній тато були ровесниками, товаришували в дитинстві. У колі своєї родини він постійно з почуттям глибокої шани оповідав як про роки дружби, так і немеркнучі добрі справи за тогочасся великого патріота України в ім'я свого народу. Батько був урядовцем і за чехів (1919—1939), і за «нових» угорців (1939—1944), займаючи пост старости села.

Особливо цікавим фактом виявилося те, що тато служив в австрійському війську, а синам, зокрема, Михайлу довелося в мадярському, Іванові — в чеському. Михайло скуштував і пороху війни: під час Другої світової був тяжко поранений у голову, про що виразно й нині засвідчує шрам — вм'ятина на чолі. За перших радянських часів за службу в чужій армії косо позирали комуністи, прозиваючи його мадяроном. Виручало келечинця хіба що те, що з кришталічною совістю виконував обов'язки у ветеринарській справі — службі, яка була в дефіциті.

Бідкається інколи, що від угорців мав непоганого розміру пенсію, яку скороспіло скасували совєти. Одного разу звернувся в Ужгороді в Угорське консульство, де порекомендували виїхати сім'єю в їхню країну з поверненням втраченого, але передумав: рідна земля — то своя годівниця.

Пригадали брати ще один цікавий приклад, що ілюструє повагу до їхнього родоводу. Кілька років тому до них навідалися з Тель-Авіва два гості. З'ясувалося, що це були сини Михля Хаєма, який за мадярів мав корчму в Келечині, а відтак виїхав до Ізраїлю. Він просто благав-молив нащадків за поїздки в Україну обов'язково завітати в Келечин і відшукати братів Клепів, з якими товаришував-цімборував, і передати щирий привіт.

Пам'ять у старожилів Клепів нівроку: до нюансів розказують про той чи інший епізод зі свого життя, навіть далекого дитинства. Шкода, що часу на спілкування, як завжди у журналістських відрядженнях, виявилося замало, а кожна історія, передусім давно минулих літ, має неабияку вагу в осягненні старожитностей Карпат, духу предків... То справді неоціненний скарб!

Василь НИТКА,

Василь ПИЛИПЧИНЕЦЬ.

Закарпатська область.

Фото Тетяни КОСТЮК.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду м. Києва від 08.12.2010 року по справі № 50/404-б Товариство з обмеженою відповідальністю «ФЕРАКС ІНВЕСТ» (01103, м. Київ, Військовий проїзд, 1, код ЄДРПОУ 35534210, п/р 26000011000052 в ВАТ «БТА банк» в м. Києві, МФО 321723) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ТОВ «АКТА 2010» (01033, м. Київ, вул. Либідська, буд. 1 А, код ЄДРПОУ 37033356).

Кредиторські вимоги приймаються протягом місяця за адресою: 03170, м. Київ, вул. Зодчих, 62-А, кв.58.

Постановою господарського суду Запорізької області від 01.12.2010 року у справі № 25/142/10 товариство з обмеженою відповідальністю «Нива» (Запорізька область, Чернігівський район, с. Владівка, вул. Радянська, 26, код ЄДРПОУ 03749419) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Докієна Олександра Юрійовича (71244, Запорізька область, Чернігівський район, с. Панфілівка, вул. Південна, 2), ліцензія Державного Департаменту з питань банкрутства АВ № 547713 від 05.08.2010 р.

Постановою Господарського суду м. Києва від 08.12.2010 року по справі і № 43/422 Товариство з обмеженою відповідальністю «ТК «Колмі» (03022, м. Київ, вул. Васильківська, буд. 30, код ЄДРПОУ 35290086) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постановою Господарського суду м. Києва від 08.12.2010 року по справі № 43/421 Товариство з обмеженою відповідальністю «Виробничо-комерційна фірма «МЕЛІЯ» (03022, м. Київ, вул. Васильківська, буд. 30, код ЄДРПОУ 34714930) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Олефіренко Олександра Івановича, адреса: 03170, м. Київ, вул. Зодчих, 62-а, кв. 58 (ліцензія АВ № 397265 від 17.09.2008 р.).

Шановні акціонери
Відкритого акціонерного товариства "Укрнафта"!

Повідомляємо, що на вимогу акціонера, який володіє більше 10 відсотками голосів, на 25 лютого 2011 року призначено проведення чергових Загальних зборів акціонерів, які відбудуться об 11 годині 00 хвилин за адресою місцезнаходження товариства: м. Київ, Несторівський провулок, 3-5 (перший поверх, зал проведення загальних зборів).

Порядок денний (перелік питань, що виносяться на голосування):

1.Прийняття рішення з питань порядку (регламенту) проведення загальних зборів акціонерів. Обрання лічильної комісії та затвердження її складу. Обрання головуючого та секретаря загальних зборів акціонерів.

2.Затвердження звіту Правління ВАТ "Укрнафта" про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2010 рік.

3.Затвердження звіту Спостережної ради ВАТ "Укрнафта" про проведену роботу за 2010 рік.

4.Затвердження звіту Ревізійної комісії ВАТ "Укрнафта" про проведену роботу за 2010 рік, висновків Ревізійної комісії щодо річного звіту та балансу Товариства за 2010 рік.

5.Затвердження річного звіту, балансу ВАТ "Укрнафта" за 2010 рік.

6.Розподіл прибутку ВАТ "Укрнафта" за 2010 рік, затвердження строку та порядку виплати дивідендів.

7.Прийняття рішення про зміну найменування акціонерного товариства з ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "УКРНАФТА" на ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "УКРНАФТА".

8.Прийняття рішення про зміну форми існування акцій Товариства. Про переведення випуску акцій Товариства з документарної форми існування у бездокументарну форму (дематеріалізація випуску).

9. Про внесення змін до Статуту Товариства шляхом викладення Статуту в новій редакції.

10. Про обрання депозитарію, який буде обслуговувати випуск акцій Товариства, затвердження умов договору з депозитарієм на обслуговування емісії цінних паперів Товариства.

11. Про обрання зберігача, у якого Товариством будуть відкриті рахунки в цінних паперах власникам акцій, затвердження умов договору зі зберігачем про відкриття рахунків у цінних паперах власникам акцій Товариства.

12. Про припинення дії договору на ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства, визначення дати припинення ведення реєстру.

13.Затвердження Рішення про переведення випуску іменних акцій Товариства з документарної форми існування у бездокументарну форму (рішення про дематеріалізацію випуску акцій).

14.Визначення способу персонального повідомлення акціонерів Товариства про прийняте рішення про дематеріалізацію випуску акцій Товариства.

15. Відкликання та обрання Голови Правління Товариства.

Датою складання переліку акціонерів, які мають право на участь у загальних зборах, є 25 лютого 2011 року.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись 25 лютого 2011 року з 09.00 до 11.00 години за місцем проведення зборів. Для реєстрації учасникам необхідно мати при собі паспорт або інший документ, що посвідчує особу акціонера, сертифікат акцій. Представникам акціонерів додатково потрібно мати довіреність, оформлену відповідно до вимог чинного законодавства України.

Ознайомлення з документами, необхідними для прийняття рішень з питань порядку денного, здійснюється за адресою: м. Київ, вул. Артема, 37-41, поверх 4, кімн. 12 (відповідальна особа - Алєксєєнко Л.О.).

Необхідну інформацію можна одержати за телефоном: (044) 506-10-45.

Голова Правління ВАТ "Укрнафта"

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ НВФ "Луганські акумулятори"

повідомляють про проведення повторного аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ВАТ НВФ "Луганські акумулятори", які знаходяться за адресою: м. Луганськ, вул. Днєпровская, 10: а саме - нежитлова будівля з надвірними побудовами та спорудами (літ. А-1), (в т. ч. сарай (літ. В-1), зливна яма (літ. Д), огорожа (№ 1,2), зі зниженням початкової ціни на 30%, а саме - 164497,59грн. у т. ч. ПДВ, гарантований внесок - 16449,76грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольский, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів до 13-00год. 21 січня 2011р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 25 січня 2011р. на Донецької філії товарної біржі "ИННЭКС" о 12.00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з керуючим санацією ВАТ НВФ "Луганські акумулятори".

Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

---

09 листопада 2010 р. постановою господарського суду Черкаської області по справі № 14/2068 Мале приватне підприємство «Вегас», код 30199999 — вул. Щорса, 39, м. Чигирин, Черкаської області, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вінника С. В..

09 грудня 2010 р. постановою господарського суду Черкаської області по справі № 14/2419 Дочірнє підприємство «Бест-99» закритого акціонерного товариства «Міраж» — вул. Одеська, 8, корп. 43, к. 305, ідентифікаційний код 30284502, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вінника С. В..

Заяви кредиторів направляти на адресу: 18009, м. Черкаси, вул. Дахнівська, 44/1, кв. 42, тел. (0472) 56-06-95 та (098) 422-9080.

Брати ніколи не курили, а для куражу хіба що тільки чарку перехиляють у рідкісних випадках

Постановою Господарського суду м. Києва від 08.12.2010 року по справі № 50/403-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія» Перспектива» (03157, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 89, р. № 26001030001245 в Київській ФАКБ «ІНДУСТРІАЛБАНК», МФО 320962, Код ЄДРПОУ 33442605) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ТОВ «АСТРА ЕКСІМ» (01042, м. Київ, вул. Патріса Лумумби, буд. 17).

Кредиторські вимоги надсилати протягом місяця за адресою: 03170, м. Київ, вул. Зодчих, 62-А, кв. 58.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ТОВ "СФЕН" (код за ЄДРПОУ 34435583, 83050, м. Донецьк, проспект Мира, буд.4, кв.1, п/р 260011504 в ВАТ КБ "Промекономбанк", м. Донецьк, МФО 334992) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура та призначено ліквідатором по справі арбітражного керуючого Голобородько Сергія Олександровича (ліцензія серія АВ №081164 від 27.07.2006р., 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б.16, кв.139, тел.: (050) 568-03-10).

Згідно рішення засновників від 2 грудня 2010 року проводиться ліквідація Товариства з обмеженою відповідальністю «БИТМАРКЕТ» (40030, м. Суми, Покровська площа, буд. 15, код 23641173, п/р 26002001000004 в СФ ВАТ Банк «БІГ Енергія», МФО 337803), головою ліквідаційної комісії призначено Сороченка Ігора Володимировича.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту виходу оголошення, за адресою: 40030, м, Суми, Покровська площа, буд. 15.

Господарським судом Чернігівської області (14000, м. Чернігів, п-т Миру, 20) Постановою від 07.12.2010 р. у справі № 4/74б визнано банкрутом Приватне сільськогосподарське підприємство «Відродження», код ЄДРПОУ 32517889 (вул. Калініна, 86, смт. Срібне, Чернігівська область, 17300) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Стук Ірину Михайлівну (ліцензія Мінекономіки України від 23.03.2006 р., серія АБ № 271749 (14008, м. Чернігів, пров. Нахімова, 50).

Постановою господарського суду Харківської області від 10.06.2010 р. по справі № Б-19/64-10 товариство з обмеженою відповідальністю "ТВТ-Агро" (ЄДРПОУ 33900852; м. Харків, вул. Дизельна, б. 1-Б; п/р 26002052202936 у Харківському ГРУ ПАТ "Приватбанк", м. Харків, МФО 351533) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дармостука Андрія Леонідовича (ліц. АВ № 081185 від 10.08.06 р., поштова адреса: 61002, м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33).

"СК "Країна" повідомляє,
що у зв'язку із втратою бланків спеціальних знаків встановленого зразка та бланків полісів ОСЦПВВНТЗ вважати недійсними:

1. Спеціальні знаки:

1.1. СЕРІЇ СШ з номерами: 736222-736229, 736235-736240, 727110-727112, 727114-727124.

1.2. СЕРІЇ СЮ з номером: 186760, 299116, 296081-296084, 299305, 299324, 299497, 302079-302093, 842287, 852985, 854448, 854611, 854877.

1.3. СЕРІЇ СЦ з номером: 636650-636664, 638851, 042496.

1.4. СЕРІЇ СМ з номером: 986576.

1.5. СЕРІЇ СД з номером: 110854, 399086, 727113.

1.6. СЕРІЇ СГ з номером: 070403, 070424, 070743, 793363.

2. Поліси ОСЦПВВНТЗ:

2.1. СЕРІЇ ВА з номерами: 1572933, 1572935, 1573818-1573827, 2021598, 2021601-2021604.

2.2. СЕРІЇ ВВ з номерами: 2455093, 3528612-3528614, 3529580-3529586.

2.3. СЕРІЇ ВС з номерами: 2864903-2864904, 3421184-3421198, 5181571, 5188211-5188225,5199000, 5192637, 5198610,7660632, 7660718-7660722, 8145136-8145150, 8149105, 9163000, 8726297, 8726465,8728125-8728130, 8728112-8728119, 2866845,0641755, 0648444-0648449, 0650578-0650580, 7654313-7654317, 7654321-7654350, 7654531, 7654684, 7654688, 7654821, 7654824-7654835, 7654839-7654844, 7654846-7654850, 7654869-7654874, 7654879, 7654881, 7654944, 7654948, 7655344, 7655433-7655440, 7655719, 7655739, 3023167, 3023169-3023170, 3023251-3023253, 3023381, 3060812, 3060846-3060849, 3422054, 3422058, 3422063, 3422306, 3422321-3422325, 3422435, 3422443, 3422784-3422793, 3422829, 3422938-3422947, 3427015, 3427126, 3427130, 3428001-3428010, 3428467-3428470, 3429083, 3429141, 3429264, 3429267, 3429271-3429276, 3429278-3429280, 3429555, 3429871-3429880, 3429911-3429920, 3429932, 3429939-3429940, 3429971-3429973, 3429975-3429976, 5180165-5180167, 5180306, 5184990, 5184991, 5188065-5188066, 5189106, 5189334, 5189336, 5189399, 5189423, 5189548, 5189553, 5191633, 8136732, 8139786-8139790, 8140004-8140005, 8140039, 8140456, 8140459, 8140629, 8140742, 8140772-8140776, 8140856, 8142531, 8142536, 8142540, 8142836, 8143421, 8143691-8143693, 8143771-8143780, 8143834-8143836, 8154312-8154313, 8671590, 8671868, 8671880, 8675958-8675961, 8720237, 8720247-8720248, 8722341, 8722486, 8722544, 8722715, 8722723, 8723212, 8723391, 8723596, 8723726, 8723756, 8723758, 8723805, 8723807-8723809, 8723812-87238168723812-8723816, 8723871, 8724132-8724133, 8724136, 8724146-8724150, 8725458, 8727827, 9191769, 9192956, 9193563-9193565, 9193587, 9193590-9193592, 9193836, 9193842-9193844, 9317948-9317949, 9317952, 9322155, 9322180, 3429151-3429159.

2.4. СЕРІЇ ВЕ з номерами: 2681655, 2666084, 2666902-2666903, 4125443-4125449, 4125550-4125559, 2667132, 2667340, 2667651, 2667691-2667699, 2667751-2667757, 2667761, 2667811, 2667821, 2667857-2667858, 2667921, 2675861, 2681655, 4634925, 0456117, 0456208-0456210, 0456212-0456214, 0456242, 0456527, 0456609, 0456645-0456647, 0456655-0456656, 0456658-0456659, 0456667, 0456792-0456801, 0456823, 2670110, 2670160, 2670162, 2670186, 2670191, 2670193-2670194, 2670199-2670200, 2670329, 2670445-2670446, 2671406, 2672019, 2672040-2672045, 2672198-2672199, 2672340, 2672357, 2672370-2672372, 2672378, 2672398, 2672400, 2672765, 2672768, 2672905, 2672920, 2672928, 2672932, 2672935, 2672938-2672939, 2673382-2673386, 2673395-2673396, 2673417-2673419, 2673423-2673426, 2673431-2673434, 2673457, 2673471-2673472, 2673476-2673477, 2673480, 2673483, 2673520, 2673531, 2673540, 2673767, 2673866, 2673913, 2854727, 2854901, 2854904-2854905, 2854922, 2854939-2854940, 2854968-2854970, 2854992-2854994, 2855056, 2855067, 2855095, 2855113-2855115, 2855124, 2855150, 2855558, 2855644, 2855646-2855651, 2855655-2855657, 2855689, 2855691-2855692, 2855695-2855696, 2855794, 2855872, 4114013, 4114094, 4114419-4114422, 4114424-4114426, 4114428-4114430, 4114433-4114434, 4114439-4114440, 4114563, 4114611, 4114620, 4114817, 4114876, 4115122-4115125, 4115345-4115347, 4115381, 4115388, 4115390-4115400, 4115405, 4115407-4115408, 4115622, 4115625, 4115696, 4115725, 4115954, 4115956, 4115959-4115960, 4115964-4115967,4633457, 4633469-4633470, 4633482, 4633486, 4633811, 4633833, 4633865, 4638005, 4638243, 4638246, 4638264, 4638266, 4638269-4638270, 4638300-4638304, 4638389, 4638391, 4638394, 4638720-4638722, 4638724, 4638751, 4638787, 4638883-4638885, 4638894-4638903, 4638926-4638930, 6465129, 6465177, 6465394, 6465498-6465499, 6470678, 6475031-6475033, 6477526, 6477577-6477581, 6477606, 6477609-6477610, 6477613, 6477616-6477619, 8035116, 8035278-8035279, 8035574-8035574, 8035577-8035590, 8035624-8035625, 8036037, 8036073, 8036076, 8036078, 8036156-8036157, 8036289, 8036326, 8036415, 8036511-8036513, 8036591, 8036819-8036825.

Ухвалою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) від 13 грудня 2010 р. по справі № 7/434-10-4441, введено процедуру розпорядження майном Відкритого акціонерного товариства «Балтський молочноконсервний комбінат дитячих продуктів» (Одеська область, Балтський район, с. Біліно, Код ЄДРПОУ 04689582). Розпорядником майна призначено Софронову Світлану Володимирівну (м. Одеса, вул. Рішельєвська, буд. 74, кв. 1). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 08.11.2010 р. було порушено провадження у справі № 5/113-Б-10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю Міжгалузеве науково-дослідне виробниче об'єднання «Прогрес» (ідентифікаційний код 31507251, адреса: 75024, Херсонська область, Білозерський район, с. Чорнобаївка, 152 км залізної дороги Одеса-Херсон, п/р 26002010004371 у Херсонській філії ВАТ «КРЕДОБАНК», МФО 352413).

Ухвалою від 02.12.2010 р. було введено процедуру розпорядження майном боржника, розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Коваля Михайла Михайловича (ліцензія АВ № 482126 від 19.10.2009 р., адреса: 73000, м. Херсон, вул. 49 Херсонської Гвардійської дивізії, буд. 18, корпус 2, кв. 2; контактні телефони: (0552) 4308004, (097) 2112460).

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів від дати опублікування цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-т Миру, 20) від 15.11.2010 р. порушено провадження у справі № 16/186б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Інтрансавтострой» (15552, Чернігівська обл., Чернігівський р-н, смт. М.-Коцюбинське, вул. Шевченка, 2-б, код 24835301, рах. № 26008140138001 в АТ «Укрінбанк» м. Київ, МФО 300142).

Розпорядником майна боржника призначено Ушача Юрія Володимировича, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 081167 від 27.07.2006, 14000, м. Чернігів, пр-т Перемоги, 189, кв. 93.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до підпункту 2 пункту 3 статті 74, пункту 1 статті 76 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду суддів безстроково: Деркач Наталії Миколаївни на посаду судді апеляційного суду Дніпропетровської області; Мальованого Юрія Михайловича на посаду судді апеляційного суду Донецької області; Коротуна Вадима Михайловича на посаду судді Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ; Іванченка Миколи Миколайовича на посаду судді апеляційного суду міста Києва.

Господарським судом міста Києва (адреса 01030, Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б, тел. 044-230-31-34) 22 листопада 2010 року було порушено провадження у справі про банкрутство №43/438 у відношенні Товариства з обмеженою відповідальністю "Торгівельний дім" Ласуня" (01103, м. Київ, вул. М. Драгомирова, 4, оф.122, п/р 260000097037 в Київській регіональній дирекції "Райффайзен Банк Аваль" МФО 322904; код ЄДРПОУ 32310083).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Зайцев Дмитро Сергійович (ліцензія АВ №307394 від 06.04.2007 року, адреса 83012, місто Донецьк, вул. Куйбишева, б.169Б, кв.37).

Заяви осіб, які мають бажання взяти участь у відновленні платоспроможності боржника або санації, а також заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів від дати публікації оголошення.

Господарським судом міста Києва (адреса 01030, Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б, тел. 044-230-31-34) 22 листопада 2010 року було порушено провадження у справі про банкрутство №43/439 у відношенні ТОВ "Ласуня Трейд" (01103, м. Київ, вул. М. Драгомирова 4, оф. 122 п/р 26009010153269 ПАТ КРД в Київській регіональній дирекції "Райффайзен Банк Аваль" МФО 322904, код ЄДРПОУ 30376556).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Зайцев Дмитро Сергійович (ліцензія АВ №307394 від 06.04.2007 року, адреса 83012, місто Донецьк, вул. Куйбишева, б.169Б, кв.37).

Заяви осіб, які мають бажання взяти участь у відновленні платоспроможності боржника або санації, а також заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів від дати публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. С. Петлюри, 16) від 29.10.2010 р. порушено провадження у справі № Б3/225-10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Систем-Інвест» (08320, Київська область, Бориспільський район, с. Мала Олександрівка, вул. Гагаріна, 14-А; код ЄДРПОУ 32597849; п/р 26004000533401 в ПАТ АКБ «Київ» в м. Києві, МФО 322498).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мілютіну Ліну Василівну (ліцензія серії АВ № 498955 від 05.11.2009 р.). Заяви кредиторів з вимогами до боржника подаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: 02192, м. Київ, а/с 63.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, б. 44-б) від 26.11.2010 р. по справі № 50/591-б ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «АБ 1» (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, б. 48-а; п/р № 260003011540 у ВАТ «КБ «Актив-банк», МФО 300852; код ЄДРПОУ 35465980) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Серебрякова Олександра Володимировича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 499208 від 25.02.2010 р., ідентифікаційний номер фізичної особи-платника податків та інших обов'язкових платежів 2293801833). Адреса для листування: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, б. 24, а/с 53.

Письмові заяви кредиторів з вимогами до боржника, визнаного банкрутом, а також документи, що їх підтверджують, приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом АРК (95003, м. Сімферополь, вул. Рози Люксембург/вул. Річна, 29/11) ухвалою від 29 листопада 2010 р. порушено провадження по справі № 5002-6/5730-2010 про банкрутство ПП «Стройсервіс-2000» (код ЄДРПОУ: 30450943, 95021, АРК, м. Сімферополь, вул. Данилова, 43, р/р 26004840100429 в Кримській філії ВАТ КБ «Хрещатик», МФО 384942).

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 16 грудня 2010 р. по справі № 5002-6/5730-2010 відносно ПП «Стройсервіс-2000» введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Талана Леоніда Григоровича (ліцензія АВ № 499200, тел. (056) 370-74-76), поштива адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158).

Вимоги кредиторів до боржника приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення. Копії заяв з додатками надсилаються боржнику та розпоряднику майна.

Постановою Господарського суду м. Києва (вул. Б. Хмельницького, 42-Б) по справі 46/514-б від 03.12.2010 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «АКВАМАРИН-ЛТД», Ідентифікаційний код: 36125765, 01032, м. Київ, вул. Жилянська, б. 124.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Імпульс-Лімітед» . Претензії приймаються протягом місяця.

Постановою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр. Миру, 20) від 16.12.2010 року по справі № 4/195б визнано банкрутом комунальне підприємство «Комунгосп» Коропської селищної ради (16200, Чернігівська обл., смт. Короп, вул. Комунальна, 37, код ЄДРПОУ 34653784) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Голову ліквідаційної комісії Двойнос Л. М. (тел. 0961287431). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: Коропська селищна рада, вул. Горького, 9, смт. Короп, Чернігівська обл., 16200.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, вул. Шаумяна, 4, м. Запоріжжя) від 08.12.2010 р. у справі № 25/211/10 визнано банкрутом фізичну особу - підприємця Черняк Майю Вікторівну (69000, Україна, м. Запоріжжя, вул. Гоголя, 167/1 , ідентифікаційний номер 2686200189), відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Венську Оксану Олександрівну (49116, м. Дніпропетровськ, вул. М. Рильського, 137, тел. факс: (056) 7946245). Строк прийняття претензій 1 місяць.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, вул. Шаумяна, 4, м. Запоріжжя) від 13.12.2010 р. у справі № 25/222/10 визнано банкрутом фізичну особу - підприємця Ялову Наталію Іванівну (71000, Україна, Запорізька область, Василівський район, с. Балки, вул. 1 Травня, 118, ідентифікаційний номер 2518516047), відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Чабана Ярослава Ігоровича, (49006, м. Дніпропетровськ, вул. Свердлова, 68/21, тел. факс: 056) 7946245).

Строк прийняття претензій 1 місяць.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 10.12.2010 року по справі № 50/200 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Нове місто» (02002, м. Київ, Дніпровський район, вул. Панельна, буд. 5; кв.; код ЄДРПОУ 32662121) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Ткачука В. О., ліцензія АБ № 216771 від 10.03.2005 р. (02068, м. Київ, вул. Г. Ахматової, буд. 9/18, кв. 2).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 02068, м. Київ, вул. Г. Ахматової, буд. 9/18, кв. 2.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, вул. Шаумяна, 4, м. Запоріжжя) від 08.12.2010 р. у справі № 25/212/10 визнано банкрутом фізичну особу — підприємця Черняк Ігоря Ігоровича (69000, Україна, м. Запоріжжя, вул. Гоголя, 167/1 , ідентифікаційний номер 2599508770), відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Венську Оксану Олександрівну (49116, м. Дніпропетровськ, вул. М. Рильського, 137, тел. факс: (056) 7946245). Строк прийняття претензій 1 місяць.

КУРІНЬ

№№ 245-246 (4995-4996) СУБОТА, 25 ГРУДНЯ 2010

Сьогодні в Україні хмарно, дощ, на заході сильні опади. Тумани, на дорогах місцями ожеледиця. Вітер південно–східний, північно–західний, 15—20 м/с, у Карпатах, Криму та Приазов'ї пориви до 25—30 м/с. Температура вночі 1—9 тепла, вдень 3—11 градусів, на крайньому півдні 6—16 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 25 ГРУДНЯ

■ **1887.** Народився американський підприємець Конрад Хілтон, засновник мережі готелів по всьому світу. Саме Хілтон запровадив систему градації готелів за «зірковим» типом. ■ **1895.** Народився композитор та хоровий диригент Григорій Верьовка. В 1943 р. організував і очолив Український народний хор, який нині носить його ім'я. ■ **1917.** У Харкові створено більшовицький уряд України і проголошено радянську владу. ■ **1946.** Академік І. Курчатов разом із співробітниками вперше в СРСР здійснив самопідтримувану ланцюгову реакцію. ■ **1975.** У Києві відкрито пам'ятник Іванові Котляревському. ■ **1991.** Михайло Горбачов склав повноваження Президента СРСР.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фотоетюд Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Захистимо російську мову!

Їй-право, недарма
ідуть дебати,
Бо цей «вопрос»
дозрів і перезрів, —
Російську мову
треба захищати.
Від кого? Вибачайте,
від хахлів!

Від тих, які зреклися
свого роду,
Зреклись матусі (знають
тільки «мать»),
Російську знають через
пень-колоду,
А на свою, вкраїнську,
їм плювать.

Їм байдуже, що рідна
мова чахне,
Від неї відлучають діточок,
Хоч мовою російською
й не пахне
Від їхніх яничарських балачок.

Цей суржик ми повсюди
чуєм нині,
А мовці люті —
спробуй заперечь.
Хоч Пушкін, певне,
плаче в домовині,
Коли він чує знівечену «речь».

«Руськоязичні ми!» —
волають знову,
Хоч по-московськи
знають кілька слів.
Тож захистити слід
російську мову.
Від кого? Вибачайте,
від хахлів!

Петро РЕБРО,
лауреат премії імені Остапа Вишні.
Запоріжжя.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Десь там

Істина посередині: між першою пляшкою горілки та останньою пляшкою пива.

Демринок

Чим ефективніше підприємство, тим швидше його доведуть до банкрутства.

Що легше

Набагато легше затягнути паски мільйонам людей, ніж обмежити надприбутки купки мільярдерів.

Демрішення

Панове, давайте все вирішувати демократично — на політичних торгах!

Демігри

Політики грають між собою у підкидного дурня, а в дурнях лишається народ.

Знайшли дурня

Я вам скажу правду, а ви мене посадите за брехню та наклеп!

Корисна порада

Бережіть прокурорів — головних свідків побудови правової, демократичної, європейської держави!

Все для людей

Низи не бажають жити по-старому? — То ми підкинемо їм нові тарифи, ціни та податки!

Не розумію

А навіщо нам нова прокучмівська Конституція, якщо у нас і без того кучмізм?!

Олександр ПЕРЛЮК.

Український рахунок

Чехов — наше все!

Новини культурного життя

На одній із центральних площ столиці невдовзі планують спорудити монументальну композицію «Янукович на здибленому Сивковичі вражає тризубом потайну гадину Тимошенко» скульптора Жванітелі.

Команда

Холодну зброю — на пороховy бочку!

Чого нема — того не буде

У парламенті є такі депутати, що їх під час розбірок у сесійній залі скільки не бий головою об трибуну, струсу мозку ніколи не буде.

Ціна питання

За скільки сьогодні виходять на мітинги проти продажних політиків?

Заклик

Великим бандитам — велику дорогу!

Прозріння

Гадали, що живемо на білому світі, а він виявився чорно-білим.

Борис РЕВЧУН.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Чесний працівник думає про честь і якнайбільшу зарплату.***

☞ ***Грішник — той, хто має гріш, безгрішний — тільки олігарх.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

ДОШКА ПОШАНИ

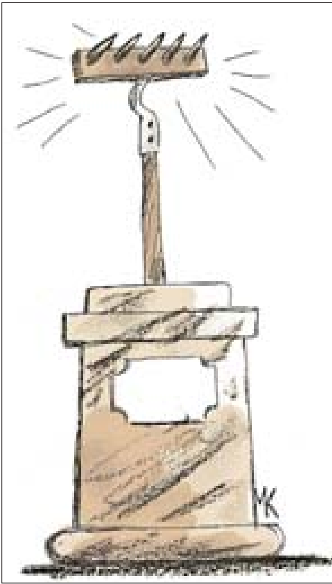
Символи ввижаються

Вадим Карасьов, політолог (про розгін акції протесту підприємців):

— З точки зору влади, вони зробили правильно, тому що Майдан — це символ. У влади вже є травмуючий досвід Майдану в 2004 році.

Від чергового:

— Так, так, пам'ятаєте, коли дехто у 2004 році в помаранчевому кашне піднімався на трибуну, тоді й травмував очі. Відтоді він неозброєним оком на Майдан дивитися взагалі не може. Навкруги символи ввижаються...

Поговоримо про популярність

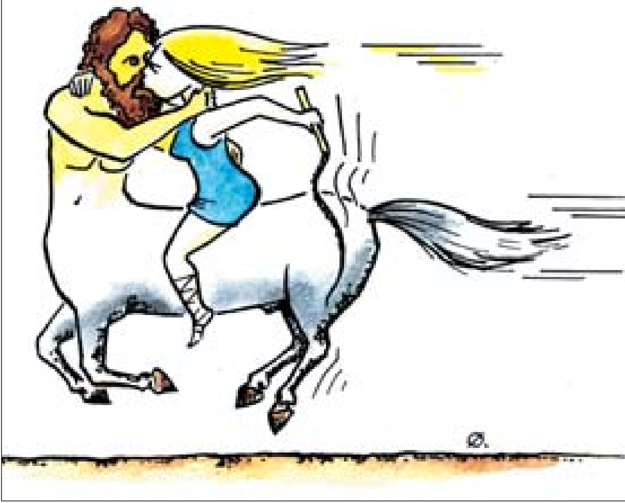
Юрій Луценко, екс-голова МВС (не вважає, що в'язниця принесе йому популярність):

— Я вважаю свою популярність достатньою й не потребую жодних «посадок».

Від чергового:

— Справді, ви ще не сидите, а анекдоти вже ходять: «Луценко лежить на нарах у СІЗО. До нього без стуку вваюється Б. Колесніков: «Юро, я тобі на БТРі свіжий чайок привіз...»

Присядемо, подумаємо

Сергій Соболєв, народний депутат, БЮТ (обіцяє адекватну відповідь у разі арешту Юлії Тимошенко):

— Тимошенко — це не український Ходорковський. Вона людина, яка матиме долю всіх тих, хто після таких дій мав можливість «віддячити» владі.

Від чергового:

— У цій ситуації в нашій країні важко бути невдячним.

Світ зойкне!

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (про реконструкцію всієї країни):

— Нам 2012 року приймати не тільки всю Європу, а й увесь світ. Тому постараємося зачесатися, при-

пудритися обов'язково, щоб ми мали красивий вигляд.

Від чергового:

— Нехай капіталісти знають: краса — це страшна сила!

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Миколи КАПУСТИ, Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Олександр СУСЛЕНКО, Тетяна ПАСОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775,
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік:
для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн.,
для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14,
тел. (044) 581-68-15
Зам. 18702

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010053